

DUMITRU V. MARIN

(prof. dr.)

MARILE PRIETENII CULTURALE DE PE VALEA PRUTULUI

– MARIN – MÂCNEA – DIMA – PRICOP – TUDOSIE –

UN CVINTET DE MARE ȘI ALEASĂ VALOARE SOCIAL – CULTURALĂ
1970 - 2020

PIM, Iași, 2020

**TIMPUL N-ARE RĂBDARE NICI CU FRUMUSEȚEA,
NICI CU INTELIGENȚA... NICI CU VIAȚA NOASTRĂ!**

DUMITRU V. MARIN
(Prof. dr.)

**MARILE PRIETENII CULTURALE DE
PE VALEA PRUTULUI**

– MARIN – MÂCNEA – DIMA – PRICOP – TUDOSIE –

**UN CVINTET DE MARE ȘI ALEASĂ VALOARE
SOCIAL – CULTURALĂ
1970 - 2020**

PIM, Iași, 2020

Tehnoredactare: Cătălin Sîmpetru
e-mail: csimpetru@yahoo.com

Web site: www.marindumitru.ro
www.tvv.ro
E-mail: marintvv@gmail.com;
Tel./Fax: 0235.361.236; 0744.231.380

DUMITRU V. MARIN
(Prof. dr.)

**MARILE PRIETENII CULTURALE DE
PE VALEA PRUTULUI**

– MARIN – MÂCNEA – DIMA – PRICOP – TUDOSIE –

**UN CVINTET DE MARE ȘI ALEASĂ VALOARE
SOCIAL – CULTURALĂ
1970 - 2020**

PIM, Iași, 2020

***„Prietenia poate genera și valoare socială
și confortul intelectual necesar.”***

Dumitru V. MARIN

UN FEL DE... INTRODUCERE...

Ce urmează, nu poate fi decât expresia unei stări de fapt... o realitate onorantă și productivă destule decenii. E vorba despre cei care sfințesc locul.

1. De peste 5 decenii oamenii aceștia se cunosc, se respectă, se întâlnesc, se încurajează și... creează, fiecare în direcția predilectă dar cu deplin profesionalism.

De 3 decenii acești formatori de opinii și de cultură mult peste nivel județean, împletind uneori actul creator cu impulsul politic, au ajuns embleme ale localităților în care trăiesc (din păcate, Pricop și Tudosie, au decedat de curând).

De la Revoluție înapoi, D.V. Marin a ajuns cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, Ioan Măcnea este fără îndoială cel mai de seamă poet, monografist și infuzor media din Vetrișoaia natală, Toader Dima, dr. inginer agronom, fost parlamentar, a ajuns primar și promotor al agriculturii performante, prof. Ion Gheorghe Pricop s-a afirmat ca mare scriitor, poet și aleasă personalitate locală, iar dr. ing. academician AOȘR Avram D. Tudosie, a adus în lume Busuioaca de Bohotin, a creat Muzeul vinului, a

pregătit generații de viticultori și a scris peste 20 de cărți;

Coeficientul comun maximal: MUNCA, PERSEVERENȚA, PASIUNEA, TALENTUL, prezența lor în prim planul bătăliilor concurențiale în folosul comunității, susținute chiar (și) în confruntări naționale. Se adaugă cel puțin câte o bucată imensă de suflet...

Diferențierile rămân de ordin strict profesional: unul a devenit reputat om de presă (de peste 62 de ani prezent în cea scrisă și mass-media), al doilea după încercarea de a deveni mic întreprinzător a ajuns primar în Vetrișoia lui, azi pensionar, unde a realizat un muzeu etnofolcloric unic (Popasul Spiritului) dar și un grupaj de 13 statui consacrat marilor personalități ale culturii naționale – absolut unic și interesant, care-i asigură dăinuirea peste acest veac, al treilea a publicat câteva romane și alte câteva volume de poezii care-l consacră ca talent pe deplin afirmat, totul din Duda, sat din care n-a plecat decât să-și editeze operele... Toader Dima, după acele numeroase inițiative depuse în Parlamentul României în scop de sprijinire a agriculturii (după ce a reușit să mențină cea mai productivă asociație agricolă „Agroind” de pe toată Valea Prutului, dacă nu cumva și din țară), a candidat și a reușit să ajungă primarul uneia dintre cele mai importante comune din județul Vaslui, Berezeni, iar Avram D. Tudosie a fost un oenolog rarissim, agronom

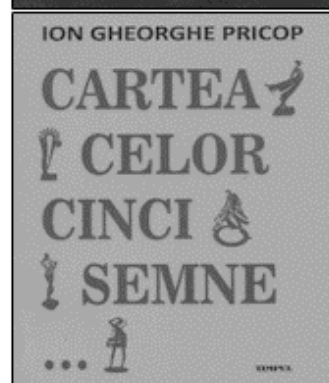
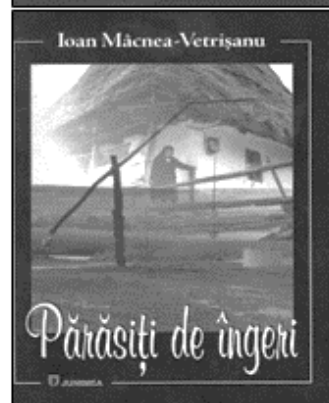
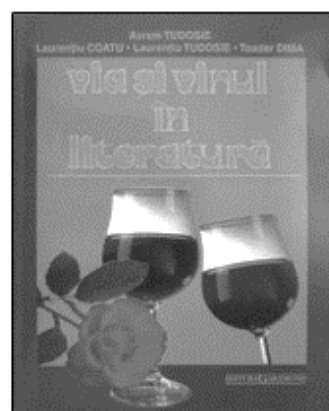
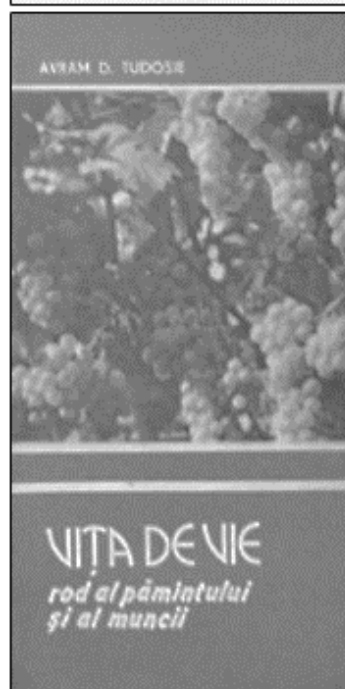
și viticultor de excepție, creatorul unui Muzeu al vinului la Huși.

Vom mai scrie de multe ori, că aceste adevărate personalități, oamenii aceștia, s-au respectat, s-au consultat și comunicat, au format separat dar și împreună o entitate culturală reprezentativă și durabilă pentru o suprafață de aproximativ 7000 de km pătrați din România, pe lunca Prutului (Vaslui – Huși - Duda Epureni – Vetrișoia – Berezeni). Mobilizarea concetățenilor din zonă a fost dintre cele mai notabile, adesea impresionante.

Un volum cu titlul de mai sus, poate da o imagine a zbaterilor îndelungate dar și cu rezultate adesea spectaculoase ale unui grup din acel Curent Cultural Informațional Vasluian (CCIV) care a semănat credință în biruință o întreagă generație, într-o epocă istorică în mare frământare, în urma căreia se făurește o altă cultură existențială pentru toată omenirea, pentru românism, pentru oamenii locului.

O încercare menită să sensibilizeze și pe cei care mereu vin, care vor avea, totuși, nevoie de modele oricum ar arăta istoria acestor plaiuri, încă românești...

Succesul „social” în re-minor pe muzica poetului și interpretului Ion Măcnea Vetrișanu, acompaniată de trilurile păsărilor din Luncă adunate de Toader Dima, repovestite de toți în acorduri de suflet și entuziasm la o Zghihara de Huși, ar putea fi „varianta” jurnalistică finală, pe care noi o înfățișăm aici ca MODEL.

2. a. Niveluri de cultură cu pupicuri groase

Nu e greu pentru un observator dintr-un județ să vadă cel puțin 4 niveluri de afirmare și promovare literar-culturală și, inclusiv, cu pupincuriștii cei din frunte.

Încurajăm fără rezerve orice încercare de a aduce un strop de cultură, nu în plus, cât de calitate, în aceste vremuri de atacuri pernicioase la însăși existența limbii române, amenințată cu dislocarea sau... dispariția. Am publicat întotdeauna în **Meridianul Cultural Românesc** pe toți acei care s-au înscris în bătălia pentru LIMBA ROMÂNĂ. Nu prea ne ocupăm de smângălitorii, aplaudacii sau pupincuriștii de serviciu, după cum nici de analize ample, ocuparea timpului nostru fiind manageriatul grupului de presă, recordurile mondiale și naționale în jurnalism, istorie culturală, încurajarea valorilor care se iau la trântă cu nemurirea.

Participăm, uneori, la manifestări publice în care actori de pe scena căminului cultural din Pocreaca de Vaslui, deci de liga a IV-a, se dau c-ar fi de... Teatrul Național. Recent am văzut pe unii care, chiar ei înșiși, își rezervă un loc în eternitate. Din toate cele 4 straturi culturale.

N-am nimic cu un Dumitru Apostolache să pătrundă acolo... după.

N-am nimic cu Th. Pracsiu să-l laude cât dorește pentru valorizare

N-am nimic cu acei „foști” care-și văd bucuroși numele și menționată vreo valoare (adesea ipotetică) pentru o activitate publică de mult trecută pentru că ei doar și-au îndeplinit sarcinile de serviciu de atunci. Cei mai mulți dintre vasluienii micromonografați într-o carte de 270 de pagini, au avut o activitate onorabilă. Dar a considera pe vreun gornist al PCR ca Ana Angheluță, Elena Condrea, Gheorghe Cârjă, Constantin Tămășanu, Gruia Novac și încă vreo duzină, cu drepturi „în eternitate” mi se pare afirmație total nejustificată! În planul valoric social-cultural, nu ca oameni. Că mulți și foarte mulți dintre ei au mișcat condeiele pe la Securitate sau Partid și au făcut prea mult rău, ca acesta să fie uitat.

Cred că cel mai cunoscut-recunoscut-descoperit și activ a fost profesorul bârlădean atât de contestat astăzi, Gruia Novac, cel dovedit cu acte că a fost angajat, apoi, colaborator de nădejde nu numai la spectacolele communist-patriotice, ci și în urma unor sarcini speciale de după. Că omul a avut condei... se știe.

De mult nu-mi mai place octogenarul Gruia, căruia la înființarea postului de radio Unison la Bârlad (anii 90) i-am oferit postul de director (în detrimentul fiului meu) scoțându-l în priveliște exact atunci când lumea scuipa în urma lui pe stradă (cine credeți că m-a trădat constant?). L-am evidențiat în cărțile mele pentru cât a contribuit la afirmarea literaturii

vasluienilor, dar niciodată n-am putut trece peste lingușirile tare groase pentru diferiți, inclusiv pentru mine (un discutat „encomion”), și constat, astăzi, că în lansarea cu pricina de joi 30 ianuarie, 2020, a depășit măsura atât prin îndepărtarea de subiect cât și pentru „judecata” unei cărți – pomelnic a unui alt vasluian care s-a descoperit desăvârșit tânăr talent după pensionare.

Până la urmă, toată „lumea bună” în care s-a tot lăudat unul pe altul, tot din pensionari a fost alcătuită. Tinerele talente cu capetele pleșuve sau părul alb, n-au primit printre ei nici măcar un tânăr sau un elev. Măcar unul, care, evident n-ar fi stat în tot timpul celor peste 3 ore cât participanții descopereau câte merite au și nu le-au știut. Noroc de cetățeanul Dumitru Apostolache, devenit din profesor de matematică mare om în literatură. Spirit polivalent, domnule?!

Sciam și altădată, că putem descoperi cele 4 niveluri de cultură și creație printre vasluieni (de rând sau cu pensii mărișoare). Erau cam câte 7 dintre cei vreo 29 de așezați pe scaune, câțiva în primul rând și măcar 2 în fața tuturor. Dacă n-ar fi fost pomeniți în carte n-ar fi venit niciunul, că la Simpozionul Național „Omagiu cărții și culturii vasluiene” (6 ediții...) nu i-am văzut. Li s-a deșteptat cultura în cap după alcătuirile super ale lui Mitică.

Păi, dacă nu-l aduc pe Gruia mai des să le mângâie... auzul?!?

În rest, toate bune, coane Mitică... „REGINA MARIA” (ce de noutăți ai mai adus, bre!) să trăiască (!?!). Și tălică!

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (5) 1938 de joi, 6 februarie 2020

2.b. Nivelurile culturale la Vaslui

E o încercare riscantă care va stârni comentarii care mai de care mai aprige și jignitoare, fie și în particular. Totuși:

1. Sunt (de fapt, nu sunt, dar vreau să nu exclud pe alții, a căror activitate de acest gen n-o cunosc) acei care au stat de vorbă cu președinți de stat, cu prim miniștri, cu cele mai înalte fețe bisericești cu academicieni și mari oameni de cultură ai națiunii române și alți destui din străinătate. Pentru asta a(u) depus eforturi excepționale, dar mai ales le-a(u) transmis învățăturile lor prin televiziune, radio, ziar, revistă. Ca să împlinească o misiune a sorții a(u) înființat și o revistă internațională cu peste 571 de colaboratori de pe 4 continente. La Vaslui.

Destui au crezut și cred că există cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile. Nu știu dacă a fost „singur printre poeți” (M. Sorescu) dar printre intelectualii locului și printre ziariști, da.

Nu e mai bine ca în curatul spirit comunist pe care destui l-au moștenit-promovat-continuat... acum,

să nu fie cumva recunoscut, chiar într-un domeniu unde ei n-au vreo treabă, jurnalismul?

L-am tot situat și pe Th. Codreanu, în istorie literară, nu și în jurnalistică, tot pe acolo, dar, la analiză, cade rău la categoria reprezentativitate în străinătate (universalitate).

2. Nivelul superior al lumii local-literar-culturale cu prezențe și în plan național, reprezentat de creatori de mare merit ca acad. AOȘtR, dr. ing. Avram D. Tudosie, prof. dr. Vicu Merlan, prof. Costin Clit (care sunt destul de izolați de „garda veche”), prof. Th. Codreanu (cel care dirijează gloria), prof. Dan Ravaru (reputat istoric local), dr. Valeriu Lupu (eseist adevărat), dr. Laurențiu Chiriac (cu o sabie incultă deasupra capului), poezii Gabriela Ana Balan, Petruș Andrei și poate câțiva alții, printre care și Daniela Oatu, Mihai Apostu ori Simion Bogdănescu. Desigur nu vreau un inventar ci o exemplificare. Oamenii aceștia au operă, chiar de valoare, se afirmă puternic într-un domeniu (științific sau artistic) de care se ocupă îndeosebi. Că sunt sau nu în Agora, se mai vede la câte o manifestare publică necesară nu pentru publicul restrâns, mereu același și dedicat, convocat pentru a le observa progresele (cu laude pregătite) și pentru a fi diseminate în presă. Care presă actuală județeană (cu excepția unei singure publicații, Meridianul) le dă cu tifla și nici nu-i mai pomenește în vreun fel. Destui sunt abonații „bugetari”.

Mai includem aici, cu mari rezerve, pe cei ajunși la mare îngrămădeală, membri ai Uniunii Scriitorilor din România. Repetăm, cu mari rezerve, pentru că unii au ajuns în această organizare pe baza a două, trei volume cu creații nementionabile, prin apartenență politică, sau prin sistemul de protecție a mai-marilor sau soților influenți (c-așa-i în UR). Cineva ca A.D. Tudosie, n-a fost primit. Aici e și o castă... închisă.

3. E nivelul cultural al ambițioșilor, cu sau fără talent, care-și descoperă aptitudini creative în lungi pomelnice. Ba, mai e și un plagiator patentat ca Nicolae Ionescu (cum, nu s-a auto-inclus în eternitate?). Nu lipsesc titluri „apetisante” ca „vieți dedicate eternității”, „Arpegii...”, „...pentru istorie”, etc. E o subcategorie generată de impulsul simțirilor proprii pe care le laudăm și le evidențiem, a experienței de viață, a prieteniei și comuniunii de idealuri (chiar din vremuri... tare socialiste). Nu spun că e rău să aflăm de D. Apostolache (l-am considerat demn de emblema vasluiană „**101 vasluieni pentru 100 de ani**”, 414 pag, 2019), Marin Moronescu, Ioan V. Maftei, Viorica Ispir și... mulți alții (pentru că aici e... mulțimea). Și ei fac parte din istoria unei societăți cu visuri culturale și acces la metafore. Și dacă scot câte unul sau mai multe volume e spre lauda lor. De ce să nu-i remarcăm?

E interesantă și cealaltă subcategorie: limbiștii de ocazie reprezentați de Gruia Novac, ... cei care

neapărat prefătează (cu merite inventate, la greu), cei care prezintă și dau un fel de verdict de „înaltă” valoare. Dacă acestea ar fi pe meritate nici nu i-am putea bănuî de această apartenență.

Neexistând altcineva să se preocupe de promovarea și a acestor valori, în plan local, cei cu aceste aptitudini sunt căutați, apreciați, și... autorizați prin preferință personală.

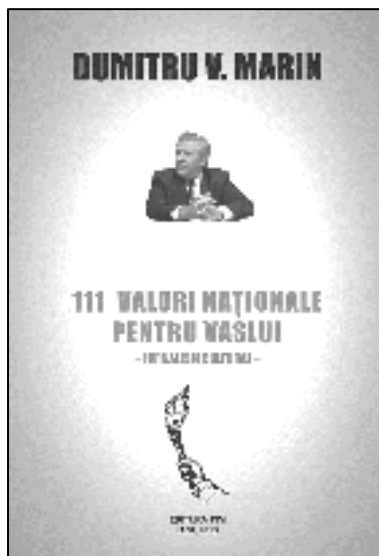
Ce e trist, e că s-a format un cerc închis care: **a)** nu promovează tineret valoros, pentru că nu cunosc chestiunea, ori nu vor și nu mai pot (pensionari sau morți). **b):** izolează public pe cel care nu este din cercul viermuitor al lor; **c):** sunt abonați la țâța bugetului, că tare se mai ajută unii pe alții; **d):** pot împiedica hotărât stimularea valorilor contemporane, chiar în aceste amare vremuri pentru limba română. Ca și comuniștii dintre care provin (unii au fost și ciripitori), lovesc prin OMISIUNE. Veche și păgubitoare tactică deși în aceste vremuri ar fi trebuit abandonată. Dar ei atâta pot.

4. Există și acest nivel reprezentat de recitatori ca Adam, Ailincăi, Iolandina Ivan, Dumitru Andrei și foarte mulți alții care mai fac câte ceva la nivelul localităților lor. Până la urmă e categoria de pe care răsare pâinea ziariștilor, care se mai anină de colțuri ale culturii, cam rar și păgubos. Sunt de laudă și aceștia.

Să nu cumva să facem alăturare de Ion Mâcnea (Vetrișoaia), Mihai Andon (Berezeni), Ion Diaconu

(Vutcani), Marin Rotaru (Giurcani), Vasile Fînaru (Băcani), Jorj Dulgheru (Alexandru Vlahuță), Ioan Hodaș (Codăești), Gh.Onofrei (Todirești) cei care fac importante eforturi financiare, creative și de alte genuri (culturale) pe banii, munca, ambiția lor, pe sănătatea lor. Oameni de toată lauda, embleme pentru comunitățile lor...și-s destul de ostracizați.

Numai că închiderea de tip comunist, cu

omisiunea deliberată a altor valori e spre paguba creatoare, a emblemei sociale a vasluienilor care iau cunoștință (mai ales din presă) nu de valori, ci de violatori, bețivi, criminali, proxeneți și alte categorii negative din „locul unde nu s-a întâmplat nimic” (Sadoveanu). Că aduci în județ **111 valori naționale pentru Vaslui**, 514 p., 2019,

nu mai contează prea mult, în context.

Numai că ocultarea prof.dr. D. V. Marin, cel care a spart viermuirea din cercul închis, încă din 1970, care a creat presa județeană după 1989 (peste 500 de aspiranți) prin care a înfruntat și combate auto-elitismul nejustificat al câtorva, chiar de către cei care au tot zis la vremea lor „tovarășe prim secretar,

permiteți-mi să raportez” (ori tovarășe colonel, sesizez...), nu-i pot anula acestuia nici recordurile mondiale (3), nici pe cele naționale (6), nici pe cele județene (26) și mai ales pe cel recunoscut de „batailleur” pentru limba română, pentru că 571 de colaboratori din 32 de țări scriu astăzi în Meridianul Cultural Românesc. La Vaslui, unde sărăcia e în floare, la Vaslui, unde mai există viu spirit comunist, la Vasluiul visurilor...

Mare noroc ar fi că și în județul nostru sunt împărțitori de glorie și, iată, și de eternitate.

Că există o realitate pe care unii n-o recunosc... e treaba lor, nu?

NU, nu chiar, oameni buni!

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (5) 1938 de joi 6 februarie 2020

2.c. Și, ce?

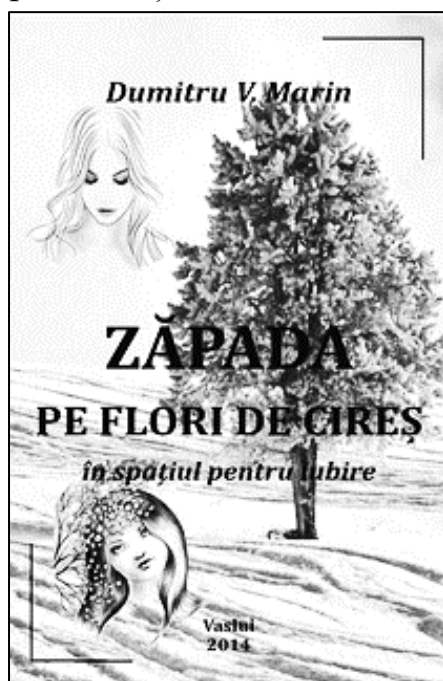
M-au oprit vreo câțiva pe stradă să mă întrebe de ce nu figurez nici în volumul lui Th. Codreanu, nici în volumul lui Pracsiu (poate în 20 de exemplare, tiraj) și nici într-al „colegului de la chimie” Apostolache, că, nu merit sau nu exist ca om de cultură, ca personalitate.

Răspund public:

Fiecare autor este liber să scrie ce vrea, să aleagă personalitățile pe care le cunoaște sau de care e impresionat. Și dacă vrea să recunoască valoarea locală sau națională. Mai ușor e cu acei de aceeași categorie și

dacă au simțit că nu se pot ridica la înălțimea lui Marin, ori au fost ignoranți (cauză principală) ori veninoși, e strict alegerea lor. Cum să-i recunoști recordul mondial dacă tu nu ești nici măcar concurent...?

Th. Codreanu, pe care l-am ajutat când era profesoraș la Sârbi, în mare ceartă cu directorul de

atunci, fostul meu coleg de facultate. L-am sprijinit oridecâteori am avut ocazia în presă și la întâlnirile organizate de el (puține) sau de mine (multe). Părea că înțelege rolul meu de jurnalist, adică un alt traseu intelectual. S-a insinuat în viața lui un traseist securist și... acum, tace, nu mai știe nimic. Probabil nu mă consideră scriitor, deși la apariția romanului

Zăpada pe flori de cireș (1999, 274 pag) și el a observat că e cel dintâi roman realizat din istoria culturală a județului. I se pare că a ajuns prea mare și nu mai are nevoie să fie menționat în presa momentului. Nu exist ca scriitor pentru el și n-am de ce

să mă supăr, pentru că nici prin absurd nu-mi poate contesta calitatea descoperită de Ion Gheorghe Pricop, A.D. Tudosie, Al. Ionescu, P. Andrei, M. Apostu, V Larco și de f. mulți alții, de cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile. El poate rămâne un critic și un istoric de sub umbra lui Eminescu și nu ne întâlnim, precum cele două turnuri Gemini (NEW YORK) cu care am fost asemuiți. El are o singură preocupare, eu mai multe, inclusiv să dau de mâncare permanent la un număr de oameni. În locul meu el n-ar rezista 3 luni. Eu nu l-am exclus din cărțile mele care, sigur, vor rămâne unice; să înțelegem, după cât m-am risipit în lume, după 38 de cărți, credeți că nu știu cine sunt? Bine că el poate face omisiunea sau discriminarea, sau necunoașterea, ori nerecunoașterea. O fi ignoranță ori vechea dependență de ideologia comunistă? Cred că el pierde și nu eu.

Cine-i Apostolache?

E un om de treabă, cu urechea plecată la criptocomuniștii din jur. N-o să spuneți că recenta lui carte „Viați dedicate eternității” (!!!) (probabil cu tiraj de vreo 30 de exemplare) dintre cele vreo două – trei ale lui, un fel de pomelnic lung al colegilor cu care a lucrat și cu ajutorul cărora i-a lucrat pe alții, e și o carte de primul raft. Cine știe ce a reținut el din viața și activitatea mea, și dacă o fi reținut ceva, măcar „un prieten” i-a pus condiții. Pentru că este un bun povestitor l-am publicat în MERIDIANUL

CULTURAL ROMÂNESC (merge în 4 continente), de altfel ca și pe Codreanu, Alupoaie, Chiriac, Apostu, Petruș Andrei și mulți alții (571), considerându-i valoroasă activitatea din învățământ. Știam că nu mă înghite, că stă la vorbele grupului fostului partid și că nu poate înțelege eforturile mele extraordinare, recordurile mondiale, jurnalistică, manageriatul, el fiind bugetar toată viața. Ce să-i cer, dacă doar atât poate!?! Bine că mai face câte ceva!

Ar fi de făcut o precizare: prin munca mea am ajuns să influențez sau să decid asupra unor destine, de ziariști, de scriitori, de oameni de cultură (prin putere politică, prin influență jurnalistică, prin organizarea unor multiple manifestări cu public, fără abonament la buget, ci dimpotrivă) ceea ce nici un contemporan n-a mai reușit în ultimii 30 de ani. Pe foarte mulți i-am împins mereu de la spate.

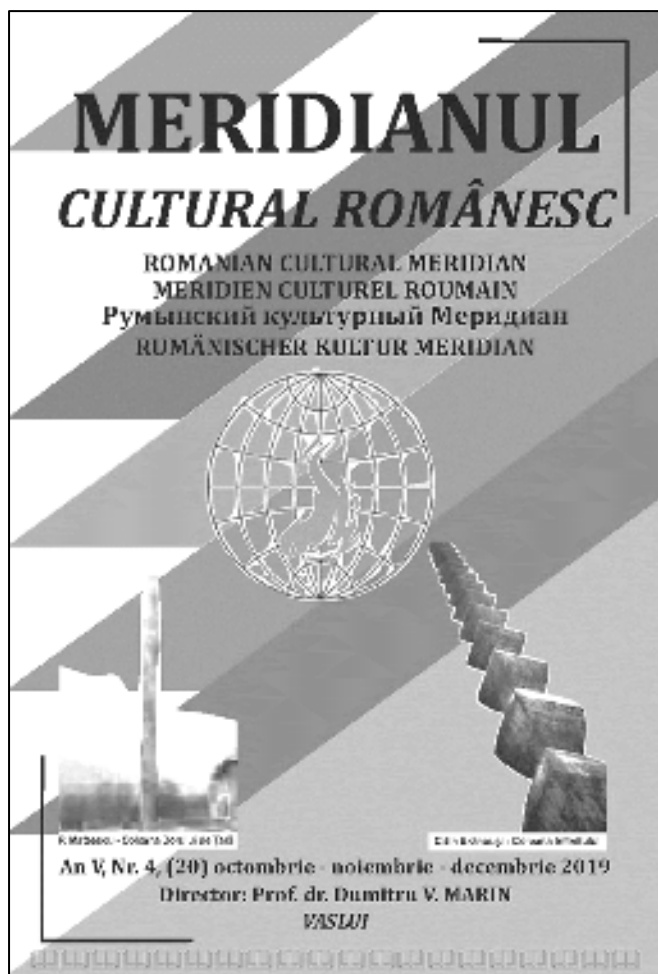
Cum ușor se vede, eu sunt în istoria presei (9 nominalizări în Enciclopedia presei românești, 13 dicționare din 4 județe, în Istoria folcloristicii, în Istoria Vasluiului, etc.), el, poate, va rămâne în istoria târgului, prin ce scriu eu despre el. De ce să-mi pară rău că nu m-a inclus într-un așa fel de carte a sa în care peste un sfert sunt morți și peste jumătate sunt foști buni meseriași ai perioadei comuniste, și atât?

Mitică, bine că nu m-ai inclus în acea oală...

*

Și, știi ce, mai adă-i pe Gruia Novac cel vestit în „encomioane” și pe un posibil critic, să-ți mai înalțe și ție mai multe ode fierbinți ca pe vremuri.

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (5) 1938 de joi 6 februarie 2020

RESUSCITAREA SPIRITULUI COMUNIST ÎN CULTURA VASLUIANĂ – DE ȘTIUT –

Pentru cine nu știe, precizez principalele aspecte ale propagandei socialismului multilateral dezvoltat și promovarea cadrelor în județ.

Pe baza Hotărârilor Plenarei P.C.R. din 1971, apărarea cuceririlor poporului român (în toate domeniile) era îndatorire patriotică și tot ce însemna aparat de partid și de stat, cu tot felul de direcții, secții, sectoare și persoane (salariații statului) trebuia să fie în primul rând al construcției noii societăți și apărarea acestor cuceriri (sociale). De aceea era nevoie întotdeauna de atenție acordată omului nou care să fie primul luptător al Partidului indiferent de domeniul de activitate. Așa s-a ajuns la cei 4 milioane de membri de partid comunist.

Învățământul a devenit pârghie principală pentru educarea tineretului, iar „cultura” adică acele Comitete de cultură de diverse niveluri și căminele culturale, cinematografele, stațiile de radioficare, bibliotecile, trebuiau să ofere populației căi de însușire a ideologiei.

Indiferent unde, directorii și tot felul de șefi erau promovați strict pe criterii de partid. Unde să se afle cel care n-ar fi fost de acord cu această ideologie, care,

chiar aceasta, crea posibilitatea ca orice șef să dea afară pe cei indezirabili funcției sale.

Așa se constată că toți inspectorii generali din fruntea Inspectoratelor școlare, toți președinții comitetelor de cultură și mai ales toți ziariștii vremii (ziarul Vremea nouă era organul Comitetului Județean de Partid) erau investiți cu calitatea de activist de partid. Putea să fie altceva, Chiper, Bran, Condrea, Rănceanu, Iosub, Clisu, Cârjă, Avram, Pracsiu sau altcineva? Sau, directorii de școli și licee. Cel mult erau deosebiți prin fanatismul lor și cum se afirmau ca turnători la partid sau la Securitate (era un caz special cu Gruia Novac?) Pe unii dintre cei pomeniți i-a prins Revoluția și... de unii nu s-a mai auzit, câțiva s-au refugiat în munci mărginașe, doar puțini au cutezat să mai scoată capul câțiva ani.

După Revoluție era mare nevoie de oameni care „să știe” cum se fac treburile, drept care Cârjă, Pracsiu, Ciobanu, Apostolache, Alexandrache, Mera și destui alții „s-au revoluționat” chiar ei și... au ocupat funcții înalte ca prof. Constantin Alexandru (ajuns Președinte de Consiliu județean, care m-a purtat prin judecăți revendicând TVV), de altfel un bun organizator și stimat ca educator, G. Alexandrache (la fel). Pracsiu a mai stat pe la ziar, s-a retras la catedră, dar l-am ajutat să ajungă inspector școlar (chiar era nevoie de pregătirea lui acolo) drept care și-a schimbat nu numai ideologia ci și diferite partide (cu comunicate de

presă). Noii inspectori generali, tot numiți, dar de noile partide de la conducerea României, l-au păstrat o vreme ca și pe alți inspectori cel puțin „acoperiți” în schemă (și azi e un plagiator, Ionescu, pe acolo). De câțva timp s-a și îmbolnăvit deci e retras în familie, dar este din ce în ce mai mare critic și istoric literar de autoritate locală, promotor, deci.

La ora actuală cei care blagoslovesc talentele locale, constatând că au mare și mult talent ar fi într-o ordine a valorii lor, Th. Codreanu, Th. Pracsiu (care împreună cu consoartele alcătuiesc superelita intelectuală a județului, cred, ei), Gruia Novac, Gheorghe Clapa (ce păcat că e tare bolnav) și pe ici pe colo alți doi trei prefațatori de carte. De precizat că cei mai mulți autori aleargă după blagoslovenii pe la universitari ieșeni sau din alte părți, care le descoperă și mai multe calități pe care le au și-i situează chiar în lăuntru marilor curente sau de-a dreptul în universalitate (pe această bază și unele soții cu 1-3 cărți, ajung membre ale Uniunii Scriitorilor, iar într-o situație „comercială” o cucoană, Mocanu, a ajuns dr. în științe. Pe baza asta și puterea PSD, are și un post de conducere foarte bine plătit).

Resurecția spiritului comunist mi s-a părut evidentă cu ocazia lansării unei cărți de raft prăfuit, joi, 30 ianuarie 2020, cu o listă de 41 de personaje, mai toate prezente la lansare, așteptând să-l laude pe „compozitor”. Când am intrat ca reporter în sala

Bibliotecii Județene de la Vaslui, am crezut că mă aflu la o importantă ședință de partid de dinaintea lui 1989. Chiar și majoritatea participanților (pe unii i-am revăzut după decenii), au crezut că, iată, și eu sunt de ai lor.

NU. N-am fost și nici n-am putut fi de ai lor, deși uneori sătul să-i tot înfrunt aș fi vrut. Cum să pot fi din gașca lui Rănceanu, Angheluță, Bran, Cârjă, Bahrim, Ciobanu, Apostolache, Iosub, Clisu, ș.a., ș.a. când m-au lucrat cum au vrut, când se promovau unul pe altul, inclusiv la alegerea directorilor? Eu am publicat articole din 1957, cărți din 1976, am sprijinit=organizat Festivalul Umorului din 1970, credeți că încăpeam cel puțin printre nominalizații la premii, diplome, distincții? Eram singurul doctorand din județ, cu gr. I, cu activitate publicistică... să mă vadă vreunul din ghemul intereselor...? Cum să mă recunoască de...mai bun?

Și, ăștia au avut acces la țâța bugetului, nu glumă.

Și tot ăștia s-au apărat cu înverșunare unul pe altul, mai ales după 1989. Orfani culturali care au avut nevoie de un tătuc.

Acum, când tineretul care să-i înfrunte, să-i disloce, NU EXISTĂ din cauza acestei emigrații, adică hemoragia materiei cenușii (și umane), se nasc alte „glorii de stradă” cum le zicea Eminescu, dar tot dintre acei vechi și înnădiți la rele. Cum să iasă un cuplu vechi-vechi ca Apostolache - Cârjă din obișnuința de a lucra cum trebuie pe cineva? Poate Th. Codreanu nu-

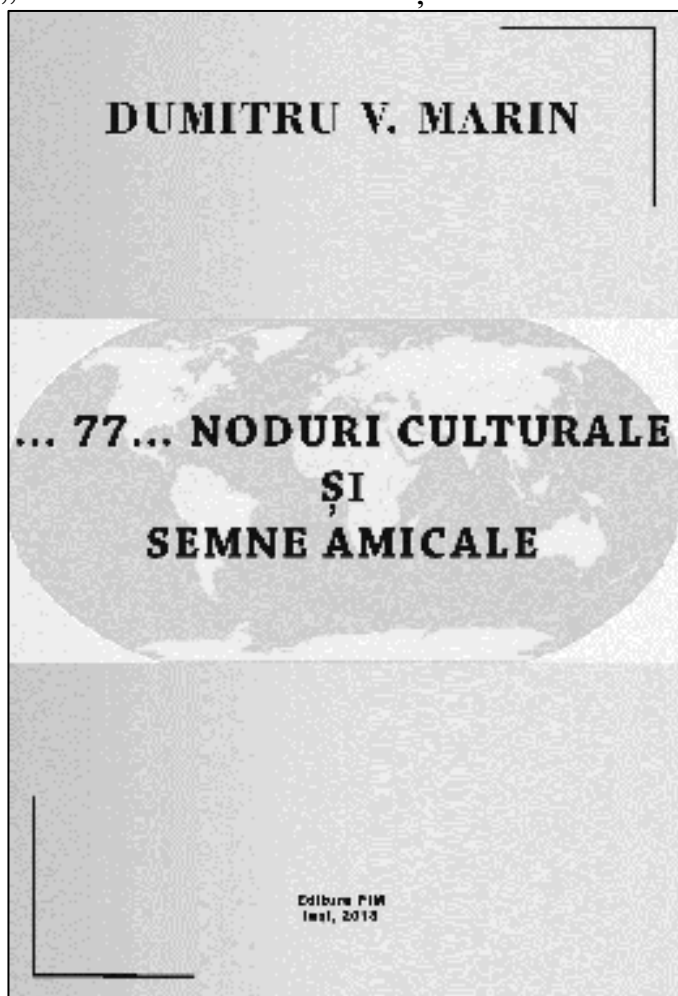
și dă seama cum e manipulat de cei de la Vaslui, de Gruia Novac, de alții. Când trăia academicianul A.D. Tudosie se plângea de lucrătura pe care o simțea, chiar și din partea criticului hușean pe care nu-și putea propune să-l înfrunte: „sunt tari, ăștia...”

Ocultarea mea, de ani de zile, e clară. Nu i-am dat atenție, pentru că la comanda cuiva nu pot ajunge, cât timp mai am din porția mea de luptă (Whitman) și libertate. Și creație. Și spirit de dreptate. Și rezultate de nivel național și internațional. Și suta de susținători.

Am organizat, pe cheltuiala mea și în organizarea mea multe manifestări culturale în județ și în Moldova. De ani buni, Pracsiu (cărui i-am propus să fie criticul literar al revistei internaționale M.C.R.) „are agenda lui” dar apasă bine cu reticența lui. E ignorant, e agent dublu, e dușman, e... oare, ce? (întrebări fără răspuns că nimic nu se poate proba). Pentru că nu exist pentru el, în puținele cărți pe care le mai poate face, deși eu l-am ajutat să fie om. (Să-l văd că spune că nu e așa și aduc dovezi multe... multe), și nu le dă voie nici altora pe care-i prefătează să pomenească ceva.

Să luați aminte că cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile nu m-au făcut ei sau altcineva, ci munca mea, nesomnul meu, inventivitatea mea. Cred că prin cel puțin 3 realizări am pus Vasluiul pe harta culturală a lumii: recordurile mondiale, revista **M.C.R.**

(571 de colaboratori din toată lumea), cărțile (dintre care „...77... Noduri culturale și semne amicale” –

Iași, PIM, 2018, 398 pag, **101 vasluieni pentru 100 de ani** –PIM, Iași, 2019, 504 pag. „**111 valori naționale pentru Vaslui**”, Pim, Iași, 2019, 514 pag.). Numai

Vasluiului, istoriei și culturii sale, i-am consacrat aproximativ 21.000 de pagini (14 cărți).

Dintre scriitorii vasluieni, pe foarte mulți i-am făcut eu harnici și valoroși.

Până astăzi, Pracsiu „nu știe” de cărțile, revistă, ziar, din ignoranță, răutate, sau din porunca vreunuia de care mai este legat prin angajament? Codreanu... mi-e greu să-l calific, Gruia Novac prin ordin pe companie, Apostolache... cine-i? Nici 100 dintre aceștia nu-mi pot egala C.V.-ul și doar Th. Codreanu e la ceva mai mare înălțime într-o singură specializare și a beneficiat de presa coordonată de mine, mereu favorabilă, din plin. Fără asta era mult mai puțin cunoscut și în județ și în Moldova.

Regretabil că și unii „culturali” (să nu zic... culturnici) de azi, au intrat din înaltă poruncă sau din calcul în jocul lor dăunător. Așa s-ar explica de ce M.C.R. pe care le-am donat-o în minim 2 exemplare pe număr, nu prea e pe rafturile bibliotecilor... Așa se explică faptul că la Edițiile recente ale Festivalului Umorului, pentru care am alergat primele 3 ediții și l-am promovat în presa ultimelor 3 decenii, la aceste ediții, unii nu mă cunosc (nu vor, nu pot), iar despre cartea de acum 10 ani n-au avut decât să tacă....?!? (Drept care o să mai scriu una).

Tot așa, neparticiparea lor la acțiunile cu public organizate în sate și orașe, deși i-am invitat insistent. Incultură? Neghiobie? Ură pe față?

Mă întorc la spiritul comunist promovat de grup... ce seriale, merită să le fac, fraților! Mai scriu o dată că: eu sunt **omul muncii mele imposibil de egalat vreodată**. Aștia, mai pot, doar, să mai stingă vreo luminiță din bradul verde și luminos pe care l-am clădit în peste 6 decenii de muncă. Mai valoroasă, ori mai puțin, dar MUNCĂ la care ei nu sunt deprinși și tocmai de asta nu mă vor ajunge vreodată.

Dacă pe subsemnatul nu-l mai pot atinge, din păcate, grupul acesta influent distruge alte talente care negăsind încurajarea necesară se pierd. Și aici sunt la multe lungimi de drum înaintea lor: pe la grupul de presă au trecut peste 500 de aspiranți, la Revistă sunt cele câteva sute bune, la ziar apar cele mai luminoase figuri din această parte a Moldovei.

Și, atunci, de ce le acord atenție? Tocmai pentru că-i distrug pe viitorii reprezentanți ai culturii locale, adesea săraci și cu mijloace puține, în timp ce ei sug mamelonul bugetului cu lăcomie și... rezultat pernicios. În orașele mari sunt mai multe grupări și se pot afilia unde pot, dar aici n-au decât să accepte mângâierile pe cap ale grupului sau să dispară.

De ce am mai scris cele de mai sus? Dar, de ce să nu se știe? Că destui își vor deja un loc într-o eternitate... Nu stabilesc eu dacă merită, dar oricine ar mai veni, să ia la cunoștință, să știe dimensiunea reală a timpului, valorilor, în acest mediu de provincie prăpădită cu bună știință.

Acum mai bine de 100 de ani scriitorul Alexandru Vlahuță se întreba „unde ni sunt visătorii?”, azi constatăm că tinerii visători pândesc... vestul. Atât. Nu sunt tineri care să-i scoată pe vechituri în afara vieții culturale. Cu tot cu spiritul comunist reînviat prin reinițializarea cumva necesară, nefiind alții.

Resurecția spiritului comunist promovat de „tineri cu părul alb” care-și descoperă talentele după pensionare, e o realitate păguboasă în Vaslui.

Locuitorii vasluieni mai au de ispășit încă multe păcate.

ÎNDRĂZNEȚUL DOMN MARIN (Reproducere cu acronim cerut)

Cine e? Probabil, cel mai cunoscut jurnalist vasluian din toate timpurile, cu 9 nominalizări în Enciclopedia presei românești. Are 3 recorduri mondiale, 6 naționale, 26 județene și operă impresionantă.

Are o prezență absolut remarcabilă în presă și în susținerea unor manifestări cu public în 4 județe ale Moldovei.

De ce e îndrăzneț?

Mai întâi pentru că nu ezită să-și aroge meritele pe care, indubitabil, le are; pare a se lăuda când el, de fapt, doar se prezintă.

E clar îndrăzneț prin interviurile și reportajele de mare importanță nu numai în România ci și... la capătul pământului. Și prin cărțile sale.

E și mai îndrăzneț că-și înfruntă adversarii și dușmanii locului, cu nonșalanța gladiatorului care știe că oricând poate cădea, dar preferă să moară în picioare și cât luptă... nu iartă. Dezvăluirile sale.

Cunosc unele aspecte ale bătăliei d-sale cu spiritul provincial al orașului de mică importanță, ajuns centru de județ, unde a ajuns inspector cultural prin 1970. S-a zbatut pentru Festival, s-a bătut pentru învățătura elevilor, s-a afirmat ca lider incontestabil prin crearea grupului de presă care a produs prima televiziune privată din țară (Licența 001/TV), posturi de radio, ziar, revistă. A promovat presă nouă, direcție nouă în literatură, corectitudinea în actul jurnalistic și în viața socială.

De o bună bucată de vreme este ocultat de grupurile criptocomuniste revenite în prim plan. E leul care înfruntă cireada de bizoni, mereu gata să-l ia în coarne. Important e că cei refrișați în grup anonim nu-l pot înșenunchea, șirul său de articole împotriva turmei fiind pilduitor pentru viața sa de mare luptător, pentru sine, pentru ai săi, pentru limba română (ca batailleur de frunte).

Îl va învinge spiritul provincial? (I.M.)

UNUL... CONTRA MULTORA

E destul de interesant de urmărit în timp cum un caracter puternic generat de o muncă titanică a trebuit, ori trebuie să înfrunte o mulțime mai mult sau mai puțin valoroasă dar coalizată împotriva sa. Vom desprinde cazurile lui B.P. Hasdeu, Al. Macedonski, Ovid Densusianu, Const. Capră, V.I. Cataramă, D.V. Marin, care acoperă o perioadă de un secol și jumătate.

Nu știm încă, ce adversități și vrajbe au fost înainte de „Junimea” de la Iași, avându-l ca mentor pe marele Titu Maiorescu. Despre rolul Junimii în istoria noastră culturală a curs multă cerneală, s-a analizat și evidențiat importantul său rol pentru canalizarea pe o direcție sănătoasă a culturii române, inclusiv a literaturii. Parcă e destul să spunem că cel mai de seamă junimist a fost M. Eminescu, precedat de „acel rege-al poeziei”, Vasile Alecsandri unionistul (evident grupul cuprinde un număr impresionant de membri de-a lungul timpului) și nu le poate nega nimeni meritele... istorice.

A fost însă, un contemporan, unul dintre cele 5 mai mari personalități ale acestei țări, multilateralul B.P. Hașdeu care, fie că n-a fost primit, fie că n-a dorit găsindu-i demni de pana sa umoristică, fie că și-a găsit teme favorite în activitatea acestora. Situat în galeria savanților și a enciclopediștilor români care începe cu Dimitrie Cantemir „rege între filosofi și filosof între

regi” (Leibnitz), și după el, continuă cu Nicolae Iorga și G. Călinescu, Hașdeu a fost un spirit multilateral care a marcat substanțial epoca (n. 1838, m. în 1907). A încercat și promovat **direcția nouă** în cultura românească, în mare contradicție cu ideologia și realizările Junimii. Mai toți cercetătorii se amuză de vestita păcăleală pe care le-a tras-o junimiștilor prin publicarea chiar în Convorbiri literare a vestitei poezii „La noi e putred mărul” în acrostih (prima literă de la începutul fiecărui vers) fiind nominalizată gruparea literară, reprezentativă atunci: La convorbiri literare”.

Desigur, și atunci, și astăzi reacțiile au fost extrem de diferite, dar noi evidențiem doar faptul că marele filolog, istoric, folclorist, scriitor și dramaturg („Răzvan și Vidra”) i-a înfruntat pe valoroșii săi adversari cu rezultate dintre cele mai bune chiar benefice pentru cultura română. El și-a făurit propriul drum, a schițat, poate, direcția nouă, adică alt drum pentru propășirea literaturii naționale, singur împotriva tuturor.

Alexandru Macedonski (1854-1920) s-a aflat în frontul potrivnic și față de junimism, și față de direcția nouă, ca poet, scriitor și promotor cultural scoțând o revistă „Literatorul” (1880-1919) prin care să înfrunte și Junimea, respectiv Convorbiri, și Viața Românească (a lui G. Ibrăileanu), a scris și promovat chiar o poezie nouă (Ciclul Noptilor e cel mai cunoscut) și a întreținut un Cenuț, i-aș zice al căutărilor înnoitoare. Greu de găsit un exemplu de luptător de unul singur contra

grupurilor ostile din epocă. „Acești contemporani ai mei,/...niște mișei” cum a răspuns el atacurilor l-au izolat în timpul vieții, urmașii de aceeași factură nu i-au recunoscut valorile create, comuniștii l-au scos din manuale într-un timp... dar poezia rămâne conform prevestirilor sale că „nu va trece un secol...” fără să-i fie recunoscută ca și contribuția la dezvoltarea mijloacelor poetice și tematice ale întregii sale creații.

Un caz oarecum singular este al lingvistului și folcloristului Ovid Densusianu, profesor universitar, și el promotor al unei noi direcții mai ales în cercetările folclorice. Nici contemporanul său, prof. univ. Giorge Pascu de la Iași nu era de loc agreat, dar Densusianu (1873-1938) era chiar izolat și în lumea științifică, și de simboțiștii pe care-i promova și de către folcloriștii romantici în frunte cu Tudor Pamfile. Și, acesta din urmă chiar era o forță în direcția inaugurată de Hasdeu aceea a înfăptuirii culegerilor care să arhiveze „firișoarele de aur” ale creațiilor populare, ale Mitologiei (are 3 unice realizări) ale cercetărilor etnofolclorice.

Amărrât, Densusianu filozofa. „Învățătura, cultul slovei/Înțepenirea-n ochelari/Pe lângă voi viața trece./ Râzând de voi, bieți cărturari” și s-a „bucurat” de o izolare socială greu de intuit astăzi.

Între cei singuri contra târgului (Bârlad) a fost și Tudor Pamfile (1883-1921): are 2 cărți consacrate.

Între cele două Războaie Mondiale, profesorul vasluian de la Liceul Mihail Kogălniceanu, Constantin Capră s-a bucurat de un tratament asemănător deși a fost director de liceu și primar în timpul războiului. Într-o destăinuire, la Vaslui, cu foarte puțin timp înaintea sfârșitului, (era însoțit de doamna sa, tot profesoară, care îi mai repeta în ureche ceea ce nu pricepea prea bine la vârsta sa înaintată), a afirmat că a fugit din Vaslui și din cauza dușmăniilor și pentru că se aștepta să fie urmărit ca fost primar, drept care s-a refugiat prin Oltenia (dar tot a făcut ceva pușcărie). Aproape în aceeași situație s-a aflat profesorul și excepționalul orator Vasile I. Cataramă care a făcut destui ani de închisoare pentru a putea fi declarat erou. Ani mulți, omul acesta a trăit fără să predea la catedră, foarte izolat mai ales de colegii săi care evitau fie să-i și vorbească, deși era un om blând (dar cu principii). Era și teama insuflată de regim, dar și o invidie descalificantă a acestora pentru știința, pregătirea, talentul său de om de catedră (ori ca publicist și scriitor).

La nivelul potrivit (actual) situația se repetă în contemporaneitate (la Iași, cu Ion N. Oprea), la Vaslui, unde există de decenii un grup cu interese prea strâns legate să permită intrarea altcuiva decât ca servitor sau delator. Și înainte de Revoluție și un timp, după, conducătorul acestuia era Constantin Alexandru, sprijinit de Georgică Alexandrache, profesor de Socialism științific, de altfel un bun director de liceu,

apoi Al. Mera. Era cumplit de greu de pătruns într-o funcție publică, de afirmat în vreun domeniu dacă nu erai supus și recunoscut de aceștia sau de Elena Condrea, de Dumitru Bran, Iosub, Cristea, Alexandru, Mera, Moronescu și alții cocoțați chiar în conducerea județenei de partid, apoi în Consiliul Județean.

Și iarăși s-au format grupuri câștigătoare, mai ales cu acces la țâța bugetului, că, fără să poată milui pe unul, pe altul, de unde putere, după principiul prietenii cu darul, dușmanii cu parul. Prin urmare cei care au devenit nu „împărțitori la poștie” ci împărțitori de la buget au ajuns ascultați, recompensați, promovați stipendiați, premiați... lăudați, bogați. Dar tot cu operă... nesemnificativă! Pentru că unii dintre ei se sperie să și gândească, dar sunt pricepuți la lucrături!!!

Încă de la sosirea în județ (1970), D.V. Marin n-a făcut corp comun cu aceștia, drept care în 1974 a trebuit să plece de la Comitetul de Cultură și Artă al județului, și, apoi, deși pe lângă catedră avea un cenaclu, Mugurel 74 și elevi întotdeauna premiați la sesiunile științifice ale elevilor pe țară, deși avea colaborări în presă, iar din 1976, cărți, nu i s-a permis vreo promovare.

O șansă a vieții acestuia a fost Revoluția din 1989.

După 1990, Marin și-a creat presa lui, grup de presă, după înființarea TVV, pe 5 dec. 1990, Unison Radio (rețea Vaslui-Bârlad) după 1993, ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, după 1996, și din 8

februarie 2015, Revista internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, ajunsă acum la 571 de colaboratori din toată lumea. La un Simpozion internațional din 7.03.2016, Bacău, italo-francezul Jean Portante a prezis că M.C.R. va ajunge importantă publicație mondială, apăruseră 6 numere, croatul Drazen Katunovic promitea să trimită articole de analiză a culturii europene din respect pentru conducător, iar italianul Claudio Pozifani urma să mobilizeze scriitori din țara sa care să cunoască mai bine România și cultura ei. Autografele lor întăresc

**Sediul redacției Revistei, a Ziarului și a TVV online.
Str. Frunzelor, nr. 2, Vaslui, Cod poștal: 730158**

aceste afirmații făcute în prezența a aproximativ 50 de personalități. Grupul Scriviammo e prezență onorantă astăzi în M.C.R. Sunt 73 de scriitori străini din... lume.

Cum Marin s-a afirmat numai și numai prin munca lui, fără să dea prea multă atenție detractorilor și răuvoitorilor (mai ales că din punct de vedere politic nu le-a cedat niciodată). Credeți că alde Mocanu, Apostolache, Cârjă, Codreanu ș.a. sprijiniți din spate politic și mai ales financiar prin instituții ale Consiliului Județean Vaslui nu l-au izolat puternic în județ? Pracsii putea ajunge mult mai sus, la M.C.R. Nu l-au putut îngenunchea pentru că Marin a avut mijloace proprii de întreținere, putere de muncă și creație, îndrăzneală și... activitate prodigioasă de jurnalist. Adaptând un vers din Marin Sorescu, a fost mai mereu singur dar, printre ziariști.

Ce pot face cei din grupul pernicios?

Ce-au învățat în comunism: izolare prin omisiune.

Ce poate face Marin?

Să reziste la șocul dispariției presei scrise, să-și scrie în continuare cărțile (se apropie de... 40) să realizeze (poate) alte recorduri mondiale (are 3) altele naționale (are 6), altele județene (are 26). Mai ales să reziste la neputințele vârstei, care sunt, de fapt, cel mai neiertător dușman al său.

Că, nu-l recunosc smângălitorii, adulatorii cripto, oamenii cu suflete mărunte? Ei, și ce? La cât s-a împrăștiat prin lume e imposibil să nu știe cine este în istoria culturală a județului și a țării și cât poate apăra limba română în lume prin M.C.R.

La ce să pomenim niște cărți cu pretinse pretenții de seriozitate care dau dovadă simultan de ignoranță, grobianism, răutate și... clar spirit comunist...

S-ar putea lesne trage o concluzie simplă bazată pe „singurătatea alergătorului de cursă lungă”: mari personalități, începând de la Hasdeu, s-au aflat în luptă nu numai pentru propriul destin ci și cu grupări, nu întotdeauna pernicioase, dar adesea distrugătoare de individualități creative. Dacă într-un oraș mare grupările creative rivale se pot înfrunta, dar să coexiste, în amărâtul de Vaslui, grupul acesta, singurul, devine distrugător de destine, de cariere, de vieți (Câte au distrus... alde Bran, Rânceanu, Condrea, Iosub...?!).

Cu siguranță, la Vasluiul devenit „provincie subdezvoltată” (câte grozăvii consemnează presa) există și astăzi un grup mare cu destinații malefice care-și marchează prezența și puterea cu recrudescență comunistă, doar, că, nu-s destui să-l înfrunte pe doar, UNUL. Merită atenția noastră? Cât?

Pentru ce să-i scoatem în priveliște, când tot au, doar, destinul să dispară?

În contextul semnalat mai sus e onorant, productiv și folositor pentru bună parte din teritoriul românesc (parțial și în Basarabia) să oferim MODELE demne de urmat acum., mai târziu și mult mai târziu. Modele de prietenie și valoare. Înfruntând adversități

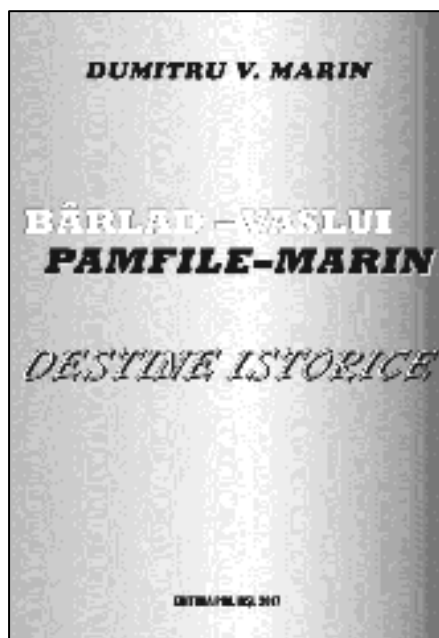
greu de cuantificat, având fiecare din cvintetul de mai jos deplină personalitate și incontestabile merite social-culturale, ei alcătuiesc un brâu luminos protector, ca un curcubeu, pentru o parte din populația județului, se pot constitui în promotori ai unui curent cultural-informativ, pot susține un acceptabil nivel cerut de cultură și... chiar pot pune însemne noi la patrimoniul național.

O IDEE CERUTĂ:

**„E unul care cântă mai bine decât mine?
Cu-atât mai bine țării, și lui cu-atât mai bine!”
(V. ALECSANDRI)**

Puțină lume de astăzi își dă seama de uriașa importanță a contribuției acestui poet, prozator, dramaturg și.... ministru de externe, născut în Moldova de dinainte de Unire. Puțini vasluieni realizează că numele, renumele și măreția acestora se datorează marelui V. Alecsandri care a nemurit plaiul și pe eroii săi în poeme valoroase, patriotice, incluse în manualele școlare de-a lungul acestor secole. Nici un alt om de mai mare sau mai redusă cultură și reprezentativitate n-a reușit și nu va mai reuși vreodată să-l depășească. Orice referire la Movila lui Burcel (balada lui), Peneș Curcanul, Sergentul, înseamnă gloria locurilor și jertfa oamenilor pentru pământul străbun.

În trecutele vremi, Dimitrie Cantemir ne lasă mărturie nu prea măgulitoare despre acești locuitori, Cuza nu-și revendică proveniența de pe aici, deși bârlădenii pot demonstra oricând că de pe aici a plecat, Alecsandri le preamărește vitejia; urmașii din secolul trecut s-au menținut printre cei apreciați (vezi mausoleul lui Peneș Curcanul, din Vaslui), iar de la acest început de mileniu parcă se străduiesc să-i împrăștie autoritatea istorică, iar contemporanii noștri se complac în tot felul de lucrături ieftine cu iz feudalo-comunist.

...Am realizat o carte de 160 de pagini, „**Bârlad – Vaslui/ Pamfile – Marin/ Destine istorice**”, în 2017,

găsind multiple similitudini de pionierat între două personalități (de acum, istorice) care au adus strălucire culturală orașului Bârlad, la începutul secolului XX, prin opera sa unică de salvare a „firișoarelor de aur” din folclorul viu atunci și strălucirea Vasluiului (după un secol) prin jurnalismul practicat de D.V. Marin, a promovării limbii, literaturii și culturii naționale (ziar, cărți, revistă, internet, TVV) dar și a unor opere care așează Vasluiul pe harta culturii mondiale: **...77 ...Noduri culturale și răspunsuri amicale, 111 valori naționale pentru Vaslui, 101 vasluieni pentru 100 de ani, ș.a.**

Pe drept, Pamfile poate fi considerat cel mai mare etnofolclorist român din secolul trecut (i-am consacrat o monografie), care e imposibil să mai fie egalat cu Mitologia românească, cu revista ION CREANGĂ ș.a. Dar și-a desfășurat activitatea în condiții de aspru pionierat, de indiferență, de spirit

provincial bârlădean, de jertfă a vieții și bunăstării sale. A fost și un erou în primul Război Mondial.

Dar e tot așa de drept, că în aceleași tipare (dar după o revoluție, nu un Război), cu reușite jurnaliere de suprafață globală, s-a întâmplat și cu profesorul nimerit la Vaslui, în 1970, în domeniul cultural, învățământ și apoi jurnalistic. În ultimii 30 de ani, care cuprind și cumplitul DECENIU AL DUȘMĂNIEI, activitatea sa, ca deschizător de drumuri în Televiziune (Prima, din țară, Licența 001), întemeietor de ziare (Teleradioeveniment, Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău), reviste (Vlăstarul. Onnyx, Meridianul Cultural Românesc) și mai ales semănător de credință în biruință pentru noua cultură locală pe care a direcționat-o prin întreaga sa activitate. Până și reacțiile ivite sunt de natură constructivă, iar autoritatea sa încă n-a fost contestată chiar dacă prin spiritul comunist remanent a mai fost omisă și „interpretată” de niște lătrători din presă. În cele 4 niveluri de cultură descifrate pe aceste plaiuri, oricum s-ar interpreta, Marin rămâne cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Vorba unuia dintre cei foarte mulți care o spun: oare, când se va mai naște cineva de același calibru? El însuși, crede că „eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată”, și, pe bună dreptate: grup unic de presă, 40 de cărți, activitate în țară și străinătate (pe 4 continente, 32 de țări), mare împătimit al manifestărilor cu numeros public... prețuit în țară și peste hotare.

Revenind la paralela Pamfile – Marin, folcloristul tecuceano-bârlădean Pamfile a fost recunoscut în țară și sprijinit financiar de Academia Română (era și foarte îndreptățit), și-a cheltuit salariul de ofițer pentru cărți, reviste și studii publicate. Rar patriot de asemenea productivitate, calitate și forță.

Într-o epocă de foarte mari dușmăanii și împregnată de boli comuniste (una, lovire prin omisiune, alta izolare de către un grup cu bugetul statului în mână), de tranziția neterminată în 3 decenii, prof. dr. D.V. Marin a avut realizări absolut unice atât în jurnalism (3 recorduri mondiale, 6 naționale, 26 județene) cât și în promovarea și apărarea limbii române (M.C.R., cărți, mii de articole), tot un rol de căutător și deschizător de drumuri a exercitat. Evident, mai ales, în jurnalism.

NON MULTA SED MULTUM ar fi deviza adoptată în alcătuirea volumului de față, pentru simplul motiv că tot ce vă înfățișăm aici și acum e o selecție crudă, crudă, din activitatea fiecăruia dintre actanți, pentru că am ales elemente semnificative pentru ei, am ales perioadele mai recente, ieșirile importante cu mai mult public, într-un cuvânt, sintetizatoare pentru personalitate.

Să nu uităm că e vorba de o jumătate de secol în care multe prietenii se destramă din interes ori din năvala vieții, când s-au „pierdut” încălecând două secole, respectiv, 2 milenii, și, când o Românie

întreagă s-a rostogolit spre capitalism dintr-o altă „iepocă istorică”, răscunoscută ca dictatură comunistă. DECENIUL DUȘMĂNIEI de după 1989 a produs atâtea dușmăanii, atâtea rupturi în familii și societate, atâtea încrâncenări în suflete încât au îngreunat până și întregul proces de tranziție, a produs mult prea mari pagube economiei (mai ale agriculturii), a înveninat peste măsură relațiile sociale și interumane. Chiar au trecut proba timpului, acești oameni care și-au înțeles menirea, au rămas creativi, performanți, și... mai ales, prieteni. Un întreg sistem social s-a prăbușit, ei, opera lor, prietenia mai ales rezultatul muncii lor rămâne exemplificativ pentru perioada dintre 1970 – 2020.

Vor putea zice unii că toți aceștia au avut funcții de răspundere și înainte de 1989. Chiar așa e: dacă și atunci aveau valoare (socială), nu trebuiau să-și valorifice potențialul intelectual?

Până la urmă, important cu adevărat rămâne că n-au fost delatori, turnători la Securitate sau la Partid (aici era cel mai ușor de înfundat pe cineva), nu și-au trădat prietenii, nu i-au trădat pe alții și au devenit respectați, prețuiți, emblematici chiar. Totul prin abnegație, perseverență, muncă.

Cel mai simplu se vede prin ce fac astăzi.

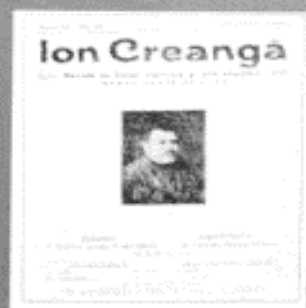
Nicicum nu se poate exact cuantifica realizările fiecăruia în parte și ale tuturor la un loc. Sunt importante și prea multe.

DUMITRU V. MARIN

TUDOR PAMFILE

revista

ION CREANGĂ
din Bârlad

Vaslui
1998

POATE CĂ LIANTUL DINTRE TOȚI (ȘI MULȚI ALȚII), A FOST JURNALISTUL.

Un asemenea om are ce lăsa urmașilor, nu ca zestre materială ci mai ales ca spirit (chiar și al locului) clar afirmat în miile de editoriale, articole, în cărți. Oricât ar fi de oarbă posteritatea, oricât ar alimenta-o cu venin adversari cunoscuți sau neafirmați (că nu prea îndrăznesc, decât... în subteran) cele 10 puncte de clasament în ierarhie jurnalistică rămân intangibile.

Că, D.V. Marin a fost un om activ și recunoscut al timpului său...

A depășit pe V. Alecsandri la minicapitolul popularizare pozitivă în țară (a zonei, în condițiile în care Vasluiul a devenit locul comun de referință negativă, din toată România, datorită și presei), pe Tudor Pamfile prin recepționarea mesajului caracterizant-național în mari capitale ale lumii, în numeroase țări, deci în afirmarea limbii naționale și a neamului românesc între granițele limbii române care s-au extins în lumea întreagă datorită exodului din această a 3-a migrație a popoarelor de pe glob. Milioane de români se pot adăpa din aceste exemple.

Pot exista detractori și de valoare, ceea ce nu deranjează.

Pot exista reminiscențe prelungite prin scribiloții activiști. plagiatorii patentăți.

Pot exista numeroase „indicații prețioase” ca în timpurile trăite alături de ciripitorii și turnătorii timpului (secolul trecut), după cum pot exista dușmăanii mai mult sau mai puțin ascunse. „Scriptografii” nu lipsesc.

„E unul care cântă mai bine decât mine?” Astăzi, nu, în jurnalism, nu, dar, poate în viitor, pentru că trebuie să le vină rândul și altora să trăiască.

Acum, AZI:

Pot să probez, cu cărțile mele, cu Revista, ziar, TVV, activitatea de peste 62 de ani.

Pot să vă las... o parte dintre aceste probe?

Iată-le, sintetizate în ADDENDA.

Cerem iertare tuturor cititorilor pentru insistența autorului care să sugereze cadrul socio-economic și cultural în care un grup destul de reprezentativ de personalități se afirmă suplimentar în Agora vasluiană. „Plecat-am nouă din Vaslui” a scris Alecsandri în timpul Războiului de Independență (1877-1878), puteți judeca, acum, pentru 50 de ani, vreo **5 de pe Valea Prutului** (parcă și rimează...) prin faptele și munca lor. Nu știm încă dacă și unică, dar că a fost prodigioasă și folositoare, e sigur. Unic, după știința noastră!

Ne poate cineva împiedica să visăm la înregistrarea în Patrimoniul național sau chiar în Pantheonul românesc?

1. RECORDURILE LUI D.V. MARIN

În ideea de a nu părea exacerbate contribuțiile celui mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, înfățișăm doar tabloul sintetic de mai jos. Addenda completează lămuritor.

3... RECORDURI MONDIALE:

- 9 interviuri cu șefi (sau foști șefi) de stat: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu (România), Francois Mitterand (Franța), Mircea Snegur, Petru Lucinschi (Rep. Moldova), Igor Smirnov (Transnistria), Regele Mihai I, discuții cu Nicolae Ceaușescu (și, arestat de Vladimir Voronin, care nu era încă președinte). Interviu cu Klaus Iohannis, în campanie electorală înainte de a fi președinte, la Vaslui.

- Interviuri cu 15 prim-miniștri, inclusiv cel de astăzi, Ludovic. Orban.

- Prin Meridianul Cultural Românesc (înf. pe 8 febr. 2015), publicarea, doar după 20 numere, a 571 colaboratori din 4 continente și numeroase țări.

6... RECORDURI NAȚIONALE:

- Prima televiziune privată autorizată, Licența 001/TV, înființată pe 5.12.1990, prima emisiune pe 24 dec. 1990, pentru ¼ din România.

- Cel mai longeviv editorialist român, la TVV, Unison, Meridianul, Onyx, Meridianul Cultural Românesc, cu debut în jurnalistică în 1957, relatări din 32 de țări.

- Înființează primul grup de presă complet din județ și din Moldova cu televiziune, radio-rețea, ziar și revistă.

- Interviuri cu 15 prim-miniștri (Petre Roman, Th. Stolojan, Nicolae Văcăroiu, Victor Ciorbea, Radu Vasile, Mugur Isărescu, Adrian Năstase, Călin Popescu-Tăriceanu, Victor Ponta, cei din Republica Moldova: Mircea Druc, Valeriu Muravschi, Andrei Sangheli, Vasili Tarlev, – ultimii doi încă nu erau în această funcție), Ludovic Orban.

- Prima Teză de doctorat = carte consacrată curentului romantic în folclor: Tudor Pamfile și Revista ION CREANGĂ (1998), pregătită și documentată peste 20 de ani.

- Consemnări de la 3 întronizări de episcopi (Huși) PS Ioachim, PS Corneliu, PS Ignatie, interviuri cu Papa Ioan al II-lea, PF Teoctist, Daniel și mulți mitropoliți, episcopi, protopopi, preoți.

3... RECORDURI INTERJUDEȚENE:

- Simpozioane interjudețene în numeroase comune. Zilele Meridianului, în jud. Iași, Bacău, Vaslui, Galați.

- Lansări de cărți, a ziarului Meridianul, a Revistei Meridianul Cultural Romanesc în aceste județe.

- Nominalizare în 13 Dicționare cu personalități, Cetățean de onoare (Podu Turcului, Țepu, Prisăcani), vicepreședinte al Partidului F.E.R., vicepreședinte al UZPR pentru Moldova.

26... RECORDURI JUDEȚENE

- Longevitate mare ca jurnalist, peste 62 de ani.

- Școală neoficială de presă, (1990-2019), peste 500 de persoane.

- 30 de ani șef județean de partid (MER, FER, ACȚIUNEA POPULARĂ, Partidul verde), record local de consilieri, 234 în mandatul 2000-2004.

- 5 mandate de Consilier județean, 2 local.

- Candidat la Primărie, Camera Deputaților, Senat, Consilii locale și județene (1992 - 2008).

- Prima rețea de radio, locală: Unison, Vaslui (1993) + Bârlad (1994).

- Primul romancier, din istoria speciei literare, în Vaslui: Zăpada pe flori de cireș (1999).

- Înființează și promovează Curentul Cultural-Informațional din județ: cele mai mari personalități

vasluiene, autori de merit, aproximativ 300, cu peste 450 de cărți și pagini speciale, au fost promovați în mijloacele proprii de presă.

- Organizează Cenaclul literar județean (1971 și 1991-2006), Cenaclul Mugurel '74, Festivalul național Fantastic Dance (2 ediții), Gala ziariștilor (2 ediții), Tip-top-minitop (2 ediții), Simpozionul național Omagiu Cărții Vasluiene (6 ediții), Zilele Meridianului în peste 28 de localități din 3 județe, alte manifestări legate de lansarea M.C.R. în județele Moldovei: Bacău, Iași, Vaslui... .

- Micromonografii și medalioane despre viață și opera lui Dumitru V. Marin în 13 Dicționare cu personalități în județele Bacău, Iași, Vaslui, Galați. Istoria Jurnalismului din România (2012 – 9 mențiuni), Enciclopedia Personalităților din România (2010), Dicționarul etnologilor români (1998). Multe mențiuni în ziare și reviste.

- Prima monografie a Liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui, 1990.

- Autor a peste 8 volume (din 38) de istorie culturală locală.

- Ordinul Ziariștilor, Aur, de 2 ori.

- Reprezentări pentru Vaslui în 32 de țări din lume.

- Cetățean de onoare în 3 județe: Bacău, Galați, Iași.

● Primul studiu consacrat învățământului local, 1980, carte, în 2016: Învățământ și merit vasluian

● Primul vasluian în întâlniri oficiale, ca șef de delegație ecologistă cu Joschka Fischer, pe 2 dec. 2001, la Budapesta. Primul vasluian la un asemenea rang înalt.

● Numeric și valoric întâlniri și interviuri (peste 1.000) cu șefi de partid, de stat, de organizații din toată lumea, editoriale care consemnează rezultatele.

● Prima revistă de după Revoluție, Vlăstarul/L.M.K. (1990).

● Primul ziar local, nr. unic, Teleradioeveniment (1993).

● Primul săptămânal, extins, Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău (1996 – 2020 –).

● Vicepreședinte al UZPR (din 2005), Ordinul Ziariștilor români, AUR, 2005, 2013. Vicepreședinte al partidului Federația Ecologistă din România, 1992-2004. Vicepreședinte Acțiunea Populară.

● Membru al Ligii Scriitorilor din România, din 2016.

● Adună 571 colaboratori, în 5 ani, la MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, din LUME și tot ce este mai valoros în județul Vaslui. De departe un record de Guinness Book.

- Filmul lui Corneliu Porumboiu, 2006, premiat la Cannes, reface momente din viața și activitatea lui Dumitru V. Marin. „A fost sau n-a fost..”. Număr special în Evenimentul Zilei, București, (2006) și în alte 30 de ziare și reviste.

- PRIMUL „MECENA” local, totul fiind susținut din fondurile proprii.

Se consideră unanim că este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile bazat pe durata prezenței în presă și media, crearea unuia dintre cele mai complete grupuri de presă din țară, prezențele culturale în lume (M.C.R.) impresionantul număr de editoriale, articole, anchete și... cărți tipărite, la care se adaugă un management eficient de peste 3 decenii.

2. IOAN MÂCNEA

Mai adaugă el și VETRIȘANU. Este cel mai inspirat contemporan care-și leagă numele de coada timpului: în afara unei opere diverse, mai mult sau mai puțin valoroase. Octogenarul din Vetrișoia a reușit să întocmească un ansamblu statuar cu busturi ale celor mai importanți scriitori români, demn de POPASUL SPIRITULUI întocmit pe proprietatea sa, lângă o casă-muzeu tot de el realizată.

Moldovean primitor, poet cu idei dar și cu prea multe versuri șchioape, prozator cu vădite elemente originale, promotor cultural pentru o localitate care refuză obstinent cultura, fost primar, actual participant la aproape orice manifestare publică a creatorilor din județ, Ioan este dintre cei care provoacă vremurile (a făcut-o în multe feluri), care nu se dă bătut de vârstă, oboseală, inamici și rezistă cu prietenii durabile. E căsătorit cu Gabriela cu care mai are o copilă ambițioasă care nu-și continuă tatăl pe linie artistică.

Măcnea reprezintă unul dintre cele mai productive centre culturale din Județele Moldovei, mai

ales prin activitatea proprie, pentru că este prea puțin sprijinit de celelalte instituții cultural-educative sau de primărie. Un Cenuclu pe care-l întreține și cu vin roșu din producție proprie, un muzeu sătesc având câteva mii de exponate (casa proprie), întâlniri periodice cu personalități ale culturii din toată Moldova (inclusiv de peste Prut), întreține o bună legătură cu scriitorii și cu presa dar, mai ales, parcul cu statui, cuprinzând o reproducere a coloanei infinitului, un obelisc pentru M.

Eminescu, busturi pentru Gr. Vieru, Lucian Blaga, Adrian Păunescu ș.a. printre care și „un țăran” adică Ioan într-o devenire din piatră ca întrupare a spiritului (ca un altfel de Ion Creangă – ca bucată de humă însuflețită). Oricum,

POPASUL SPIRITULUI de la Vetrișoiaia rămâne unic în această parte a țării fie și pentru că e o

întreprindere privată, fie pentru calitatea artistică a sculpturilor, fie pentru biblioteca valoroasă.

Și prietenii și dușmanii au ce spune despre Octogenarul ambițios, de o bună vreme și interpret și aranșor orchestral. Îi place să cânte...

Noi zicem că dacă el s-a exprimat întotdeauna apreciativ despre prozatorul concurent, ori poetul Ion Gheorghe Pricop, și-a lăudat vecinul dr. ing. din Berezeni și nu s-a sfiit să închine un pahar cu oenologul Avram D. Tudosie, la Huși, ori la el acasă (e foarte primitiv, de altfel), și l-a sprijinit cât a fost posibil omenește pe omul de presă (a avut aprecieri cu totul particulare și recunoscătoare la adresa lui D.V.M., recunoscut drept cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, zice, el, cu attributele genialității), la rândul lui recunoscut ca „decanul” scriitorilor vasluieni, omul, creatorul, întreprinzătorul inspirat face parte din stirpea rară a celor care înnobilează locul în care trăiesc și creează.

IOAN MÂCNEA... VETRIȘANUL!

Sunt ceva ani de când scoate volume de versuri, proză, monografie a comunei, și mai ales, organizează cu o încăpățânare tare minunată un parc unic în țară: Statui reprezentative pentru suflet românesc. Pe 15 iunie ni-l aduce „prezent” pe Mihai Eminescu cel cu statuia aici și cu poezie și proză în sufletele noastre.

„Domnule profesor vă invit ca pe cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile la comemorarea poetului național cel care luptă dintotdeauna la

înălțarea neamului românesc. Să nu uitați că v-am rezervat un loc aici”.

Dragul nostru Ioan Mâcnea n-a reușit să-mi dea destule informații de bază pentru un articol mai mare. Poate în numărul viitor.

Dar:

În județul Vaslui sunt câteva personalități locale, mari și ca spirit și ca realizări care înnobilează faima comunelor lor. La Codăești profesor epigramist Ion Hodaș, la Puiești profesorul Andrei Petruș, la Berezeni viceprimarul monografist Mihai Andon, la Duda-Epurenii poetul și profesorul Ion Gh. Pricop, iată la Găgești un grup intelectual mic în frunte cu primarul Costică Stupu și învățătorul Marin Rotaru un spirit multilateral (Să tot trăiești Marine, cât sculpturile tale) care are expodate în 4 - patru - muzee și coordonează revista Elanul, la Vutcani Ion Diaconu, la Pogonești Andrei Dumitru, la Solești Costel Adam cu toată familia, iată principalele puncte de sprijin cultural din județul Vaslui. De departe impresionantul Grup Statuar Ioan Mâcnea și Muzeul său de la Vetrișoia, impresionează, impresionează!

Să trăiești Ioane, să tot faci pentru toți, din toată lumea, asemenea acte culturale.

Pe 15 iunie 2017 suntem la Vetrișoia lui Ion.

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (22) 1801 de joi 8 iunie 2017

UNIC LA VETRIȘOIA, PE VALEA PRUTULUI!

Dacă mă uit la programul evenimentului și la comportamentul de ofițer activ al col. M. Focșa (cel care a reîmbrăcat uniforma de gală după mulți ani) evenimentul „Mihai Eminescu luptător pentru renașterea neamului românesc” de la Vetrișoia din 15 iunie 2017, are mulți, mulți nași (unii se aleg și cu ceva sunători în buzunare). Primarul C. Stângă declara că primăria Vetrișoia s-a implicat la maximum.

Moderatorul, conf. univ. dr. Alexandru Amititeloaie de la „Apollonia” Iași s-a străduit să fie cât de modest trebuia. A adus însă echipe de filmare, a comperat reușit evenimentele, a fost pe fază și în general inspirat.

GAZDA, adică Ioan Mâcnea din Vetrișoia, marchează o aleasă reușită a vieții sale; de fapt două ,și anume: 1) această sărbătoare consacrată lui Mihai Eminescu din care își ia partea de glorie ca poet, scriitor și mai ales organizator; 2) Reinaugurarea Grupului Statuar completat, ajuns la 12 busturi și un basorelief Eminescu pe obelisc, susținut, în spate cu coloana infinitului. Completat cu muzeul etnografic personal (unic) și cu elementele de artă populară acest parc al statuilor a fost fericit botezat POPASUL SPIRITULUI. Faptul că a fost masiv sprijinit de Consiliul județean s-a remarcat repede, dar am de

observat că acest fapt nu-i diminuează meritele octogenarului nostru concetățean. Numai valoarea grupului statuar în bani este extraordinară iar ca semnificație UNICĂ. Cele trei părți ale unei manifestări de spirit au cuprins slujba de pomenire și depunerea de coroane ,prezentarea alocuțiunilor și momentul artistic. Au fost interesante spusele primarului Cornel Stângă, „adevărul despre Basarabia”, al academicianului Ion Hadârcă, „Civismul eminescian”, al dr. Valeriu Lupu, cele câteva considerații ale prof. univ. Constantin Dram- Iași și o expunere „universitară”a conf.univ. dr. Alexandru Amititeloaie-Iași. A vorbit și D.V.M.

Au mai fost și alți scriitori și ziariști. Și smângălitori!

Au mai participat câțiva primari, de la Berezeni echipa Toader Dima și Mihai Andon; a fost un numeros public străin și foarte puțin din Vetrișoaia din care au participat doar câțiva cetățeni și o formațiune artistică de elevi.

Din desfășurare de forțe artistice reținem prezența lui Romică Brunchi și formațiile de copii-dansatori.

Il felicit pe Ioan pentru perfectul rol de gazdă pornind de la costum popular, colacul ,sarea și pâină la

friptură la grătar. Dar cel mai mult pentru Grupul statuar care... îl nemurește!

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (24) 1803 de joi 22 iunie 2017

84... IOAN MÂCNEA... 84

Zi culturală, de fapt un eveniment marcant a fost sâmbătă 15 iunie 2019 la Popasul Spiritului, din centrul comunei Vetrișoaia, jud. Vaslui. Organizator, sponsor, personaj principal, interpret vocal: Ioan Mâcnea.

Cam prea pe scurt, cronica evenimentului despre care am aflat cu câteva zile înainte, la telefonul primit de la poet. Imediat l-am întrebat cine-l mai ajută și n-a făcut vreo precizare; l-am întrebat dacă-l pot ajuta cu ceva și a zis că nu; l-am întrebat dacă pot lipsi și a ridicat tonul, că nu, că, afirmă el, „fără dvs. aici ar fi ca nunta fără lăutari”. Am insistat să-mi nominalizeze participanți, mi-a enumerat mai multe nume, dar nu mi-a mai dat programul așa că în ziarul de joi, 13, n-a apărut nici o notă. Acum, asistând la ce a reușit acolo, la el acasă, acest om gospodar și altruist, chiar regret că n-am anunțat cum trebuie o participare selectă, un program artistic mai mult decât interesant, precizări care să sugereze amploarea evenimentului consacrat

zilei Eminescu și aniversării zilei sale de naștere. Pe 16 iunie, dragul nostru Ioan a împlinit 84.

Fotografiile, filmul de la fața locului, nu prea sugerează întocmai o atmosferă specifică unui eveniment cultural-literar de o înălțime apreciabilă, cum nu arată dimensiunile parcului cu statui, în număr și cu valoare inestimabilă, în mijlocul căruia tronează obeliscul în centrul căruia veghează portretul eminescian. Am afirmat oridecâteori am scris despre Măcnea și Vetrișoia lui că nu știu cât va rezista în timp POETUL, nu știu cât Scriitorul, nici atâta omul, familia și imaginea lui, dar acest GRUP STATUAR îi asigură secole permanența în cultura română. Da,

română, pentru că osârdia sa, imensele cheltuieli personale, ambiția de a fi în slujba vetrișoienilor (mereu nerecunoscători...) își găsesc prețuirea în evidențierile marilor personalități din țară și de peste hotare care-i calcă pragul; mulți din Basarabia.

Pretind a cunoaște bine situația, locul și împrejurările în care acest apostol (cultural, nu religios, nu la școală) realizează mai mult decât un muzeu cu zeci de oameni plătiți, mai mult decât o bibliotecă de comună cu om plătit binișor deși a ajuns paznic la carte necerută, mai mult decât un cenaclu literar, chiar decât o asociație de profil, și mai mult decât propaganda oficială care ajunge în acest colț de țară. Și, mult mai mult decât cea mai activă comună din țară în direcția Unirii cu Basarabia. Atâtea decenii de când ne simțim apropiați mi-au permis să cunosc pe acest om de rară energie, constructor de castele poetice dar și de realități palpabile: parcul, muzeul, biblioteca, platoul cu statui, eu însumi găsind încurajări pentru cărți, jurnalistică, mass-media, presă, revistă. „Cine face, există, cine nu... e poveste” zice el câteodată. Are exprimări absolut onorante despre activitatea mea complexă, dar rândurile de față nu sunt un răspuns la aceste spuse ci o evaluare rece a situației sale existențiale. Chiar dacă încă nu e, Ioan Măcnea Vetrișanu va fi o legendă durabilă a locului.

Animație destulă după ora 10 la Popasul Spiritului, cum și-a botezat el locul (personal) de unde

vrea să lase urmașilor (și a altor urmași), semne ale personalității sale „din marea trecere”. Rar voință, și mai rar putință și aproape imposibilă știință de a face ceva ca el. De fapt ăsta e omul îmbrăcat în costum național, cu căciulă haiducească peste pletele lungi care ne-a întâmpinat mai pe fiecare cu pâine și sare, ne-a urat bun venit și, din start a precizat „vine cine poate și pleacă atunci când vrea, liber până la 2 dimineța”. Așa că nu degeaba s-au întins la mese cei aproximativ 100 de oameni, de toate vârstele, profesiile și preocupările și, care după antreu, sarmale și mititei stropiți cu vin bun, bun, nu prea s-au dat duși. Cum să se îndemne la plecare când formații artistice din Vetrișoia și Berezeni, când membrii asociației bârlădene „Artă, tradiție, cultură” condusă de excelenta Viorica Ghenghea, când cantautorul Ion Chiriac și alți valoroși interpreți și-au executat numere de calitate, când destule personalități de rang național au marcat cele 2 sărbători: sărbătorirea poetului NAȚIONAL dar și poetul-scriitorul-managerul Ion Măcnea. Expoziția de cărți și reviste în aer liber, foarte bogată și variată a fost golită în final, de participanți.

Menționez doar câteva evoluții care mi s-au părut mai de interes sau chiar impresionante: fără îndoială Ion Chiriac, în prima parte, inclusiv pentru crearea momentului patriotic, o elevă fășneată tare de la Berezeni, pe care viceprimarul și omul de cultură Mihai Andon o promovează împreună cu ansamblul

artistic, tânărul Robert Frumuzache și mai ales cântăreața Genoveva Porumb care-și păstrează și voce și farmecul de pe când evolua la „Trandafir de la Moldova”. Formațiile de dansuri din Vetrișoaia și Berezeni au fost la înălțime. Surpriza majoră a venit tot de la Ion: melodii de muzică ușoară, compoziții proprii, prezentate în potpuriu și individuale, ritmate, bine orchestrate, cu vocea lui unică.

N-au lipsit cuvintele și cuvântările..., col.(rez.) Mihai Focșa asumându-și și rolul de prezentator (l-am felicitat și pentru cum a orânduit depunerea de coroane și jerbe de flori la statuia lui Eminescu și pentru alura impunătoare de coordonator al manifestării). Cred că

cele mai avântate aprecieri au fost ale entuziastului prof. Mihai Andon din Berezeni (cu poeme destinate sărbătoritului), cele mai ample referiri la viața marelui Eminescu au aparținut dr. Valeriu Lupu (Vaslui), așa cum președintele USR Iași, Cassian Maria Spiridon, și jurnalistul Dumitru V. Marin (Vaslui) au apreciat valoarea absolută eminesciană și promovarea atât de nimerită și diferită de către Ioan Măcnea. N-au lipsit nici cuvântări lungi (un general din partea locului a prezentat amintiri din copilărie), un alt prieten a evocat copilăria comună, alți creatori locali producții literar artistice consacrate momentului. S-au detașat cele două scriitoare de la Iași:

Viorica Șerban (mi-a înmănat și alte două cărți cu autograf) și președintele Corina Gherman a Ligii Scriitorilor (din care fac și eu parte) poeta, scriitoarea, eseista.

Corina Gherman, ambele cu foarte bine articulate considerații. Prof. Dr. Vicu Merlan (Huși) ne-a prezentat ultimul număr din prestigioasa revistă Lohanul. Desigur au mai fost câteva nume cu renume pe care le-am văzut doar înfulecând vijelios, dar nu le-am surprins vorbind decât între ele. De data aceasta mi-au mai plăcut cei câțiva scriitori vasluieni de la o masă specială și mulțimea prietenilor venită din alte localități.

Un cuvânt special pentru pictorul Gheorghe Leteanu (patriarhul pictorilor vasluieni). și alt cuvânt

de toată aprecierea pentru „Artă, tradiție, cultură” care a realizat o cuprinzătoare expoziție de pictură, au prezentat câteva piese sculpturale și și-au afișat realizări demne de laudă, Dintre ei se detașează cuplul de rapsozi populari din Miclești, Maria și Vasile Bulai, mereu proaspeți și surprinzători. Vom reveni, pentru că, ce fac oamenii ăștia merită multe aprecieri.

Subliniez evoluția interpretei de muzică populară Genoveva Porumb, a cuvântului câtorva, prezența „pe fugă” a președintelui Consiliului Județean Dumitru Buzatu (pe care l-am apreciat pentru intervențiile sale în marea politică-națională), dar sunt și destule alte aspecte care au umplut ziua de sâmbătă: sarmalele, cârnăciorii, mititeii, vinul,...atmosfera generală unicat. De felicitat doamna Gabriela Mâcnea și fiica lor Oana care au transpirat serios-serios cu tot ajutorul binevoitor al câtorva apropiați, și au demonstrat că sunt gospodine adevărate.

NU L-AM VĂZUT PE PRIMARUL CORNEL STÂNGĂ. „Acesta e un acultural dom-le” mi-a răspuns un participant cu năduf.

Și, dacă o mare valoare locală ca prietenul nostru Ioan Mâcnea, nu e apreciat, onorat de un tânăr primar, cum vor percepe elevii și concetățenii săi importanța cuiva pentru autoritatea culturală a localității Vetrișoia? Poate, ca și acum când dintre locuitori au fost foarte puțini, spre zero, prezenți, și

doar câțiva elevi. Desigur, vom mai reveni, cu aprecieri pentru această zi luminoasă și bogată în trăiri..

Nu pot încheia decât felicitându-l pe Ion Măcnea pentru încă o lecție de tinerețe și patriotism, la această ediție a XIX-a a unui Festival al creației, adevărat, concret și înălțător.

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (25) 1906 de joi 27 iunie 2019

AUTOGRAFE

Ioan Măcnea – Vetrișoia – *Un veac într-un vis* – "În traducerea șoptită la ureche, la simpozionul de la Văleni – Vaslui. D-lui prof. dr. MARIN V. DUMITRU, mare om de omenie cu sufletul mare și bun, un univers în univers. Cu multă stimă și respect Ioan Măcnea" – 15.08.2005

Ioan Măcnea - Vetrișanu, *Părășiți de îngeri*, ed. Junimea, Iași - 2010: „*Cu toată considerația, omului iubit de oameni, nu de minți umbrite, toată prietenia mea. 27.06.2010*”.

În interviul din ziua de 17 ian. 2020, la Popasul Spiritului, Ioan s-a lăudat cu prietenia fiecăruia dintre cei amintiți, cu note speciale despre un chef de pomină cu scriitori basarabeni la vinoteca lui Avram D. Tudosie. Am reținut că chiar are legături durabile cu basarabeni care-l vizitează, el însuși mergând aproape săptămânal la Chișinău unde îi reprezintă și pe scriitorii din Iași și Vaslui.

VIZITĂ LA VETRIȘOIA

De vorbă cu Ioan Mâcnea „Vetrișanul”

Reporter: Ioan, să trăiești! Suntem la Vetrișoia iar noi ne interesăm acum de personalitățile de pe Valea Prutului, care au avut o strânsă prietenie în acești

30 și ceva de ani. Ce îți amintești despre Avram Tudosie?

Ioan Mâcnea: Profesorul Avram Tudosie a dus vestea județului nostru despre Prut, el a creat și „licoarea” Busuioacă de Bohotin, el era stâlpul Moldovei, un om de suflet, un bun pedagog, îi plăcea muzica, dansul, femeile. Nu cred că se vor mai naște așa oameni. A fost o comoară și va rămâne în amintirea celor care l-au cunoscut și nu numai.

R: Tu și Aram D. Tudosie ați fost apropiați de vârstă și ați avut dese întâlniri și la Vaslui, la Huși, pe Valea Prutului, la Vetrișoaia.

I.M: Așa este și se simte lipsa, nici nu am cuvinte să vă spun cum a fost.

R: Despre Ion Gheorghe Pricop ce-ți mai amintești?

I.M: Ne cunoaștem de o viață, am foarte multe amintiri, peste 30 și ceva de ani de prietenie și colaborare. A fost un bun pedagog, un bun scriitor.

R: Dezavantajul e că a stat numai la Duda Epureni, nu-i așa?

I.M: Da, a fost agățat și de pământ. Nu se aștepta nimeni ca Ion Gheorghe Pricop „să plece” așa.

R: A fost un mare scriitor, un mare poet, un om cu mult suflet. Cum crezi că ar trebui să-i prețuim pe acești oameni, care fac ceva în viață?

I.M: Oamenii de suflet, de acțiune, oamenii creației trebuie să nu intre în umbra uitării. Bine ar

fi ca în amintirea lor, să fie făcut ceva pentru a rămâne.

R: Facem aceasta carte la care se lucrează.

I.M: Facem cartea pentru că se merită, e păcat ca așa oameni să treacă neobservați.

R: Ce știi despre domnul inginer dr. Toader Dima?

I.M: Îl cunosc de prin 1960, am trăit aici, împreună. La prima școală a studiat specializarea tehnician veterinar, după care a urmat facultatea, doctoratul. După cum se știe, a fost și președinte la C.A.P.

R: Dar despre Dumitru Marin, ce știi?

I.M: Mă supuneți la mari emoții. Domnul prof. dr. Marin, este un unicat și o spun cu responsabilitate. Este un om care nu are odihnă, eu cred că și prin somn creează ceva. La orice eveniment, domnul prof. dr. Marin e în frunte, nu știu de unde are atâta putere. Este o comoară, cu toate că mai sunt și vorbe rele de la oameni care știu doar să arunce cu piatra.

R: Dar despre Ioan Mâcnea ce poți spune?

I.M: Ioan Mâcnea s-a născut pe mal de Prut, la 16 iunie 1935. Provin dintr-o familie de oameni cinstiți, muncitori. În drumul meu spre veșnicie, caut să mai fiu de folos societății, vreau să fac ceva care să rămână.

R: Tu simți singurătatea alergătorului de cursă lungă, a creatorului, a omului care chiar vrea să facă ceva în viața lui?

I.M: Da, se simte. Fiecare vrea, însă trebuie să ții cont dacă poți, dacă știi, dacă vrei. Este o muncă grozavă, nu dormi noaptea. Dacă te-ai îmbolnăvit de acest microb, nu mai scapi de el.

R: Cum ți-a venit ideea să faci acel grup statuar, pe care eu l-am lăudat de atâtea ori? Asta înseamnă bani, alergătură, efort.

I.M: Bani mai puțini, munca e multă.

R: Să le spunem oamenilor că este vorba de un complex numit „Popasul Spiritului”, care are și un muzeu, și o bibliotecă, și grupul acesta statuar unde tronează obeliscul lui Eminescu, după care sunt mai mulți scriitori români. De când te-ai apucat de cântat?

I.M: Cânt de mic, am CD-uri proprii.

R: Cu poezia cum mai stai?

I.M: Am 14 cărți de poezii, 8 romane.

R: Să trăiești, Ion!

I.M: Drumurile acestea sunt bătătorite de dumneavoastră. Dumneavoastră nu lipsiți de la evenimente, pătrundeți la rădăcina ierbii. Și asta nu o spun numai eu. Vă mulțumesc mult că ați trecut pe la mine și vă doresc multă sănătate!

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (3) 1936, de joi 23 ianuarie 2020.

3. BEREZENII LUI TOADER DIMA

Nu știu dacă am mai scris de vreo comună sau primar în această formă: localitatea lui...

Pe căldură mare trecem prin una dintre cele mai mari comune ale județului, mai bogate, mai așezate și...mai orgolioase! Proaspăt vopsite bordurile de la șosea, de la strada care duce la biserică și la iarmarocul săptămânal, lipsa gunoiului de-a lungul drumului, șanțurile eliberate de iarba uscată pentru ca în caz de ploaie – tare așteptată – să nu se blocheze vreun drum, un fel de ordine simțită și nu impusă pare vizibilă pentru trecător.

**COMUNA
BEREZENI**
Judetul Vaslui

După alte câteva vizite prin primărie, l-am aflat pe primar, adică „domnul inginer doctor Toader Dima” cam adăpostit de soarele arzător (de... 30°) nu chiar bucuros de musafiri, dar ca întotdeauna amabil.

Sumară observație, primăria e climatizată și ordonată. Constat că, din nou, sunt pus pe laude.

– Tot la umbră, tot la umbră, d-le primar... mă dau eu mare.

– **Și umbra-i tot pentru oameni, dar, numai să vedeți că-s transpirat tot, pentru că abia am intrat, nu vedeți și dvs. seceta asta...**

– Dar, de ce n-aveți irigații la Berezeni?

– **Ba, avem, pentru că doar noi le-am păstrat cum trebuie și ne sunt tare de folos. Păi, altfel cum, să suferim de foame?**

– Din câte văd, l-ați cam alergat pe viceprimarul Andon, ca gospodar.

– **Nu, e un om tare activ și la locul lui. Știe bine ce are de făcut.**

– Bădiță Toader, ce facem cu seceta asta?

– **Pentru toată lumea salvarea e tot din cer. Că noi o să suferim mai puțin e altceva. Cât mai**

este apă pe pământ ea trebuie folosită, mai ales la irigații. Noi ne-am îngrijit să avem perdeaua de pădure.

– Să nu-mi spui că mai sunt sălciile pe lângă Prut, că bălți nu mai văd.

– Ba, iarăși spun, noi am păstrat aproape întreagă toată lunca Prutului.

Îmi dau seama că dacă întreb de campania de seceriș, putem vorbi o săptămână. Toader Dima este un produs al locurilor acestea și chiar dacă a fost trimis câțiva ani în parlament, cred că a fost tot la învățătură.

N-am acceptat invitația la o cafea, eram așteptat la redacție și la întocmirea fișelor pentru... „101 vasluieni pentru 100 de ani”. Tare mă tem că deja este ocupat un loc, dacă nu 2 pentru că printre

personalitățile de luat în seamă este și viceprimarul Mihai Andon, folclorist și om de litere. Vom vedea.

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (24) 1854 de joi 21 iunie 2018

OM ȘI PRIMAR ÎN BEREZENI

Zile așa de calde în luna august aproape că n-am apucat, așa că la Berezeni, pe Prut am intrat în primărie destul de transpirat, curios cum lucrează oamenii de aici. Climatizarea își face datoria așa că e destul de plăcut să convorbim sau să împlinim destule sarcini pe care le avem. Suntem bucuroși să stăm de vorbă atât cu funcționarii și mai ales cu conducerea, respectiv primarul și viceprimarul.

– D-le primar, sunt bucuros întotdeauna să vă revăd, mai ales că vreau să detaliați cum vedeți rostul acelor întreprinderi familiale în mediul sătesc. Mă gândesc la căldura asta și dacă n-ar fi necesar un convoi cu paparudă ca să fie slobozite ploile așteptate.

– Noi avem tradiții puternice în comună, avem și ceva irigații, avem și oameni gospodari care știu să muncească, acum n-avem probleme cu producția agricolă.

– Am înțeles că aveți irigată suprafața cea mai mare de pe Valea Prutului. Păstrați ambițiile unui „erou al muncii socialiste” Ene Tătăruș, despre care s-a scris

mult în presa timpului, în domeniul agriculturii. Dvs. un reputat specialist în agricultură, dr. ing., sunteți unic prin ce-ați reușit cu Agroind, sunteți unic prin ce-ați reușit în Parlament ca deputat, acum, vreți, sper, să marcați un moment în administrarea acestui colț de pământ, aici, la granița cu Republica Moldova. Văd șoselele și drumurile interioare marcate și bine întreținute, case de oameni gospodari, interes pentru frumos.

– Avem cu ce sta în fața concetățenilor și a lumii. Oricând și fără laude. Dvs. faceți însă comparații cu ce mai vedeți și prin alte părți, ca întotdeauna constructiv, așa că ne bucurăm când ne promovați, constatând ce-am făcut bine și cu pasiune. Intr-adevăr Ene Tătăruș a fost o personalitate în agricultură, dar, altele sunt vremurile, chiar și tradițiile, dar-mi-te oamenii. Avem un Centru cultural „Anastasie Panu” cu un destoinic promotor, ne preocupăm de învățământ și de viața de zi cu zi a oamenilor. Doar de aici suntem. Ați venit cu o întrebare: îmi mențin părerea că întreprinderile mici, ale familiilor, unde fiecare este interesat și participant, rezolvă multe probleme ale satului. Se poate trăi bine și la munca pe câmp, dar optimizarea și ajutorul statului sunt absolut necesare. Oricum și acesta se modernizează, chiar în condițiile îmbătrânirii populației. Trebuie să aduși acasă și tinerii plecați,

că altfel e păcat de aceste pământuri mănoase. După cum vedeți și la noi sunt fapte de toată lauda...

Nu e greu de văzut că trotuarele sunt marcate cu vopsea, pomii văruți, fântânelor organizate „artistic” dar și bine împrejmuite, încât oamenii care mai iau apă din ele să fie protejați și serviți la căldare sau bidon. Întrebați de ce mai consumă apă de la izvor, aceștia recunosc simplu că au apă la țevă dar parcă e mai bună apa din aceste izvoare naturale (vechi și apreciate). Întrebat care e rolul viceprimarului prof. Mihai Andon, edilul cel dintâi precizează

grav: „alcătuim o echipă bună, el e mâna mea dreaptă și om de mare nădejde”. Ca om de echipă, Mihai, nu are decât cele mai entuziaste aprecieri despre dr. ing.

agronom Toader Dima. Amândoi pot vorbi ore întregi despre oamenii locului cei foarte harnici, despre relațiile cu biserica, despre școlile din sate, despre cultura, deci despre Căminul cultural la a cărui construcție am contribuit decisiv și eu între 1970 – 1974, ca inspector – îndrumător. Dar cel mai bine și cel mai mult ei pot discuta despre agricultura de pe valea Prutului.

Am realizat un lung interviu cu dr. ing. Toader Dima, primarul comunei. Berezeni, jud. Vaslui, pe care-l vom difuza curând. Am reținut câteva imagini, prea puține, caracteristice pentru aceste locuri.

Despre colaborarea și prietenia strânsă cu ing. dr. Dima, Ion Măcnea spune deseori că „așa prieten mai rar” și acest fapt s-a văzut la sărbătorirea sa organizată în parcul propriu de lângă muzeu: în iunie 2019: „vedeți dvs. a venit și el, dar mi-a adus un cadou de răsunet, întreaga formație de copii, un ansamblu condus de prof. Mihai Andon, care v-a prezentat și dvs. acel excepțional program artistic. În plus, toți au fost îmbrăcați în costume naționale”. De adăugat că și la celelalte aniversări anterioare și Dima și formațiile artistice din Berezeni, au fost de asemenea prezente.

– „Și cât am fost inginer, și când am fost deputat și de când sunt primar, am participat la foarte multe acțiuni cultural-sociale, mai ales la acești prieteni ai noștri cu care dintotdeauna ne-am înțeles foarte bine. Oameni de superioară cultură.”

Omul de mare suflet a fost prețuit de toată lumea, se referă el la I.Gh. Pricop la ale cărui lansări de cărți a fost mereu invitat.

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (34) 1864 de joi 30 august 2018

„RECITALUL” DE LA BEREZENI, JUD.VASLUI

5 dintre cei „101 vasluieni pentru 100 de ani” au fost prezenți la lansarea „cărții de identitate a județului” în cadrul Bibliotecii Școlii gimnaziale

Berezeni, în prezența a circa 40 de persoane. Dr. inginer Toader Dima, primarul, prof. dr. Dumitru V. Marin, autorul cărții, prof. Mihai Andon, viceprimar, poetul Ioan Mâcnea din Vetrișoiaia, redactorul profesor

Petru David din Huși, au fost primiți deosebit de călduros de către cadrele didactice ale școlii, de grupul folcloric al Centrului cultural „Anastase Fătu” (îmbrăcați în costume naționale), alți elevi ai școlii, cetățeni din Berezeni.

Programul artistic și patriotic asupra căruia priceputul director de Centru și-a pus amprenta și... acordeonul, cuvintele de prețuire pentru realizările comunei și pentru cele 2 lansări au umplut 2 ore pline de distracție, învățături și voie bună. S-a vorbit și de volumul „101 vasluieni pentru 100 de ani” care cuprinde microportretele celor 5 amintiți (de fapt eroi ai unei cărți unice în peisajul național) dar și de Revista internațională „Meridianul Cultural Românesc” scoasă la Vaslui de prof. dr. D..V. Marin, cu ocazia unui nou record mondial: 502 colaboratori din toată lumea. Subliniem, din toată lumea (4 continente, 23 de

capitale, 30 de țări). Cele 160 de pagini, în condiții grafice deosebite, sunt citite în Australia, Germania, Israel, Rep. Moldova, Italia etc. Nu s-a citit și la Berezeni, dar Ioan Mâcnea Vetrișanu a avut și el un expozeu de nota maximă, așa cum au reușit și nominalizații (din volum) și doamnele profesoare în frunte cu directoarea școlii care au lăudat și manifestarea și realizările spirituale ale fiecăruia.

O lansare de nota 10 la Berezeni.

Discursuri la lansare:

Dumitru V.MARIN: *„Când am ales eroii din cartea aceasta am avut 268 de oameni. M-am oprit la 100 – eu sunt al 101-lea. Dintre acești 100, doi sunt de la dumneavoastră. Unul dintre ei – o spun cu respectul dar și cu amicitie (rodul atâtor ani de când ne cunoaștem) – domnul inginer doctor în agronomie, Toader Dima. Este unul dintre primii doctori în științe agricole din județul Vaslui, dacă nu chiar primul. Pentru că și eu mă mândresc că sunt primul doctor în științe – în domeniul meu din județul Vaslui. Al doilea din această carte – Mihai Andon, pe lângă faptul că este un foarte bun familist, este un activist în cultura locală și noi am inclus în ziarul Meridianul câteva informații despre vestita formație a acelor bătrâni care cântau cântece foarte vechi. Eu vorbesc despre o continuitate în actul cultural și social din această comună, pomenind nume ca Anastasie Fătu și nu numai, și de o continuitate în cultul muncii. Pentru că*

sunt atât de mulți copii îmbrăcați în portul național, trebuie să spun că revenirea la portul național este un foarte mare pas în autohtonizarea culturii în momentul când, datorită televizorului, calculatorului, se creează altă cultură existențială.

Eu, am trăit foarte greu, dar am studiat. Din 93 de elevi câți am plecat la școală, în clasa a V-a, am fost singurul care a terminat o facultate. Am trăit timpuri foarte grele, dar eram foarte ambițioși ca să învățăm carte. Am avut noroc, îndrăzneală și un pic de minte.

Scot de cinci ani revista Meridianul Cultural Românesc. Are doar 160 de pagini, dar în paginile ei scriu 501 persoane din toată lumea. Revista merge în patru continente. În peisajul românesc nu există o revistă de o asemenea forță culturală. Există persoane care ne trimit materiale din Australia, Africa, din o mulțime de localități din Europa. Și prietenii din New York sau din Montreal ne laudă ceea ce ne dă speranțe într-o lansare a revistei și pe plan material, nu neapărat spiritual. Eu scriu multe în legătură cu aceste aspecte. Românii se duc în foarte multe părți și limba română este peste tot, dar nu este recunoscută într-o lume a interesului personal. Nu știu dacă dumneavoastră realizați că această carte înglobează experiența a 62 de ani de jurnalism; eu am debutat în 1957 la Steagul Roșu, Bacău.

Această carte trebuia făcută de cineva care să aibă puterea de a sintetiza și de a cunoaște. Valori sunt

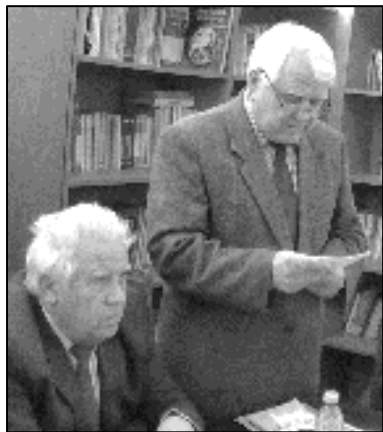
mai multe în județul Vaslui, dar imaginea acestui oraș care răzbate din mass media: violatori, oameni fără moralitate, femei ușoare, puturoși – li se zice „puturoșii” de serviciu ai națiunii. Aceia care vorbesc nu știu.

De ce m-am oprit la Berezeni? La Berezeni aveți două valori ale acestui moment. Eu cred că dumneavoastră o să spuneți că îi cunoașteți. Eu nu cred că îi cunoașteți. Posibil să nu le cunoașteți în întregime nici opera. Noi încercăm să prezentăm aceste valori de care ar trebui să fiți mândri. Eu cred că avem valoarea pe care trebuie să ne-o afirmăm. Și independența țării a fost cucerită după niște războaie, războiul nostru îl purtăm având ca armă scrisul.

Să sperăm că aveți și acum valori care se vor afirma cândva și care să aducă mai departe mândria berezenenilor. Și să nu uitați un lucru: coloana infinitului și funia de pe bisericile creștine este o multiplicare a unei forme geometrice care semnifică succesiunea generațiilor – la infinit. Voi, în acest moment sunteți unul din aceste noduri și aveți șansa de a ne vedea în acest moment. Alții nu au această șansă. Și eu vin în fața voastră să vă demonstrez că iată, un copil de țaran a reușit să vadă o lume, să scrie un număr de cărți, să scoată o revistă care să multiplice valorile noastre. Până la urmă acesta este scopul acestei întâlniri și când am discutat cu domnul primar și cu domnul viceprimar, exact acesta a fost subiectul

pe care ne-am propus să-l facem mobil al acestei acțiuni: să facem cunoscută această carte ca o sursă a dumneavoastră de a cunoaște valorile de lângă dumneavoastră.”.

Toader DIMA, primar BEREZENI: *Vă mulțumesc, în calitate de primar al comunei Berezeni, că ați răspuns într-un număr atât de mare: cadre*

didactice, împreună cu elevii, la această activitate. Vă mulțumesc că ați venit aici și în primul rând doresc să-i mulțumesc profesorului doctor Dumitru V. Marin, o personalitate marcantă a județului Vaslui, pe care, după ce a făcut o lansare într-un cadru academic la Iași, cu profesori ai

Universității „Al. I. Cuza”, l-am rugat să facă o prezentare în fața cadrelor didactice și a elevilor din comuna Berezeni.

Ion MĂCNEA VETRIȘANUL: *„Nu întâmplător domnul profesor dr. Dumitru V. Marin a ales această frumoasă localitate Berezeni, pentru a prezenta această carte grea și de mare valoare.*

Comuna Berezeni, știți că este „fruncea” în ceea ce privește administrația locală care a perpetuat după 1989 formată din oameni de valoare, buni organizatori. Berezeni este o comună de frunte a județului Vaslui. Domnul primar a luptat pentru a susține niște indici care să pună comuna în fruntea comunelor din județ, pentru a vă asigura o viață decentă. În toate domeniile, ca înfrumusețare, administrație locală, agricultură, cultură, sunteți la cele mai ridicate standarde. Mă bucur de prezența cadrelor didactice la această manifestare, lucru care nu se întâmplă în multe comune.

Referitor la cartea domnului profesor, aceasta este o comoară, dacă veți avea răbdare să o citiți, veți descoperi o muncă intensă scrisă cu lacrimi, sudoare. Nu vorbesc doar de cartea care se lansează azi, vorbesc și de cărțile pe care această carte le-a scos la lumină – încă 6-700 de cărți care se vor regăsi prin această carte. Domnul profesor dr. este un om de valoare, care aleargă și face mult și foarte mult. Este un om care tinde mereu spre mai bine. Cei care nu au încăput nu trebuie să se supere, în această carte sunt selectați cu grijă, vasluieni.”

**Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (12) 1893 de joi 28 martie 2019**

**Sărbătoarea comunei Berezeni
Primarul Toader Dima în mijlocul oamenilor**

MEREU PE BARICADE

Reporter: Stimați prieteni. Suntem la Berezeni și stăm de vorbă cu doctor inginer Toader Dima, primarul acestei comune, comună foarte bine organizată. Am numărat opt drumuri asfaltate pe partea dreaptă și stânga, venind dinspre Vetrișoaia. Am greșit numărul, domnule doctor inginer?

Primar: Avem vreo 16 drumuri asfaltate dar nu toate pleacă din drumul principal.

R: Înțeleg eu că dumneavoastră vă puteți apropia de asfaltarea majorității drumurilor din Berezeni. Sau mai rămân drumurile dintre sate?

P: Între sate sunt drumuri județene și avem un proiect al Consiliului Județean prin care se va asfalta drumul județean Berezeni-Rânceni și Berezeni-Mușata.

R: Poate ieșiți spre Vutcani, Gura Idrici, poate veți construi drumurile care să vă apropie de Vaslui.

P: Spre Vutcani și Dimitrie Cantemir se poate ieși doar cu drumuri pietruite. Sperăm ca până în toamnă să putem face această legătură. Mai sunt porțiuni de drum cu pământ care trebuie neapărat pietruite pentru că dacă timpul este nefavorabil nu se mai poate circula.

R: Ați făcut o măsurătoare – cam câte drumuri aveți între sate și în comună?

P: Drumurie județene au în total cam 17 km – drumurile care leagă Berezenii de Rânceni, Stuhuleț și Mușata cu Berezenii, plus că noi suntem dintre puținele sate care nu avem drumuri comunale. Avem și drumuri sătești, județene și naționale. Pentru că drumul comunal care făcea legătura prin Berezeni, a fost trecut la drumuri județene.

R: Acesta ar trebui să fie trecut pentru asfaltare de către județ, dar cei de la județ vin cu susținerea ideii?

P: Desigur. La nivel de județ deja am făcut o porțiune de aproape un kilometru care leagă cu o societate agricolă cu fonduri europene, proiect făcut cu fonduri europene, și sperăm să mai facem și în această toamnă vreo doi kilometri și anul viitor să reușim să terminăm cei șapte kilometri de drum asfaltat.

R: Domnule doctor inginer, am o întrebare la care aș dori să răspundeți cu toată sinceritatea, de altfel ca întotdeauna. Ați vrut cândva să faceți un sistem de irigare integrat astfel încât toată Valea Prutului să fie irigată. Mai sunteți interesat și acum de acest proiect? Terenul este foarte uscat la Vetrișoia, din câte se poate observa.

P: Dar proiectul este deja făcut. La Vetrișoia se lucrează. Sistemul Albița Fălciu care cuprinde aproape 17000 de hectare, care a fost făcut înainte de 1989, mai funcționează cam pe 11500. Acum s-au făcut reabilitări prin programul național de dezvoltare, prin înființarea a șapte UAI – de la Rânceni și până la Fălciu. Numai că sunt localități în comuna Vetrișoia, fostul CAP și fostul CAP Fălciu unde, am înțeles că sunt proiecte prin care noii fermieri vor accesa fonduri europene, pentru modernizarea vechiului sistem de irigații. Dar aici la noi, suntem deja la al treilea proiect depus depus la AGROIND Berezeni prin care se face modernizarea sistemului de irigații, pentru că aici

sunt două părți din cadrul sistemului de irigații: sistemul secundar care a fost trecut la UAI-uri prin care toate conductele trebuie să ducă apa la stații, care a rămas la ANIF, pentru care acum sunt făcute investiții de sute de milioane de euro, cu tot sistemul Albița-Fălciu, cu modernizarea stațiilor, a canalelor de aducțiune. Pe aici trebuie să vină apa la toate stațiile de pompare de unde să se poată iriga. Plus că s-au dat bani pentru achiziția tuturor utilajelor moderne de irigat – pentru că acum este o criză a forței de muncă și nu se mai poate iriga cu aripile de ploaie care necesită un număr mare de persoane. Acesta este un sistem pe bază de tambur sau sistem pivot prin care se pot iriga mii de hectare cu numai câțiva oameni.

R: Debitul apei Prutului este suficient pentru satisfacerea necesităților acestui sistem de irigații?

P: Da, desigur, ajunge. Apa este dirijată de la Stâna Costești și tot timpul sunt probleme când Prutul a scăzut foarte mult, dar prin sistemul de modernizare s-a înaintat cu conducta și sistemul de irigații se poate folosi tot timpul anului.

R: Aici pe malul Prutului, erau tot timpul ochiuri de apă generate de revărsarea Prutului care acum au dispărut.

P: Înainte de anul '70 s-a făcut îndiguierea Albița-Fălciu și tot pe baza îndiguirii s-a făcut sistemul de irigații și desecare modern prin care s-

au dat agriculturii terenurile bălțite – peste 17000 de hectare.

R: Cândva am observat că aici la Berezeni ați păstrat acest sistem, alții le-au furat și le-au dezintegrat.

P: S-a încercat și nu s-a reușit. Prima perioadă grea am avut-o eu în '96, când se dezmembrau toate stațiile de pompare, atunci au fost opriți la Berezeni și de la Berezeni n-au mai înaintat spre Huși și a rămas în picioare stația de pompare cu sistemul de irigat și sistemul de desecare și acum le-a venit foarte ușor să-l modernizeze. Aici este un puternic bazin legumicol și cerealier, era odinioară „Cordonul porumbului” din Lunca Prutului.

R: Aș zice că această inițiativă de atunci folosește foarte mult astăzi, pe de o parte – iar pe de altă parte este doar una din inițiativele dumneavoastră, pe lângă cele pe care le-ați făcut în parlament: putem număra?

P: Nu sunt așa multe, dar aceasta a fost una din preocupările mele, împreună cu cele legate de camera agricolă și sistemul de irigații Albița-Fălciu – proiecte la nivel național. Înainte se irigau 250.000 de hectare iar acum s-a ajuns la un milion de hectare și se modernizează iar irigațiile pentru o suprafață de 500.000 de hectare – prin Ministerul agriculturii.

R: Practic, s-au făcut mai frumoase, mai productive culturile de grâu, culturile din acest an au fost mai mari pe Valea Prutului?

P: Producția mai mare a fost acolo unde s-a irigat. Dar atunci când depinzi doar de natură, deși culturile au fost foarte bine înființate, în perioada în care s-a instalat seceta au suferit și grâul și porumbul și rapița, și floarea soarelui. Producțiile s-au micșorat dar într-un fel s-au acoperit cheltuielile care au fost făcute. Profitul nu mai este atât de mare cum a fost până acum.

R: Îmi puteți categorisi, știu eu, clasifica într-un fel acest an de producție? Bun, rău, cum a fost acest an de producție?

P: Și specialiștii din agricultură și cei care valorifică cereale spun că a fost un an bun pentru agricultură, dar este și problema modului cum se valorifică producția – destul de importantă. Dacă prețurile sunt destul de mici la porumb și la floarea soarelui, atunci nu mai poți să-ți valorifici bunurile. Pentru că prețurile au rămas în urmă cu câțiva ani.

R: Ați avut și aici niște idei. Le susțineți? Vizavi de colectarea de către stat

P: Este o lege care s-a dat privind colectarea produselor agricole, privind transporturile, dar nu poate să-i influențeze nimeni pe marii angroșiști, care să le impună lor un anumit preț. Tot timpul suferă cei care nu pot să-și depoziteze produsele,

inputurile care sunt trebuie acoperite prin sume de bani care trebuie date. Și abia când faci un calcul în fiecare an poți face un calcul prin care poți vedea dacă obții un profit cu tot cu subvenții.

R: Mai „țineți steagul sus” acum, cu tot cu subvenții? Pentru că ați fost unul dintre promotorii din județul Vaslui.

P: Modernizarea agriculturii s-a făcut tot timpul, pe perioade și în funcție de importanța care s-a acordat pe județe sau pe zone. Dar fermierii care vin sunt fermieri foarte tineri și inimoși, dornici de a face producție, dar trebuie să vină și cealaltă parte – ajutorul, mai ales fermierii mici trebuie ajutați în valorificarea producției, în așa fel încât să se acopere cheltuielile și să poată să-și modernizeze și utilajele din ferma în care investește.

R: Mă întorc la primarul Toader Dima. Aici am văzut o grădină de vară foarte colorată, școlile sunt văruite, ați fost la deschiderea anului școlar?

P: Sigur. Am deschis anul școlar în două școli: și la școala gimnazială și la școlile din Mușata și de la Rânceni. Și înainte am fost în primul rând alături de conducerea școlii, am verificat pregătirea sălilor de clasă și a condițiilor pentru începerea anului școlar. Comparativ cu alte zone, la noi avem apă curentă, grup sanitar în interiorul școlii, locuri de joacă pentru copii. Am construit locuri de joacă, părculețe în toate grădinițele și în toate școlile.

Finalizăm acum un proiect prin Ministerul învățământului, o grădiniță cu două săli de clasă în satul nou, am făcut fundația și sperăm să o terminăm până la vară. Și atunci o să avem în toată comuna școli de clasă corespunzătoare.

Grădinița din Mușata

R: Copii aveți în comună? Aveți populație școlară?

P: Avem un număr de copii și de cadre didactice care să poată desfășura normal un an de învățământ.

R: Aveți școli pe cale de dispariție?

P: Nu, nici la Stuhuleț nici în altă parte. Sunt un număr mai redus de copii, dar funcționează toate școlile și grădinițele care sunt prinse în desfășurarea activității de învățământ din comuna

Berezeni și avem și cadre pregătite, avem și activități școlare și extrașcolare.

R: Am văzut că și la Cămin aveți elevi. Construiți sau nu construiți?

P: Construim. Proiectul este prins acum și așteptăm să vină aprobare de la AFIR ca să îl scoatem la licitație, a treia oară, ca să-l putem prinde în proiectul de modernizare. Va fi o Casă de Cultură modernă.

R: Nu mă pot abține să nu spun că atunci când eram inspector la Cultură între 1970-1974 am coordonat direct construirea căminului cultural de la Berezeni și de la Dragomirești. Am stat zile și nopți

aici. Probabil că și-a cam făcut traiul de atunci. Casa de cultură ce nume va purta?

P: Dacă a rămas școala „Anastase Fătu”, această a doua instituție va fi a doua investiție importantă a comunei, va purta același nume. Anastase Fătu, este academician, profesor universitar, primul om de știință care a înființat o grădină botanică la Iași și ne bucură că s-a născut pe meleagurile noastre. Trebuie să-l respectăm ca atare.

R: Mulțumesc domnule Toader Dima.

P: Și noi vă mulțumim.

**Interviu apărut în Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (38) 1919 de joi 26 septembrie 2019**

Berezeni, 1 Decembrie 2019 – Monumentul Eroilor

4. ION GHEORGHE PRICOP, SRIITOR DE MARE SUPRAFAĂ.

Chiar dacă toată activitatea sa s-a desfășurat exclusiv în localitatea natală Duda Epureni, fiind director de cămin, în 1970, când l-am cunoscut; A fost profesor, director, scriitor, poet, animator cultural, consilier local, amfitrion la manifestări publice. Opera sa este foarte bogată și destul de realizată ca să nu trebuiască a fi bine evidențiată în context național.

În toți anii de viață am fost buni-buni prieteni.

*Domnului Dumitru V. Marin, cu ocazia
anivesării a 77 ani:2018*

(a se citi majusculele inițiale de sus în jos)

El fiind hebdomadarul...

– acrostih –

**Dimineața trează-a minții la travaliu îl pornește
Unde-i panta mai abruptă, piscul zilei mai înalt,
Mare-i țara, pestețara, orele sunt prinse-n clește,**

Interesul, ca vulcanul, varsă spume de bazalt...
Timp nu are, dar și-l face din arnici de stanioale
Rupt din duhul faptei bune pentru om, pentru
cetate,

Udă flori, înalță case, umple unde-s locuri goale,
Viu, cuvintul lui zidește-n pagini alb
încondeiate,

Mai nimic nu scapă grilei de cenzor și cronicar;
A lui har se întetește și-i o frunză verde-n ram
Ritmul zilei când surprinde, visul nostru temerar;

Iureșul dacă ne mână și-i pegas aprins în ham,
Numai el știe secretul, prins temeinic în ziar...
Șesuri largi deschise-s faptei și înaltelelor
proiecte,

Ape limpezi ne irigă cheful de-a porni la munci,
Pare că mistreți de forță și îndemnuri vin pe
lunci

Toate de-a le face bune, spre folos, și nu
defecte...

Este timpul ca românul din visare să tresară
Ziua lui de-nființare s-o fixeze-n calendare,
Este vremea soarta-n mână de-a lua-ne-o fiecare
Cronicarul drept ne-o zice, dacă vrem să facem
țară,

Inima să ne tresalte, hora să ne fie mare...
Șarpe se strecoară gândul, pagina visează șpaltul
Iarna este bunul sfetnic, mintea vine din
înaltul...

Și-și așterne textu-n tihnă pe covorul de hârtie,
Albe irizări plaivazul tot tivește pe de margini,
Până-n zori, mesajul-i gata, glonț fierbinte prins
în pagini,

Trăsnet alb pe piața presei, 'tâmpinat cu bucurie,
El fiind hebdomadarul ce, a scrie, bine știe / de
ION GHEORGHE PRICOP/

ION GHEORGHE PRICOP: „tu ești cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile!”

Un talentat scriitor rămas profesor la țară, într-o comună cam pe la marginea lumii. Într-un univers privat fostul director de Cămin Cultural a realizat OPERĂ de înalt grad valoric, a devenit un simbol mereu nerecunoscut în mediul de trai, chiar dacă a fost declarat Cetățean de onoare al comunei Duda Epureni.

Ca om de litere a fost un truditor, ca cetățean un modest, ca prieten de neprețuit. Înainte cu câteva zile de deces i-am cerut și mi-a trimis rândurile de mai jos:

M-am născut la 15 apr.1944, în localitatea Duda-Novaci, fostul jud. Fălciu (Vaslui), din părinții Gheorghe și Elena Pricop, aceeași localitate, de ocupație țărani agricultori. Școala primară am făcut-o în satul Novaci, cea gimnazială în satul Duda, liceul în orașul Huși, iar facultatea de filologie (1964-1969), la Universitatea „Al. I. Cuza“, Iași.

Domiciliesc în localitatea Duda din com. Duda-Epurenii. Sunt de meserie profesor de limba și literatura română, actualmente pensionar, am lucrat toată viața în satul natal, Duda, unde am îndeplinit și alte funcții, ca acelea de director de școală, bibliotecar comunal sau director de cămin cultural.

Sunt căsătorit cu Elena Ploaie din satul Pâhnești, com. Arsura, jud Vaslui, și am doi copii, un băiat, Dan, și o fată, Adina, inginer, respectiv, profesoară de limbi străine. Am și trei nepoțele, două de la fiică și una de la fecior.

Nu fac politică, nu sunt membru de partid.

Sunt în Uniunea Scriitorilor din România, filiala Iași, din anul 2001.

Dețin trei premii, pe linie scriitoricească: *Premiul pentru un text de cântec*(„Cuvântul lui Ion Roată la Divan“, interpretat de cântărețul Valeriu Penișoară), al revistei *Flacăra*, pe anul 1976, *Premiul pentru debut în proză*, cu volumul *Corăbii în septembrie*, 1984, oferit de revista *Cronica*, din Iași, *Premiul reprezentanței scriitorilor vasluieni* pe 2016, pentru romanul-trilogie *Paradigma deșertului*. Numele meu de scriitor este menționat în câteva dicționare literare de circulație națională.

Sunt prozator, poet și publicist.

Am debutat în poezie din iunie 1963, cu un poem publicat de periodicul *Flacăra Iașului*. În proză,

cu o povestire intitulată *Caii apelor*, publicată în revista studențească ieșeană *Alma mater*, în 1972. În prima parte a activității mele de creație am compus versuri pe temă patriotică și națională, făcându-mă cunoscut prin vocea interpretului de muzică folk Valeriu Penișoară, membru de bază al Cenaclului Flacăra, condus de poetul Adrian Păunescu. Astfel au apărut melodiile de top – difuzate și astăzi în mass-media, cum ar fi: *Cuvântul lui Ion Roată la Divan*, *Povestea eroilor* sau *Ană doamnă*, dar și debutul în volum cu placheta de versuri *Nesomnul patriei*, din 1980, publicată de Comitetul județean de cultură Vaslui. În proză am debutat în 1984, cu volumul de povestiri *Corăbii în septembrie*, la Editura Junimea din Iași. În 1991 am scos volumul de proză scurtă *Călărețul de os*, la Editura Cartea Românească din București. În 1997, mi-a apărut romanul *La coada cometei*, prin editura Porto-Franco din Galați.

Au urmat volumele de poezie importante: *Balada vârstelor*, ed. Cartea Românească, Buc., 2004, *Caligramele destinului (A doua carte a lui Iov)*, Ed. Timpul, Iași, 2006, *Terapiile invocației*, ed. Timpul, 2008, Iași, și *Confortul inorogului*, Ed. Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2011; *Cartea celor cinci semne*, Ed. Timpul, Iași, 2016.

În 2015 am publicat romanul-trilogie *Paradigma Deșertului*, Ed. Timpul, Iași, de peste 1200 de pagini,

după cum urmează: vol.I – *Vremea moliilor*, vol. II – *Roșu și galben*, vol. III – *Vânătoare cu suspans*.

Am în pregătire patru cărți: *Urme pe ceață*, *Certitudinea critică – o fata morgană* (publicistică), *Cartea de bronz* (proză scurtă), *Elegii albastre*. *Cronici de ivoriu* (poezie+proză).

Am publicat poezie, proză și eseu în revistele din țară și străinătate: *Luceafărul*, *România literară*, *Porto-Franco*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *Dacia literară*, *Pro Saeculum*, *Oglinda literară*, *Poezia*, *Onyx*, revistele *Glasul națiunii* și *Sud-Est* din R. Moldova, *Liter-Club*, *Meridianul Cultural Românesc* și altele.

Despre scrierile mele au glosat critici literari precum: Th. Codreanu, Cristian Livescu, Al. Dobrescu, N. Barbu, Th. Pracsiu, N. Georgescu, Marian Popa, Daniel Dragomirescu, Ioan Baban, Mircea Crihană, Lina Codreanu, Valentin Talpalaru, Emilian Marcu, Simion Bogdănescu, Mircea Dinutz ș.a..

Iată câteva, despre proză:

Th. CODREANU – rev. *Luceafărul* nr. 27/4 iulie 1987, articolul *Cumpănirea izvoarelor*: „Ion Gheorghe Pricop continuă o tradiție bogată a literaturii române, aceea a *fantasticului* și *amiraculosului*. Ceea ce n-a scăpat ochiului criticii e că noul prozator se distinge printr-o firească întoarcere la mitosul românesc. Ne-am grăbi să punem cuvintele între

ghilimele, întrucât, într-o perspectivă modernă, scriitorul sugerează că nu ne mai aflăm, pur și simplu, în contextul fantasticului mai mult sau mai puțin convențional al tradiției, ci e vorba doar de o *logică* stilistică menită să *scoată din ascundere*, în sens, am zice, heideggerian, înseamnă, totodată, *potențarea amisterului*, în sens blagian. La confluența acestor două tendințe ale gândirii stilistice moderne, Ion Gheorghe Pricop a descoperit izvorul cel proaspăt al viziunilor sale, într-o *cumpănire* atent cenzurată stilistic și care face din acest autor nu doar o simplă promisiune, ci deja o certitudine a noului val de proztatori. *Fantasticul* nu ține de o *ordine geometrică*, de *exterioritate*, la Ion Gheorghe Pricop, ci de ingeniozitățile sau neliniștile eului profund. Ceea ce-i interesant este că *interiorul* revărsându-se în lume ca lume (și romantizând-o, într-un anumit sens) nu duce la sondare psihologică, ci la *mirarea* mistuitoare a celor ce-și povestesc întâmplările vieții, contaminându-i cu *maladia* lor metafizică și pe cei din jur. Aceste mirări venind din adâncimi insondabile, după legi de nimeni știute, se manifestă ca *semne* ciudate pe care numai cei *inițiați* mai încearcă să le dea de capăt..."

Cr. LIVESCU – revista *Ateneu*/1985, articolul intitulat *Gabriela Adameșteanu – Dimineața pierdută*: „Ion Gheorghe Pricop face parte din acei scriitori la care personajul este construit prin diverse tratamente textuale, care îl enunță, îl *scriptizează*, livrându-l unui

stereotip subiectiv: imaginea sa decurge din felul de a se *mișca* în limbaj, de a aparține limbajului, oricât de rezidual ar fi și degradat prin rutină."

Și despre poezie:

VALENTIN TALPALARU: „Surpriza de a da peste un poet debutant cu un text imprevizibil, de o bogăție lexicală fluent organizată și care să fie motivat liric substanțial, este destul de rară. În cazul de față este vorba de un prozator care descalecă din confortabila brișcă a narațiunii pentru a purcede per pedis prin hățișul liric. O face cu dezinvoltura unui maestru cărunt, școlit la abatoarele de cuvinte ale lui Arghezi sau Villon...”

EMILIAN MARCU: „, Ion Gheorghe Pricop și-a propus, și chiar a reușit, să adune o sumă de cuvinte care, din nefericire, încep să-și piardă locul din fondul principal, devenind un fel de piese de muzeu. Autorul le pune în valoare găsindu-le un loc aparte. Este una din puținele probe de valorificare autentică a spiritului românesc de la sat, a tot ceea ce, încet-încet, începe să devină doar amintire.“ – **Text propus de Ion Gh.Pricop cu câteva zile înainte de deces (14 noiembrie 2018).**

Adaug că am avut relații cordiale și foarte bune de comunicare cu toți cei pomeniți de Ion Gheorghe Pricop.

PRICOP SE DEZLĂNȚUIE – INTERVIU MATINAL

Reporter: Stăm de vorbă cu Ion Gheorghe Pricop la el acasă. Spuneai că lucrezi la nu știu a câta carte. Cum se va chema?

Ion Gheorghe Pricop: Se va chema „Cartea de bronz”. E o carte de proză scurtă formată din ce am tot scris de-a lungul anilor. Acum vreau să adun totul grămadă. Sunt consemnate lucruri legate de istorie, de veacurile acestea în care am trăit. Am trăit în două veacuri, nu?

R: Așa este. Călare pe două milenii, nu numai pe două veacuri.

Ion Gheorghe P.: Este de ținut minte.

R: Ia spune-mi ai numărat cam câte cărți ai scris până acum? Câte de proză, câte de poezii?

Ion Gheorghe P.: 20 de cărți.

R: 20 de cărți, așadar. Fiecare cu valoarea ei, cu particularitățile ei, nu?

Ion Gheorghe P.: Nu mai este la modă să împrăștii foarte multe volume. Trebuie să fie câteva în care să te exprimi bine. Dar din nefericire nu prindem clipa aceea când să fim siguri că ne exprimăm extraordinar de bine. Noi tot o căutăm.

R: Totuși am prins-o. Dovadă că dumneata ești considerat un mare scriitor, eu un jurnalist ca lumea, deci am prins această clipă. Crezi că după ce se termină epoca aceasta, mai rămânem?

Ion Gheorghe P.: Am impresia că am mai discutat noi odată pe tema aceasta.

R: Sigur că da.

Ion Gheorghe P.: În funcție de climatul spiritual care va urma. Dacă se va pune accent pe cultură și pe spiritualitate o să existăm. Dacă nu, am impresia că se vor pierde și marile nume ale culturii românești. Uitați ce se întâmplă cu opera lui Brâncuși. Nu este interes pentru marea cultură, dar pentru noi care suntem mai modești, ce pretenții să mai avem?

R: Despre dispariția din manuale a lui Sadoveanu ce părere ai?

Ion Gheorghe P.: Este regretabil ce se întâmplă. Nu numai dispariția lui Sadoveanu ci în general dispariția textelor cu adevărat modelatoare

pentru sufletul și mintea copilului este cu totul și cu totul regretabilă. Literatura din manualele școlare întotdeauna a oferit un model de limbă, de comportament afectiv și intelectual. Aduceți-vă și dumneavoastră aminte, că ați lucrat și la liceu, ce texte din marii noștri scriitori se făceau. Acum nu se mai merge pe chestia aceasta, nu știu dacă cineva are interesul ca din școală să scoatem niște oameni compleți ci să scoatem niște robotizați. Parcă ar fi interesul cuiva să ieșim niște tâmpiți, să scoatem din școală niște mameluci. Eu cred că am ieșit din sistem exact când trebuia. Am lucrat jumătate din cariera mea didactică în regimul trecut, jumătate în acesta. Jumătate în comunism, jumătate în capitalism. Eu nu mi-am schimbat nici metodele și nici substanța pe care am predat-o.

R: Dragă Ioane, te rog comentează-mi următorul aspect pe care l-am mai dezbătut: condiția scriitorului retras la țară. Domnia ta ai muncit o viață în localitatea Duda Epureni și ai scris o operă care constată că este bogată și valoroasă și, de ce nu, reprezentativă pentru acest timp. Care este condiția scriitorului retras la țară?

Ion Gheorghe P.: Sigur că sunt câteva avantaje dar sunt și multe dezavantaje pentru scriitorul care este izolat prea tare, adică în cazul meu.

R: Este izolat din propria voință.

Ion Gheorghe P.: S-au dezvoltat foarte mult internetul și televiziunea. Internetul ne oferă surse de informare de tot felul. Am spune că am rezolvat-o cu un anumit handicap dar faptul că scriitorul este prea izolat și are o legătură destul de slabă cu edituri, cu redacțiile, cu mediul lui propriu de dezvoltare, acest lucru nu îi face bine. Pe de altă parte îi face bine. Dacă își exploatează corect și după posibilitățile lui talentul, poate să fie original.

R: Domnia ta ești cunoscut și datorită faptului că ai fost popularizat de noi. Te-am popularizat și pentru că ai proză valoroasă. Există însă un Nicolae Arion pe la Dănești pe care nici consătenii lui nu îl știu. Nu ți se pare nedrept?

Ion Gheorghe P.: Contează foarte mult și ce faci tu ca scriitor ca să intri totuși în cerc.

R: Domnia ta fiind aici în mijlocul naturii ai căsuța matală, gospodărie, te ajută și doamna, ai o soție de excepție. De ce proza domniei tale nu este legată de viața la țară și este o proză analitică?

Ion Gheorghe P.: Este un proces foarte interesant care mi se întâmplă ca autor. În substrat scrisul meu se naște din trăirile din mediul acesta de la sat. Eu nu am proză urbanistică. În toate cărțile mele de proză, chiar și în poezie, se vede clar că ele reprezintă o flacără de pe un lemn în care se stă bine așezat pe pământul satului. Materialul acesta nu îl prelucrez în stil poporanist. Doar substratul

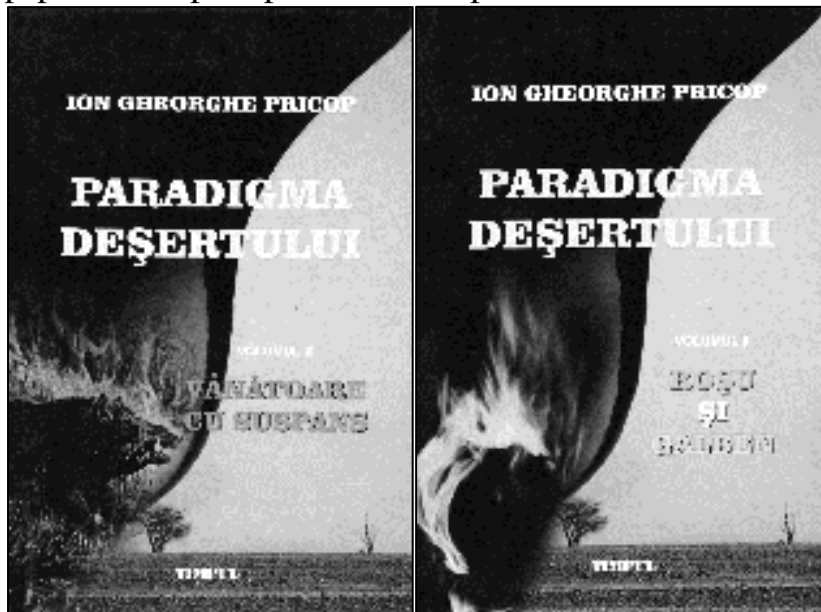
este popular, îl prelucrez exact în maniera artei adevărate de poezie și de proză. Știți din ce cauză? Eu sunt la țară dar m-am școlit la o facultate de specialitate. Am stat 5 ani de zile în Iași, am frecventat toate cenaclurile literare ale anilor 65 – 70 care existau în Iași. Am colaborat la revistele scriitorilor din Iași. Eu m-am format într-un mediu citadin și după aceea am venit la țară.

R: Domnule Ion Gheorghe Pricop, te simți creativ, ai încredere în forța de creație?

Ion Gheorghe P.: Unui autor îi stă bine să se îndoiască indiferent în ce direcție se manifestă și de ceea ce face. Autorul care este plin de suficiență și spune că ce a făcut este magistral nu prea se poartă. Inspirația aceasta este un lucru foarte complicat, poate să treacă prin tine iar tu să nu fii pregătit. Poți să fii tu pregătit și ea să nu fie în jurul tău. Inspirația de fapt vine din noi doar că noi nu observăm acest lucru și avem senzația că vine de undeva. Un autor poate să aibă 3 – 4 momente în viața lui de inspirație și trebuie să le prindă. Nu știu dacă acum la vârsta aceasta efervescența aceasta spirituală este la aceeași tensiune. Temele au rămas ca în tinerețe dar acum mai intervin și probleme de sănătate, câteodată ne simțim bătrâni, iar acest lucru are impact negativ. Acum mă rog în fiecare seară la Dumnezeu să-mi dea viață să termin de

scris ceea ce am început. În tinerețe lucrul acesta nu s-a întâmplat .

R.: A contat faptul că ai fost luat în vizor și popularizat de presa pe care eu am reprezentat-o atâtea decenii?

Ion Gheorghe P.: Categorie că un autor care nu reușește să prindă un pic de prag în presa literară înseamnă că nu a făcut aproape nimic. Nu este nevoie să fii pe toate paginile revistelor de cultură din România. Să fii în două, trei dar să fii bine. Observ o meteahnă la scriitori aceștia, mai ales la poeții care scriu repede un text și îl trimit pe internet la câte o revistă. Știți câte reviste literare sunt pe internet? Peste 100!

R: Tipografiate sunt foarte puține.

Ion Gheorghe P.: Unii dintre poeții noștri țin cu orice preț să ajungă în toate revistele de pe lume, să îi cunoască toată țara. Aceea este o cunoaștere exterioară. Mai important pentru un scriitor ar trebui să fie cunoașterea interioară, spiritul operei lui.

R: Domnule, profesorul Marin Dumitru a jucat vreun rol în viața culturală a județului, cinstit vorbind?

Ion Gheorghe P.: Îl cunosc foarte bine. Fără nici o laudă aş spune că două personalități ale județului nostru au marcat cotele dezvoltării spirituale ale acestuia. Unul se numește Dumitru V Marin. Dumnealui a reușit să ducă activitatea aceasta în domeniul presei și al audiovizualului în județul nostru, începând să lucreze pe un teren aproape gol, până la cote absolut onorabile. Îl mai avem și pe Teodor Pracsiu care a fost și a rămas ca și Dumitru V. MARIN. Acum 20 de ani alte nume se ocupau de cultură în județul Vaslui dar nu a mai rămas nici unul. Nu se mai știe nimic de nici unul iar aceștia doi, au fost și sunt în continuare. Fără cei doi cred că spiritualitatea județului Vaslui ar fi fost mai sărăcuță, mult mai sărăcuță. În jurul dumneavoastră s-a creat o efervescență care s-a adunat în diferite direcții, în creații, în presă, în audivizual. S-a format un climat. Eu consider că în momentul de față, paradoxal, județul Vaslui este foarte jos din punct de vedere economic, este un

județ foarte sărac. Dar din punct de vedere spiritual este destul de sus.

R: Aduc două argumente. În jurul televiziunii Vaslui au fost pe puțin 500 de oameni care au colaborat și s-au lansat, iar în jurul revistei Meridianul Cultural care abia a împlinit 3 ani avem peste 400 de oameni Cine îi va mai aduna vreo dată?

Ion Gheorghe P.: Nimeni, niciodată. Chiar faceți un lucru extraordinar. Un om pierdut nu știi pe unde are posibilitatea să își vadă un text într-o revistă tipărită. O să vedeți că veți fi pe viitor și mai căutat și mai solicitat. În momentul de față românul de bun simț și cu talent care se poate exprima într-o anumită direcție în literatură, într-o artă, este predispus să se exprime neapărat pentru că vremurile s-au făcut de așa natură încât omul nu mai are altceva de făcut decât să se retragă într-un colțișor al lui de intimitate și să-și exprime gândul. Oamenii au nevoie de o oglindă în care să se privească, de o revistă la care să trimită textele. Domnia ta ești, fără îndoială, cel mai mare jurnalist din toate timpurile din județul Vaslui.

R: Să fii sănătos, bade Ioane.

Ion Gheorghe P.: Și dumneavoastră.

**Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (11) 1841 de joi 22 martie 2018**

DISPARIȚIA LUI ION GH. PRICOP – O MARE PIERDERE CULTURALĂ (†)

Către miezul nopții de 14 noiembrie 2018, poetul, prozatorul, omul de cultură din Duda Epureni, județul Vaslui, și-a încheiat conturile cu această lume. Desigur, la pofta de viață pe care o manifesta, inclusiv în întâlnirile publice, acest mare spirit al Vasluiului cultural nu concepea „să plece” fără a-și încheia operele începute; în interviul proaspăt, din această toamnă, manifesta un optimism cuceritor...

Cu inima grea și cu suferința provocată de dispariția unui prieten l-am petrecut și eu pe ultimul drum, împreună cu un mare număr de concetățeni, și doar cu câțiva colegi sau prieteni scriitori. Sâmbătă după ora 11,00 convoiul mortuar a părăsit căsuța unde omul acesta a făurit o lume tare vie într-un univers privat, cum se obișnuiește cu picioarele înainte, soborul de 5 preoți, având în componență și pe protopopul Marcel Miron, el însuși, un poet de factură cu totul particulară. Ce mai conta că la picioarele sale erau multe coroane de flori, cu multe mesaje... Un ultim drum al durerii sfâșietoare pentru familie, pentru unii concetățeni, pentru câțiva confrăți dintre care am reținut prezența scriitorului Theodor Pracsiu, a poetei Daniela Oatu, meditativi și foarte întristați, a profesorului Costin Clit, a poetului Ion Mâcnea.

Desigur n-am apreciat prezența unor logoreici care s-au trezit să cuvânteze aproape o oră, ținând familia epuizată, în jurul sicriului, în biserică, în cadrul unei slujbe, de altfel complete, susținute de întregul sobor în componenta anunțată.

Am apreciat, indeosebi prezența aparatului Primăriei Duda Epureni, în frunte cu primarul Petrică Chiriac, a cadrelor didactice în frunte cu directoarea Mihaela Antici care au luat parte și afectiv la marea și ireparabila durere a doamnei Pricop, a celor doi copii și a nepoatei, a fraților și altor rude care au pus flori și au aprins lumânări la catafalcul scriitorului. Chiar a fost mare jelanie.

Noi consemnăm cu adâncă tristețe evenimentul știind că OMUL acesta care va reprezenta pururi Duda culturală, om al locului în care a trăit, muncit, și mai ales a creat opere importante pentru scriitura românească, a fost nevoit să treacă „dincolo” deși mai avea tare multe de făcut pe pământ. A fost primul dintre vasluieni care s-a exprimat direct că „prof.dr. D.V. Marin este cel mai de seamă jurnalist vasluian din toate timpurile”, expresie încetățenită pe care o apreciem.

Petrică Chiriac, primarul, cel care în calitate de viceprimar a depus credențional la Alba Iulia, în 1990 (eram și eu acolo), și un chemat în munca aceasta, s-a exprimat cu tristețea firească plecată din prețuirea dintotdeauna pentru omul de cultură: „e o pierdere

ireparabilă, mare lovitură pentru toată comunitatea. Profesorul, directorul, educatorul, cetățeanul de nădejde nu va putea fi înlocuit, pentru că asemenea oameni se nasc rar sau foarte rar. Era una dintre marile noastre valori”.

**Ion Ghe. PRICOP a fost condus pe ultimul drum
sâmbătă 17 noiembrie 2018 de către familie și prieteni**

Aș mai aprecia cuvântul părintelui Marcel Miron (protopop peste 20 de ani) care a citit și un poem adecvat momentului, precum și mesajul academicianului Ion Hadârcă citit de profesoara Mihaela Antici, poate și cuvântul prof.dr. D. V. Marin martor (și mărturisitor) al prodigioasei activități de aproape ½ secol a lui Ion Gheorghe Pricop. A fost un regret general.

La rândul nostru, ca și toată lumea ne exprimăm marele regret pentru dispariția prietenului nostru, Ion Gheorghe Pricop.

Dumnezeu să-l ierte!

Ioan Mâcnea dezvăluie legătura strânsă pe care a avut-o cu Ion, cu care a participat la multe-multe acțiuni la Biblioteca din Huși, el însuși fiind prezent mai la toate sărbătorile intitulate Ziua Comunei, unde prozatorul era organizator principal, „Era o mare valoare, domnule”.

Desigur nici dr. ing. Toader Dima n-a lipsit la astfel de sărbători, în special la cele din satul Duda unde Ion a fost director de școală mulți ani. Își amintește de interviul pe care l-a dat prof. D.V. Marin pe scările Școlii gimnaziale din Epureni în 2015, când s-a întâlnit și cu A.D. Tudose și cu alții la Simpozionul pe teme culturale organizat de primarul Petrică Chiriac. Au luat cuvântul destui, într-o adevărată sărbătoare a spiritului.

A organizat mai multe lansări de cărți ale lui D.V. Marin la Berezeni, cămin, școală și bibliotecă, a participat la „Omagiu cărții și culturii vasluiene”, Simpozion Național organizat de D.V.M.

Desigur a fost întotdeauna o sărbătoare a spiritului atunci când era cvintetul complet.

**Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (46) 1876 de joi 22 noiembrie 2018**

5. AVRAM D. TUDOSIE, UN ACADEMICIAN AOȘR., OM DE MARE IMPORTANȚĂ CULTURALĂ

Mai întâi ce a scris
el despre mine!

Serialul academicianului Tudosie: Un destin cultural unic la Vaslui/ D.V.Marin

Seria de articole din ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău este foarte potrivită pentru a arăta lumii o figură contemporană luminoasă care, vorba președintelui

țării, Emil Constantinescu, a avut și are harul de a face. Chiar în aceste zile datorită insistențelor și capacității prof.dr. Marin a ieșit de sub tipar nr.11 al Revistei culturale de suprafață globală MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.

Nu pot fi decât de acord cu acest recordman al jurnalismului românesc și să constat că doar după cele 11 numere se înregistrează un număr record de colaboratori, 359, cifră care pare de domeniul incredibilului pentru județul Vaslui, cu săracii, prăpădiții și răuvoitorii lui. Din ce știu, până acum el n-a primit nici cel mai mărunț sprijin financiar. Presa

locală n-a făcut absolut nici o remarcă sau evidențiere, deși revista le-a fost trimisă și tipografic și pe email, ceea ce denotă lipsa de cultură și obiectivitate a acestor conducători, care, chipurile, ar fi interesați și de cultură. Aici e vorba de cultură adevărată care se realizează sub ochii lor. Dacă ar fi vorba de bălăcărit, ei ar fi primii.

M-am gândit ce-l tot mână pe profesorul vasluian să realizeze acest fapt unic de cultură... Bani nu aduce, eforturi personale cât încape, nesomn și griji la greu, ba, mai trebuie să scrie și el câte ceva, că prietenul meu are mereu ceva de spus, după cum se vede și în ziar. Mă bucur că el poate, știe și vrea spre cinstirea acestor oameni subjugăți de prea multe griji.

Zilele trecute mi-a luat un interviu mie și directoarei Marinela Vasilescu în Ferma didactică viticolă de la Huși, dorind să popularizeze rodul viei și vinului de la noi. A zis că sunt o enciclopedie vie. Desigur că-i mulțumesc, dar eu subliniez disponibilitățile (de toate felurile) omului cu o așa putere de muncă remarcată de Ben Todică din Australia, Georg Barth din Germania, de George Filip-Canada și de mari personalități românești. Oare, ce-l tot mână spre astfel de realizări pe concetățeanul nostru?

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC
nu poate fi decât o altă dovadă extrem de valoroasă a

unei personalități cu destin cultural unic în județul Vaslui, despre care sunt tare bucuros să scriu.

Prof.Dr.Ing. Avram D.Tudosie
Academician AOSR

SPERANȚA CA CERTITUDINE

Sunt oameni cu care ești prieten de când lumea.

Parcă totul se leagă în conversație, parcă ce spune este și în inima ta, parcă ce-a făcut ca operă îți provoacă plăcerea creației.

Prima întâlnire cu A.D.Tudosie a fost la Festivalul Umorului „Constantin Tănase”, când l-am lăsat să intre la spectacolul din sala „Traian” în 1970, după ce s-a recomandat, întrucât era pe cai mari, urma să mă duc la Huși cu familia Tănase și alți invitați la Festival, auzisem de el. Ani destui n-am mai avut nici un contact cu el, dar în primăvara lui 1991, am realizat un material pentru TVV, în timp ce el, directorul adjunct, explica în teren elevilor de la „Dimitrie Cantemir” cum se taie și se leagă vița de vie. N-a fost prea încântat, mai ales că i-am pus și întrebări mai grele, dar a fost foarte politicos și înțelegător cu mine-reporterul. După filmare am aflat ce este cu BBH, soiul de struguri Busuioaca de Bohotin, Huși, pe care îl descoperise și la producția căruia lucra. Directorul IAS de atunci, Ion Neamțu, afirmase la un concurs de vinuri că „producția de vin Busuioacă de Bohotin a fost de un

milion de litri din care numai la Vaslui s-au vândut 3 milioane”, Tudose, a comentat hâtru întâmplarea.

Am început o colaborare de, iată, 30 de ani. Ne-am întâlnit de multe ori la manifestările culturale private, organizate cu fondurile mele proprii, deci, unde a făcut dovada erudiției, intelectualității sale, a experienței de viticultor mult apreciat de fiecare dată. academicianul AOȘR.

– Când mai organizezi așa ceva, cheamă-mă și voi fi prezent.

– Dacă-mi explici de ce nu te îmbeți după degustările de vinuri, că azi au fost o duzină. Am aflat că e oenolog, adică autorizat cu semnătură și ștampilă, că e invitat la degustări și clasificări în toată țara și că în concursuri contează mult felia de pâine și felia de măr, precum și faptul că de fapt nu bea acel vin.

– Dar, de scris, cum faci?

– E simplu, îmi notez cât de repede câte ceva, și apoi completez. Mereu am câte ceva nou de consemnat.

– La câte personalități românești și europene ai primit, câte cărți mai scrii ?

Prietenul meu AVI are peste 20 de cărți scrise și tipărite. E o veritabilă enciclopedie despre vie-vin-consum, are întâmplări picante cu foarte mulți oameni de stat, consemnate într-o carte impunătoare de peste 1000 de pagini.(din Meridianul....)

*

S-a născut la 14 martie 1931 în satul Cermeghești, jud. Vâlcea într-o familie cu 6 copii. A făcut liceul la Drăgășani, ceea ce desigur a influențat alegerea meseriei sale, astfel încât a urmat cursurile Facultății de Horticultură și Viticultură din București, unde, în 1971, își dă și doctoratul în viticultură și oenologie. Din 1964 se transferă la Liceul Agroindustrial din Huși, unde este un profesor excelent și un cercetător asiduă până la pensionarea sa în 1994. Pensionarea nu i-a întrerupt activitatea publicistică și de adevărat colecționar în domeniul viticol și în aspectele sale culturale.

La Școala Viticolă din Huși își desfășoară activitatea de cercetător în domeniul viticulturii și vinificației după nevoile și cerințele podgoriei. A realizat în activitatea sa Muzeul Vini-viticol din Huși, care cuprinde peste 500 de obiecte prețioase prin valoarea lor de reprezentare. A completat colecția de instrumente și unelte vitivinicole cu o sală cu 150 de figuri zoomorfe și antropomorfe din butuci naturali de viță de vie. Amenajează și modernizează vechea cramă-pivniță, adăugând o sală-laborator de prezentare și degustare a vinurilor. A înființat o vinotecă unică în țară colecționând vinuri din podgoria Huși și din alte podgorii din țară.

Ca oenolog s-a impus la nivel național prin elaborarea Tehnologiei de producere a vinului aromat

din Busuioaca de Bohotin-Huși, precum și cea de preparare a vinului Vermut extraaromatizat de Huși precum și a Tehnologiei vinurilor semioxidative (omoloage celebrelor vinuri străine: Porto, Malaga, Marsala, Madera, Cahors).

Avram D. Tudosie și-a canalizat activitatea publicistică cu același profesionalism atât în știință cât și în literatură. A publicat peste 400 de articole, studii și lucrări științifice în diferite reviste și ziare, precum și 20 de cărți dintre care 10 sunt de știință și 10 de literatură. Dintre titluri amintim: *Metode noi în viticultura pe nisipuri* (1963); *Podgorii și vinuri în județul Vaslui* (1964); *Studiul comparativ al soiurilor pentru obținerea vinurilor aromate-colorate în podgoria Hușilor* (1974); *Cultura viței de vie și producerea vinului în gospodărie* (1981); *Busuioaca de Bohotin de la origini și până în prezent, și obținerea vinurilor aromat-roze* (1983); *Vița de vie, rod al pământului și al muncii* (1989, reeditată la Chișinău la 1992); *Via și vinul* (1994); *Ambrozii și nectar* (1978); *Vinul în înțelepciunea omenirii* (1980); *Vinuri în știință și imnuri bahice* (1981); *Pedalele podgoriei* (1982); *Podgoriile românești în literatură* (1985); *Dicționar viti-vinicol literar-aforistic și anecdotico-umoristic* (1996); *Degustarea romanțată a vinurilor* (1999); *Via și vinul în literatură* (2000) ș.a.

„Patriarhul vinului hușean” are și astăzi o prezență creativă susținută fiind și un model de îndrumător și un neprețuit prieten.

Ce avem de la el?

**SERIALUL ACADEMICIANULUI TUDOSIE:
UN DESTIN „CULTURAL” UNIC:
*DUMITRU V. MARIN***

I

Încercăm un serial consacrat unei mari personalități locale, despre care am mai scris că reprezintă, alături de Th. Codreanu turnurile Gemene ale vieții spirituale vasluiene.

Reluând o parte din articolul precedent ținem să accentuăm asupra plurivalenței profesorului, excelent la catedră, excepțional ca jurnalist, de fapt cel mai mare jurnalist din toate timpurile, om de mare spirit și mare scriitor!

Recordmenul mondial, de 2 ori, ar merita alte seriale. 28 apr. 1941, se naște la Giurgioana din părinții Vasile-Tudora.

1959 – Termină Liceul la Podu-Turcului absolvent al 2 universități, Iași 1967, București 1976, Doctorat, 1991 1990 – Înființează TVV Vaslui, cu mare notorietate în Moldova și în țară.

1 martie 1970: angajarea prof. Dumitru V. Marin ca inspector cu bibliotecile la Comitetul de Cultură și

Artă al județului Vaslui. Debut în ziaristică în 1957, la Steagul Roșu, Bacău.

1-3 iulie 1970: prima ediție a F N U C T cu noul angajat în prim plan; ca doctorand în științe trebuind să alerge după invitați de valoare, care nemaiauzind de vreun festival la Vaslui nu manifestau nici un interes.

Orășelul de 17.000 de locuitori, proaspăt centru de județ (din 1968, prin insistența lui Virgil Trofin, de loc din Lipovăț, în detrimentul Bârladului), era în plină transformare cu actualul sediu al Consiliului județean și Prefecturii terminat și Casa de cultură proiectată; cel care i-a dat numele Festivalului după cel al marelui actor de divertisment, Constantin Tănase, (din județul Vaslui de loc), D.V.Marin a manifestat de la început mare interes pentru cultura locală și cercetări folclorice.

1972-1974, tot printre organizatorii de bază, și-a extins cunoștințele și relațiile printre marile personalități culturale ale timpului fiind și cel mai cunoscut organizator al întâlnirilor cu scriitori. În 1971 aduce un grup de scriitori la Vaslui printre care Nichita Stănescu, Ileana Mălăncioiu, Constantin Chiriță, Radu Cârneli.

A înregistrat pe bandă magnetică ediția a II-a și a III-a precum și numeroși rapsozi populari ai timpului și a participat la Sesiuni Naționale pe teme etno-

folclorice la Târgoviște, Craiova, Reșița, Timișoara ș.a.

Trecut la catedră (Văleni, Vaslui) din 1974 a avut preocupări constante de cercetare pe teren (mii de texte), de participare ca cercetător sau îndrumătorul elevilor la multiple Sesiuni naționale ale elevilor și profesorilor. A urmărit și scris despre aproape fiecare ediție a F.N.U.C.T până astăzi și a colaborat la peste 30 de publicații din România: Cronica, Clopotul, Convorbiri literare, Scânteia tineretului, Gazeta învățământului, Îndrumătorul Cultural etc., etc.

S-a afirmat și în învățământ unde a obținut gradele didactice, definitiv, gradul II, gradul I și apoi doctoratul în științe. Ca și în prezent era mult mai cunoscut în afara județului . 22 dec. 1989 participant activ la eveniment, corespondențe la Radio Iași, Radio București, TVR.

5 Dec. 1990 înființează prima televiziune privată din România obținând, în 1993, Licența 001/TV. Prin realizarea grupului de presă s-a împlinit cu radio, ziar și diversifică și activitatea sa, realizând până în prezent 27 de cărți; 2 performante mondiale, 4 naționale și 19 întâietăți în județul Vaslui.

Membru al Ligii scriitorilor

Membru al U.Z.P.R.

(Meridianul, joi, 03 august 2017)

II

Am încercat în numărul de joi 3 august 2017 să subliniez simțământul de prețuire și simpatie pentru un om de aleasă valoare, care, acum, poate privi cu liniște și încredere că a reușit ceva în viață, că opera sa trebuie continuată spre binele unei întregi vieți culturale din județul Vaslui și de ce nu, pentru o mai corectă percepție a unei mari personalități a timpului de care aparținem, cu care suntem contemporani.

Chiar dacă am exagera în aprecierile noastre tot nu-i putem cuprinde multe dintre domeniile cultural-sociale, personale, și mai ales jurnalistice în care a reușit să se afirme.

DURATA ACTIVITĂȚII

A fi prezent în viața VIE a Vasluiului de la 1 martie 1970 și până astăzi adică aproape ½ secol e o PERFORMANȚĂ. În pofida inamicițiilor pe care le-a provocat prin firea sa (activă și directă), profesorul a fost un om al Cetății prin participarea la cercuri și cenacluri literare (a condus „Mugurel 74, timp de 2 decenii), prin articolele din presa locală și națională, prin conflictele în care a intrat cu principalii conducători comuniști. A fost mereu în preajma celor mai mari ai județului care trebuiau să țină cont de personalitatea sa și de legitimațiile de presă pe care le-a avut tot timpul.

Debut jurnalistic în 1957, la „Steagul Roșu” Bacău, a colaborat la Vremea nouă, Gazeta învățământului, Clopotul (Botoșani) ș.a., ș.a. dar și la prestigioasa revistă Cronică de la Iași condusă de vestitul profesor universitar Constantin Ciopraga.

Întemeietor al Grupului de presă, intitulat inițial Studioul de televiziune și radio Vaslui, la 5 decembrie 1990, deja marchează ca existență o perioadă unică de activitate în domeniul presei, pentru că nu cunoaștem nici o altă publicație sau grup de presă cu asemenea durată de existență și absolut sigur n-a existat în istoria județului și a țării un „grup” cu televiziune, radio, ziar și revistă proprie.

27 de ani, în istoria Vasluiului, în slujba oamenilor de pe aceste meleaguri. RECORD. Peste 60 ca ziarist. Record.

VARIETATE ȘI REALIZĂRI

A fost un împătimit educator, cu debut în învățământ pe 10 septembrie 1959, a parcurs toate gradele didactice, apoi și doctoratul în științe.

A fost apreciat ca profesor, diriginte, publicist, conducătorul ceneclurilor județene, antrenor și arbitru de fotbal, fost vicecampion național la lupte libere.

Ca inspector la Comitetul Județean de Cultură și Artă Vaslui, a cercetat fiecare colțișor al județului Vaslui; a participat la foarte numeroase Sesiuni de comunicări științifice în țară. A colaborat și a fost

apreciat de mari personalități științifice ale timpurilor Iorgu Iordan, Mihai Pop, Ov. Papadima, Adrian Fochi, Gheorghe Vrabie, Vasile Adăscăliței ș.a., ș.a. A fost recunoscut ca un folclorist de valoare națională.

Dinspre poeți și scriitori: Nechita Stănescu, Eugen Simion, Laurețiu Fulga, Marin Preda etc. iar dintre vasluieni a fost apropiat cu: Al. Angheluș, Ion Iancu Lefter, Th. Codreanu, Ion Gh.Pricop, Th. Pracsiu, S. Bogdănescu, Avram D. Tudosie, Gabriela Ana Balan și foarte mulți alții, pe care i-a și promovat în calitate de jurnalist, director al M.C.R. și adevărat om de cultură.

Este autorul primului roman realizat din istoria Vasluiului cu **Zăpada pe flori de cireș** (în spațiul pentru iubire) – 1999, așa cum afirmă și istoricul și criticul literar Th. Pracsiu.

60 de ani în presă și trei decenii în toate ramurile presei locale, și prin M.C.R, cu 27 de vol. Tipărite, acestea, pot fi merite ÎNCONTESTABILE?

Desigur, D. V. Marin are și destui detractori.

Dar, absolut sigur, este o personalitate de înalt rang cultural, unic în județul Vaslui și recunoscut în toată România.

(Meridianul, joi, 17 august 2017)

III

Nu din totdeauna, dar de o bună vreme mă uimește cu munca și realizările sale acest om care,

sigur, nu este prețuit cum se cuvine: Meteahnă veche la noi, mai ales că vasluienii sunt cârtitori și nerecunoscători încă de pe vremea lui D.Cantemir.

Trebuie să scriu că între noi e o prietenie și o prețuire reciprocă, rarisimă.

La peste 8 decenii de viață știu și eu ce înseamnă valoare, ce, cine și cât a contribuit la viața mai bună a concetățenilor noștri, cine a dus faimă peste hotare și cât s-a afirmat în țară. Eu însumi am fost recunoscut și datorită muncii și talentului de jurnalist al conjudețeanului nostru. Spre exemplu descoperirea mea, Busuioaca de Bohotin, nu știam că se vinde și în Canada iar serialul care se publică în MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC ne popularizează în 4 continente, multe capitale, sute de locuri în România. M-au onorat recenziile și popularizarea operelor mele. Primul care m-a felicitat la dobândirea titlului de Academician (al Academiei Oamenilor de știință din România) a fost acest bun prieten al meu.

Cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, prof.dr. D.V. Marin ,a fost argint viu în duminicile trecute, ca om de presă ori lector la simpozioane. Intervenția sa la ziua comunei Duda-Epurenii - Vaslui a fost interesantă, completând pe Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Petruș Andrei ori Ion Gh. Pricop. A mers apoi în alte două comune!

Se vede ușor că este adevărat ziarist.

Editorialele sale sunt elemente de referință! Sunt acolo informații generalizate despre problemele zilei cu destule învățăminte!

Merită urmărite!

(Meridianul, joi, 24 august 2017)

IV

M-am angajat să realizez un serial cât mai lung legat de acest om cu totul aparte cu care am șansa să fiu prieten de o jumătate de viață. Să ne înțelegem: cei care mereu vin vor avea mereu nevoie de modele, de oameni care să fi reușit ceva mai mult decât orice alt contemporan, care să amprenteze evul, măcar cu o pată de culoare, dacă nu cumva cu o realizare excepțională. Spre mândria noastră avem mulți oameni de valoare națională și mondială născuți pe aceste meleaguri (Emil Racoviță, Gheorghe Vrânceanu, Radu Miron ș.a.) dar care s-au afirmat studiind sau activând departe de aceste locuri.

Cazul lui D.V.Marin este unic pentru că acesta a ajuns de 2 ori recordmen mondial, de 6 ori național și de 26 de ori primul din județul Vaslui, activând neîntrerupt aici, lângă noi, la vederea noastră, în bătălie cu problemele locale, uneori, în dezacord cu concetățenii noștri: să realizezi interviuri cu 9 șefi de stat, 14 prim-miniștri, atâția reprezentanți ai bisericii, puzderie de parlamentari și oameni de cultură e și noroc, și capacitate, și îndrăzneală și orice mai vrei

dumneavoastră. O revistă internațională ca MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, e foarte greu de realizat! De aici din Vaslui... plecând de lângă prieteni ca Ion Al. Angheluș, Ion Gheorghe Pricop, Th. Codreanu, Emil Pascal, P. Lascăr, C. Donose (aceștia sunt hușenii mei) cu Th. Pracsiu, Ion Iancu Lefter, Ion Enache, dr. Valeriu Lupu (și alți vasluieni), cu destui bârlădeni (vezi cazul Tr. Nicola) care l-au prețuit, s-a întors mereu tot aici, unde n-a trăit pe roze.

Nu e de mirare că este menționat în 11 dicționare cu personalități din jud. Vaslui, Bacău, Galați sau din țară. Este singurul vasluian în Dicționarul etnologilor români, și e menționat în 9 rubrici destinate din Istoria jurnaliștilor români din toate timpurile. Și dacă mai are vreo 27 de cărți, dacă mai conduce singurul Grup de presă din Moldova, dacă este foarte activ la cei aproape 77 de ani ai săi, membru al Ligii scriitorilor din România și fost vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, putem vorbi de un vasluian de excepție? Deschizător de drumuri în presa și media modernă, primul cu un roman de valoare în Vaslui, cel mai longeviv editorialist din țară, cu debut în jurnalism acum 60 de ani... Nu-i sunt dator lui D.V. Marin, doctorului în științe filolo-gice, profesorului vasluian, celui mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, decât cu prietenie, în numele căreia semnez, Prof. dr.

ing. Avram D. TUDOSIE Huși – România
academician AOSR.

(Meridianul, joi, 7 septembrie 2017)

V

Aș intitula notele următoare „Marin – jurnalistul” dar e mult prea puțin față de valoarea celui mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, pentru că nu prea devreme în timp va putea fi egalat: durată, consistență, realizări de excepție.

21 de ani, în scris, adică 21 de ani de când apare ziarul de față. Nu scriam prea mult la ziarul Meridianul... fiind preocupat de lucrările mele, de cercetări, de BBH (Busuioaca de Bohotin). Prietenul meu, D.V. Marin se miră și astăzi de ce n-am luat patima băuturii, ca oenolog reputat ce sunt...

Pe 26 sept. 1996, a apărut primul nr. al ziarului în grupul de presă cu editorialist același ca la TVV și Unison. Să spun drept credeam că este un moft!

Anii, 21, au demonstrat că era nevoie de acest ziar, mai ales pagina lui culturală unde au semnat mari personalități ale națiunii române, mulți din Diaspora, foarte mulți din județ. Era manualul de pe banca învățăcelului, pentru că tot ce a rezultat ziarist vasluian a trecut pe aici. Toate realizările județului au fost consemnate aici; toate sau multe dintre mărturiile despre activitatea prof. Marin, vicepreședinte al UZPR, membru al Ligii scriitorilor, sunt aici.

Pe masa noastră se află o publicație longevivă.
În mâna noastră poate fi mărturia scrisă și
semnată, pentru că cea auzită sau văzută au dispărut.

Chiar dacă ne așteaptă computerul – stăpân,
poate ce s-a realizat în aceste două decenii va interesa
pe „cei care mereu vin” (cum zice profesorul) pentru că
dovada scrisă rămâne.

Rămânem și noi ca reprezentanți ai mediului
vasluian, în momentul istoric dintre două secole și
două milenii, oameni de merit ai unui timp, subliniez,
imposibil de repetat.

Prin întreaga și variata sa activitate D.V. Marin
rămâne unic.

(Meridianul, joi, 21 septembrie 2017)

VI

EDITORIALISTUL. Ar fi cazul să amintim că
Tvv s-a înființat pe 5 decembrie 1990, când s-a hotărât
să se pornească la drum, că prima emisiune a fost pe 24
dec. 1990, că de la bun început și până astăzi la mersul
acestei unități media a vegheat un om întreprinzător și
competent. Alergătura prin Europa și prin lume, ca să
nu mai vorbim din România, n-a dus cumva, la absența
editorialelor ca modalitate de purtător de cuvânt și de
ideologie a cuiva, deci orientarea în câmpul audio-
vizual.

Ziarul Meridianul a împlinit zilele acestea 21 de ani (înf. 26 sept.1996), dar în nici un număr n-a lipsit EDITORIALUL ca modalitate de comunicare a esențialului din viața de zi cu zi a comunității, ca posibilitate de comunicare a gândurilor și atitudinilor unui ziar și a unui jurnalist. Poate și pentru orientarea oamenilor în legătură cu problemele zilei. Și, dacă ne gândim la rubrica deosebit de urmărită „minutul de frumusețe” apreciată și comentată îndelung atunci când ora exactă se dădea la Vaslui, pentru vasluienii din tot județul, dacă ne ducem cu gândul la vestitele relatări de prin multe colțuri ale lumii, ne închipuim că a existat întotdeauna o grijă pentru astfel de emblemă a ziarului.

Se împlinesc peste 3 luni niște ani de la apariția TVV. Profesorul îplinește și el o vârstă, noi împlinim... visuri la diferite vârste. După primirea mea în Academia Oamenilor de Știință din România, m-am gândit că unul dintre cei mai îndreptățiți să fie admis acolo este acest concetățean al nostru care deja mai este membru al Uniunii Ziariștilor din România, membru al Ligii scriitorilor din România. Și mai este menționat în 11 dicționare de personalități din jud. Vaslui, Bacău, Galați, și mai este Cetățean de onoare în comune din aceste județe. Pentru noi a fost și este un promotor local cu rezultate deosebite. Pentru cel mai longeviv EDITORIALIST din Țara Românească, respectul nostru.

(Meridianul, joi, 05 octombrie 2017)

VII

Seria de articole din ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău este foarte potrivită pentru a arăta lumii o figură contemporană luminoasă care, vorba președintelui țării, Emil Constantinescu, a avut și are harul de a face. Chiar în aceste zile datorită insistențelor și capacității prof.dr. Marin a ieșit de sub tipar nr.11 al Revistei de suprafață globală MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.

Nu pot fi decât de acord cu acest recordmen al jurnalismului românesc și să constat că doar după cele 11 numere se înregistrează un număr record de colaboratori, 359, cifră care pare de domeniul incredibilului pentru județul Vaslui, cu săracii, prăpădiții și răuvoitorii lui. Din ce știu, până acum el n-a primit nici cel mai mărunț sprijin financiar. Presa locală n-a făcut absolut nici o remarcă sau evidențiere, deși revista le-a fost trimisă și tipografic și pe email, ceea ce denotă lipsa de cultură și obiectivitate a acestor conducători, care, chipurile, ar fi interesați și de cultură. Aici e vorba de cultură adevărată care se realizează sub ochii lor. Dacă ar fi vorba de bălăcărit, ei ar fi primii.

M-am gândit ce-l tot mână pe profesorul vasluian să realizeze acest fapt unic de cultură... Bani nu aduce, eforturi personale cât încape, nesomn și griji la greu, ba, mai trebuie să scrie și el câte ceva, că

prietenul meu are mereu ceva de spus, după cum se vede și în ziar. Mă bucur că el poate, știe și vrea spre cinstirea acestor oameni subjugăți de prea multe griji.

Zilele trecute mi-a luat un interviu mie și directoarei Marinela Vasilescu în Ferma didactică viticolă de la Huși, dorind să popularizeze rodul viei și vinului de la noi. A zis că sunt o enciclopedie vie. Desigur că-i mulțumesc, dar eu subliniez disponibilitățile (de toate felurile) omului cu o așa putere de muncă remarcată de Ben Todică din Australia, Georg Barth din Germania, de Vasile Filip-Canada și de mari personalități românești. Oare, ce-l tot mână spre astfel de realizări pe concetățeanul nostru?

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC nu poate fi decât o altă dovadă extrem de valoroasă a unei personalități cu destin cultural unic în județul Vaslui, despre care sunt tare bucuros să scriu.

(Meridianul, joi, 19 octombrie 2017)

VIII

Nu-mi dau seama cât poate alerga acest domn, pentru că număr de număr ține ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, face înregistrări video pentru TVV.ro, mai scrie câte ceva, manageriază societatea, corec-tează M.C.R.

Duminică, a stabilit un alt record generat până la urmă de munca sa de o viață: a participat, înregistrat și scris despre o a treia întronizare, adică a noului Episcop de Huși, P.S. Ignatie Mureșanul. Chiar că a fost un ales privilegiu oferit de soarta muncitorului cu condeiul! Gândiți-vă câți în decursul istoriei au putut, câți au reușit să participe și să scrie despre asemenea evenimente spirituale cu tot felul de conotații în viața unei comunități cu 5 protopopiate și cu o jumătate de milion de locuitori. Ziarul său e mărturie pentru acum și peste timp că nimic important în viața județului Vaslui și chiar din Moldova n-a trecut fără să fie filtrat de simțul său de observație.

Am știut că a fost apropiat de P.S.Ioachim care îl ținea la dreapta lângă iconostas, pe care-l frecventa, ale cărui pastorale i le publica. N-am știut de apropierea de episcopul Corneliu pentru că în ultima perioadă erau mai reci. Am știut de interviurile sale cu Papa, cu P.F. Teoctist și Daniel, se mândrea cu cele realizate cu I.P.S.Teofan, Streza și mai ales cu Cassian al Americii de Nord. Acum, sigur, e de adăugat P.S. Ignatie, pentru că un cuvânt al prof.dr. Marin are mare greutate, și, pentru că știe ce să întrebe în numele enoriașilor.

Eu mă mândresc a fi fost în apropierea unor mari personalități ale neamului, nu ca jurnalist ci ca specialist într-ale vinului. Abia aștept acest cuvânt special al P.S. Ignatie.

(Meridianul, joi, 26 octombrie 2017)

●

OAMENI CU ADEVĂRAT: AVRAM D. TUDOSIE, UN ÎMPĂTIMIT

Județul Vaslui are câteva valori complexe de care pare a nu se ști mare lucru: Th. Pracsiu, Th. Codreanu, A.D. Tudosie, Tr. Nicola și alți câțiva, OAMENI cu care mă mândresc a fi prieten și cărora Dumnezeu le zâmbește din colțul ochiului, dându-le inspirație și forță de muncă. Îi face, astfel, să... mai rămână și după...

Dl. prof. dr. ing. Avram D. Tudosie este un fel de instituție ambulantă purtându-și cu sine știință, farmec, omenie și, uneori, trup. Cam scrie (și bine) până și când ar trebui să tragă o beție ca oenolog ce e, însă, doar face „aprecierea și recunoașterea vinurilor prin degustare științifico-culturală”.

Autorul cărții „GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL „Dimitrie Cantemir” (edit. Cutia Pandorei, Odeon, 2003), ediția a III-a „restructurată și îmbogățită” consideră emblematic pentru orașul dintre vii „Busuioaca de Bohotin – Huși și Zghiara de Huși – două vinuri hușene din antichitate pentru eternitate în universalitate” (capit.12) și

„Vinoteca Grupului Școlar Agricol „Dimitrie Cantemir” în care o picătură de vin e mai scumpă... decât un gram de aur”.

De fapt nu știu ce să prezint ca mai valoros din componenta spirituală a acestui prieten al meu: vreuna dintre cele 20 de cărți, stilul și capacitatea de a esențializa și comunica, documentarea de excepție, pasiunea specialistului, dorința de a fi de folos peste generații...

Pensionarul, de mai multă vreme tânăr, oltean moldovenizat provoacă, provoacă: „vă azvârl petalele trandafirului inimii mele ca pe un simbol al unirii eterne”, integrându-se într-o istorie a spiritualității hușene de care-mi face plăcere să scriu. Fără contribuțiile oenologului (degustătorului), monografistului, cercetătorului, profesorului și omului de mare spirit A.D. Tudosie, cântărețul vinurilor Hușului, fără „Podgorii și vinuri”, „Ambrozie și nectar”, Dicționar vini-viticol, literar-aforistic și anecdotic – umoristic, și toate celelalte, viitorimea ar fi mai săracă în informație.

Om al cetății, al secolului trecut Avram D. Tudosie „riscă” să rămână și în mileniul abia început.

Te sărut pe suflet pentru vis și reușită și pentru ce vei mai scrie, prietene, Avram D. Tudosie.

Meridianul

Nr. (91) 467 24-26 noiembrie 2003

●

**PROFESOR, DOCTOR, INGINER,
AVRAM D. TUDOSIE,
MEMBRU DE ONOARE AL ACADEMIEI
OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ DIN ROMÂNIA**

Prof.dr.ing. Avram D. TUDOSIE, specialist în viticultură și oenologie a împlinit 50 de ani de profesorat la centenara Școala de Viticultură din milenara Podgorie Huși, devenită în timp Colegiul

Național Agricol „D. Cantemir”, O mică academie, viti-vinicolă unde s-au pregătit peste 10.000 de absolvenți și unde se învață și se face cercetare ca și în alt centru universitar (Acad. Valeriu D. Cotea, vicepreședinte al Academiei Române și vicepreședinte al Organizației Internaționale a Viei și Vinului (O.I.V.V.) cu sediul la Paris).

Această evoluție spectaculoasă a unității școlare s-a datorat unui colectiv de cadre didactice unit, înfrățit și diriguit de Avram D. TUDOSIE, realizându-se peste vreme câteva obiective școlare de anvergură națională:

- Muzeul Viticol, unicat, îmbogățit în 50 de ani cu 600 de piese și vestigii viti-vinicole și 150 de figuri zoo și antropomorfe din bătrâni butuci de viță de vie, devenind astfel o „instituție națională” (acad.prof.univ. Milu Oșlobeanu);

- Și actuala vinotecă nouă – o bijuterie arhitectonică a vremurilor noastre;

- Vechea cramă-pivniță – vinotecă, zidită din piatră cioplită a fost extinsă, restructurată și modernizată și pe dinafară sculptată cu motive viti-vinicole voevodale, din care „răsar” chipurile domnitorilor noștri, de la Ștefan și Cantemir, până la Cuza și Kogălniceanu, care în clipe de restriște și amar se înobilau cu vinul de Huși care le înviorau elanul... (acad.I.C.Teodorescu);

- În ambele vinoteci (vinoteca națională a școlii) se înobilează în eternitatea timpului 30.000 de sticle

cu vinuri vechi, din toate podgoriile României (datorită și ajutorului dat de hușeanul Mihai Ralea);

– Înființarea unei ferme școlare de producție și experimentală, 30 ha., care a devenit model pe țară;

– Celebrul soi și vin de Busuioacă de Bohotin Huși (B.B.H.), „a podgoriei vocație și a Școlii Viticole creație – revelație”, a fost revitalizat, selecționat și modern tehnologizat, redat producției ca o valută forte în circulație. Acest vin și dar miraculos a fost mondial premiat la Atena și Paris, ca „un elixir regal și de vis”. Mireasma sa a fost savorată și de Nicolae Iorga, marele nostru savant, Nicolae Titulescu, marele lumii diplomat, de regele Carol al II-lea, puțin cam prea mult amoretat, dar și de regina Maria, „mama răniților” și de mulți alți oaspeți și notabilități ca: Vasile Pârvan, C.C. Giurescu și alte peste 2.000 de notabilități, considerând-o „a opta minune a lumii vegetale”;

– O „modestă” operă personală publicată de Avram D. TUDOSIE, începând cu teza de doctorat și alte 20 de cărți (și sute de articole) viti-vinicole, științifice, dar și literaturizate, făcând deliciul oricărui cititor și gustător. (acad. prof. univ. Nicolae Ștefan, vicepreședinte al Academiei de Științe Agricole și Silvici).

Acad.prof.univ.dr. Dan Șchiopu
Președinte de secție la A.O.Ș.R

Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (16) 1795 de joi 27 aprilie 2017

SCRISOARE... LA ANIVERSARE DRAGĂ PRIETENE, DUMITRU V. MARIN

Dragă Prietene, Dumitru V. Marin, te găsești acum, într-un punct al vieții, de la înălțimea căruia poți contempla cu seninătate și satisfacție tot ce se află în cuprinsul ei... de aceea, rog pe Domnul Dumnezeu, ca la împlinirea celor 76 de ani să ai tot mai multă sănătate, viață îndelungată și spiritual și cultural îmbelșugată.

Ai fost omul învățământului și al culturii - și adevăratul luptător pentru tradițiile noastre – care nu se pierde așa de ușor... și îți doresc aceeași veritabilă culme de noblete și bunătate, inteligență și dreptate, ca cel mai apropiat om de perfecțiunea umană, - cu care vei trece, sigur, în eternitate și chiar în universalitate, prin faptele prestate.

Și dacă m-aș afla la o gingașă oră a destăinuirilor, aș îndrăzni, fără motiv de supărare pentru alții, să te înalț pe podiumul imaginar al campionilor în materie, izvorul și motorul celor mai frapante realizări din mass-media ce o conduci și o zidești „zi de zi”, culminând cu MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, Meridianul Iași-Vaslui-Bacău, radio și TV Vaslui, evidențiind prin pana dumitale multe din activitățile și articolele mele,

considerându-le unice și valoroase și debordând de citate, care plac oricărui cititor.

Și acum, permiteți-mi să biografiez viața și activitatea unui mare patriot ca D.V. Marin, care în luna înmuguririi vegetale a pășit, acum 76 de ani, în lumea pământenilor și acum – în cea a înțelepților. Trebuie reținut că acest OM s-a menținut în tiparele de moralitate și comportament al înaintașilor săi, oameni ai satului din Podul Turcului, așezare ce constituie o poartă de intrare în ținutul sacru al marginilor legendarei podgorii a Zeletinului.

Cu neistovită muncă și trăire nerisipitoare a puținului răgaz, al ceasurilor de odihnă, cultul muncii pus în valoare de celelalte daruri cu care veniseși pe lume, inteligență și dorința de a duce mai departe, tot ceea ce au creat cei dinaintea sa.

Dacă la aceasta adăugăm și farmecul unei soții cu dram de noroc și bucurie să întâlnești în viață – un om providențial, avem aproape toate premisele reușitei unui drum ce a mers până-n vârful cultural românesc. El a mers ascendent din luna înmuguririi vegetale până la rodirea totală a pomului vieții.

Devenind un om de marcă și un exemplu pentru mulți semeni de profesie, cultural – informațională.... Cu aceste calități ai devenit rapid una din vocile cele mai importante din județul Vaslui și din Moldova. Nu întâmplător, cu zece ani în urmă, i-am urat următoarele:

„De când vă știu și cunosc ați fost mereu un apostol și un făclier al învățământului, culturii și folclorului, - un adevărat luptător pe veritabila CULME de NOBLEȚE și BUNĂTATE. Inteligența și dreptatea dumitale – cât mai aproape de perfecțiune v-a întinerit prin muncă și prin înfăptuirile și realizările cunoscute, gustate, savurate și invidiate în eternitate. Iar pe D.V. Marin care la 75 de ani mi-a făcut un portret pentru activitatea publicistică și științifică care atestă o productivitate, rar întâlnită la profesorii de liceu și chiar la cei din învățământul preuniversitar și superior, o productivitate ce nu i-o neagă nimeni, nici chiar adversarii. Autor prolific ale cărui bibliografii se ridică la mii de articole, zeci de editoriale și multe, multe cărți de literatură, - care și-a canalizat activitatea cu același profesionalism, atât în literatură cât și în mass-media.”

Avram D. TUDOSIE

Scrisoare trimisă de Avram D. Tudosie către Dumitru V. Marin cu ocazia împlinirii vârstei de 76 de ani.

Scrisoarea a fost publicată în:

**Meridianul Iași–Vaslui–Bacău
Nr. (16) 1795 de joi 27 aprilie 2017**

D. TUDOSIE (†)

Somitare a Hușilor până miercuri 15 august 2019, adică până la ultima lui suflare, în jurul orei 19. Jertfirea vieții sale de Sfânta Marie.

Dintre cei aleși care au sfințit locul unde a trăit;

Un om cu totul rar, cu o influență benefică, aleasă, care depășește pe a oricărui contemporan din județ, fie că ar fi istoric literar (pe care nu-l mai citește nimeni, dacă nu-l popularizează careva), a unui jurnalist, ori a vreunui politician, dat fiind stropul de vin cu care și-a „cinstit” cititorii cărților; În fața licorii lui Bachus numită și descoperită de el, BPH (Busuioaca de Bohotin), s-au deslegat limbile, s-a revărsat simpatia și plusul de prețuire omenească. Oenologul și-a făcut și el datoria, ½ secol.

Omul... întotdeauna echilibrat, calm, sfătos, prietenos până la sacrificiu.

Mă mândresc a fi fost apropiați din 1970, 4 iulie, de la spectacolul de deschidere a Festivalului Umorului „Constantin Tănase” la care i-am înlesnit intrarea ca inspector la cultură, o prietenie de peste 50 de ani. A scris, am scris și despre multe altele de ordin cultural din Județ și din țară, în Ziarul Meridianul de Iași-Vaslui- Bacău sau în revista internațională Meridianul Cultural Românesc unde a fost colaborator de bază și membru al Colegiului de redacție.

Familistul trebuia să-și aniverseze peste câteva zile 50 de ani de conviețuire cu Doamna casei sale, „ani tare frumoși”, cum mărturisea doamna Mariana Tudosie, îndurerată la priveghiul dimpreună cu fiii lui, Laurențiu și Adi Dănuț.

Specialistul are cărți, are invenții, are mii de personalități care-l apreciază, are elevi care-l urmează. Prof. Marinela Vasilescu, directoarea Colegiului „Dimitrie Cantemir” scria că mereu le călca pragul preocupat de faima unității de învățământ pe care a slujit-o peste 5 decenii. O vinotecă UNICĂ în lume pe care a pornit-o de la zero, rămâne să-i poarte numele. O școală de viticultură, asemenea.

Cele peste 20 de cărți și monografii sunt monumentul pe care și l-a dăltuit în viață: muncind, muncind, muncind și la 88 de ani. A fost întotdeauna de o luciditate și creativitate rară.

Prietenul cu mulți prieteni: un album cu peste 1000 de pagini mărturisește posterității aprecierea marilor personalități ale neamului.

De după granițele unei vieți exemplare, Academicianul hușean, după modelul lui Valeriu D. Cotea, ne va transmite întotdeauna încredere în viață și muncă, îndemn la autodepășire, optimismul necesar marilor realizări ale fiecărui spirit ales. Din presupusele locuri cu liniște și verdeață prietenul nostru nu se va mai întoarce, dar învățăturile și

exemplul său de viață rămân să ghideze alte și alte generații.

Sfânta Marie și-a permis o jertfă, luându-ni-l.

Toți trebuie să regretăm asemenea oameni care se nasc din ce în ce mai rar...

Dumnezeu să te binecuvânteze scump prieten !?!

La înmormântarea sa a fost prezent doar Ioan Măcnea, ceilalți fiind împrăștiați prin țară. D.V. Marin a insistat ca emblema culturală a Vasluiului, volumul , „101 vasluieni pentru 100 de ani”, Iași, 2019, 404 pagini, în care la loc de cinste este figura academicianului A.D. Tudosie să fie la picioarele sale, în sicriu.

Mulțimea prezintă pe o vreme câinoasă, la petrecerea pe ultimul drum, a fost impresionată de prețuirea acordată de oameni, de numărul coroanelor de flori, exprimându-se și astfel părerea de rău la moartea unui reprezentant de frunte al Hușului... în fața eternității.

Vorbind foarte pe scurt de viața cultural-spirituală de la Huși, după dispariția Academicianului, amintim că aici există Episcopia Hușilor care a avut mereu un înalt scop spiritual și cultural-educativ: ar fi destul să amintim de Veniamin Costachi sau de Iacov Antonovici? Deși este mai nou în Eparhie, P.S. Ignatie

Mureșanul s-a înscris activ, entuziasmat și competent în misiunea pe care o are pe acest pământ, pentru aproximativ 1/2 milion de oameni.

**Dumitru V. MARIN și Preasfințitul Părinte Ignatie,
Episcopul Hușilor**

Hușul beneficiază de capacitatea, talentul, pasiunea și profesionalismul prof.dr. Vicu Merlan, un profesor de școală generală care face cu mult mai mult decât îi permite funcția; așa că este un arheolog de foarte mare valoare, cu descoperiri excepționale, un foarte apreciat dascăl și mai ales un merituos conducător de revistă. „Lohanul” are performanțe care depășesc orice altă publicație din Moldova, poate mai puțin Meridianul Cultural Românesc pe care-l depășește însă ca vechime și care întreține curent (lunar) aproximativ 30 de rubrici.

Profesorul Costin Clit e tot dintre oamenii de excepție ai acestui timp: profesor de istorie în cel mai prestigios liceu din municipiu, Costin Clit e un apreciat istoric, autor a aproape 20 de volume și zeci de articole împrăștiate în toată țara, un îndrumător al revistei „Prutul” și al altor publicații școlare, participând și la viața culturală a Cetății. Lucrările sale de istorie veche și medie a României, descifrarea sutelor de documente vechi din multe biblioteci ale țării ilustrează o pasiune și o pricepere demne de toată lauda.

Deși amândoi sunt prietenii lui D.V. Marin, de decenii, chiar, nu i-am inclus în cercul mai restrâns enunțat pe copertă, pentru că sunt ceva mai tineri, produc spiritual, repet, mult peste puterile lor dar nu și peste talentul lor, și... fără abonamente la Buget. Le prevedem un viitor de mari personalități hușeano-vasluiene cu reprezentativitate națională.

Am scris de multe ori că „orașul dintre vii”, cu Busuioaca sau Zghiara lui are printre cele mai valoroase, mari și importante personalități, evident de rang național, pe dr.ing. Avram D. Tudosie, prof. Costin Clit și prof.dr. Vicu Merlan, o triadă fără de care am fi cu mult mai săraci spiritual.

Mai precizăm că „marile prietenii” au câte o jumătate de veac: între anii 1970 – 2020. A marca 5 decenii ca prieteni, colaboratori, difuzori culturali... și oameni respectați ar fi deja un motiv foarte serios pentru existența acestei cărți.

LANSARE 1, ...2, CHIAI 3

Am spart... răutatea: am fost incluși în programul Zilele culturale ale Vasluiului, cu parte culturală în ziua de 17 august, 2019 după ora 12. Vacanța elevilor, sfârșit de concedii, de săptămână, căldură maximă, ioc mobilizare, o doamnă din partea Primăriei Vaslui printre cei 27 participanți între 12.00 – 13.30, în sala Centrului Cultural „Alexandra Nechita” din apropierea Gării Vaslui. Ne-am bucurat, totuși, că pe afișul central cu „marele Smiley” nu apărem și noi, cei cu cărți și cultură, pentru că evoluția preaalintatului în centrul

civic a fost sub orice critică: dacă n-o fi fost beat, cu siguranță nu în apele lui.

S-a văzut încă o dată că spectacolele cu vedetele cele mai mari nu înseamnă acte culturale, ci pur și simplu o modalitate de a simți pulsul celorlalți participanți la show, mai mult sau mai puțin afirmați național.

Doar noi, acum destui ani, am mai umplut piața cu sărbătoarea TVV și a Unison Radio, cu spectacol de ridicată valoare. Și acum lumea a venit mai mult ca la urs, iar Smiley și trupa lui au răsuflat zgomotos în microfoane ca și cum și-ar fi suflat nasul în tromboane.

Doar cuvântul primarului Pavăl mi s-a părut potrivit.

LANSARE 1: Cartea-emblemă a județului Vaslui „**101 vasluieni, pentru 100 de ani**” Iași, Pim, 2019, 404 pag. Oricât s-ar discuta despre ea, nu pot fi înlăturate unele concluzii:

Este prima carte de acest fel în toată cultura românească;

Include personalități reprezentative pentru județ, mai puțin politicieni;

Aprecierile de care se bucură, din toată lumea, nu se pot nicicum compara cu ura unor smângălaci de prin bortele județului.

Oricâte vor mai apărea, tot aceasta e PRIMA, deci am deschis drumuri noi nu numai în presa postdecembristă ci și în toată presa culturală.

LANSARE 2: A fost prezentată publicului Revista internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, nr. 18, încheind lista celor 534 de colaboratori de pretutindeni.

LANSARE...3: a fost prezentată celor prezenți cartea de 512 pagini, **111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui**, Iași, Pim, 2019, 512 pagini.

Am fost sprijiniți de „Asociația artă, cultură tradiție” condusă de Viorica Ghenghea din Bârlad, au evoluat elevele din Băcani conduse de un foarte inimos profesor, Ilie Stan, despre care vom scrie mai multe în numerele următoare. A cântat, cum numai ea știe, Genoveva Tufă Porumb din Bârlad (o voce de aur) și,

iarăși, ne-a surprins decanul scriitorilor vasluieni, Ion Mâcnea Vetrișanu cu un număr special-personal de mare efect scenic.

Timpul a trecut pe nesimțite, inclusiv pentru tânărul interpret Robert Frumuzachi care sare din ce în ce mai mult în barca talentelor vizibile, și pentru artiștii Valentin Bogdan Neagu și Ionela Vidroi și Viorica Ghenghea cu grafică ei colorată, care au organizat expoziții.

Manifestare chiar interesantă și instructivă, la Vaslui.

D.V.Marin, interpreta Genoveva Tufă Porumb, Ion Mâcnea, în fața celor 200 de participanți

DE FINAL:

O cârtică pentru mai târziu nu poate lăsa atât de multe argumente despre rolul fiecăruia în mobilizarea culturală ori socială a populației din zonă, pentru că ar trebui să pomenim de sutele de participanți de la lansările lui Pricop, de alte multe sute de participanți la regalurile culturale ale lui Măcnea, de miile de oameni participanți la sărbătorile TVV, Unisonului, ziarului, M.C.R., în piața publică sau în biblioteci din județele Moldovei. N-ar trebui să omitem întâlnirile foarte multe ale ing.dr. Toader Dima cu sătenii din mai toate localitățile de pe Lunca Prutului. Au fost tematici diferite, realizări și mai diferite, dar, esențialul, cu rezultate educative, intelectuale și... disciplinare definitive, într-o perioadă foarte frământată din istoria țării: trecerea de la socialism la orânduirea capitalistă.

Până la urmă, noi încercăm să prezentăm succint niște personalități, în ideea trezirii plusului de interes care să conducă la întocmirea unor monografii dezvoltate pentru fiecare. Pentru că, toți, bine-merită!

Integrarea într-un grup de mare influență spirituală e necesară în momentul în care putem

constata că printre personalitățile timpului, (li) se înregistrează sfârșitul vieții și activității. Nu vorbim de o „școală” ci de situarea într-un Curent Cultural Informațional Vasluian, nerecunoscut chiar de unii actanți, de fapt nu îndeajuns de cunoscut, din lipsa funcționării acelui Cenaclu județean, Asociația Creatorilor Vasluieni (ACV) cu durată mică de desfășurare chiar în DECENIUL DUȘMĂNIEI. Era epoca afirmării pe plan național al TVV, radioului Unison și apariției ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, când problemele de coordonare ale Cenaclului, au rămas în plan secund. S-a plecat de la zero, după formarea județului Vaslui, în anul 1968 și de la prea puțin în 1989, tot cam zero, inclusiv dihonă națională și locală de după.

Pentru memoria istoriei cultural – sociale existența acestei rare, mari și cuprinzătoare prietenii personale se impune a fi făcută cunoscută. Poate fi unicat, poate fi model, poate fi urmată de altă generație.

Esențială rămâne colaborarea acestor spirite, suma faptică a realizărilor într-un timp, concretizarea în operă scrisă, actul cultural pentru mulțime (public).

Poate fi și element de patrimoniu, chiar o părticică din Pantheonul Național.

ADDENDA

OPERA

- TABLOU SINTETIC –

Dumitru V. MARIN

1. a) Deschizător de drumuri în presa modernă:

Televiziune - prima în țară (1990) - Licența 001/TV, Unison Radio Vaslui (1993), Unison Radio Bârlad (1994 →), ziar Meridianul, (1996 →), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc (2015 →); Debut în 1957. Singurul Grup de Presă complet (2017).

b) Interviu cu **9 președinți de stat**, 14 prim-miniștri, zeci de miniștri, deputați, senatori, ambasadori etc.; **Unic în România** ca jurnalist; 9 fișe în Istoria Jurnalismului din România (Enciclopedia).

- c) Transmisiuni directe radio - Tv - ziar, din 32 de țări;
- d) Interviuri cu **înalții ierarhi ai bisericii**: P.F. Teoctist, P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi.
- e) Vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte filiala Vaslui din 2005. A organizat multiple manifestări social - culturale în județele Iași, Vaslui, Bacău, Galați. Zilele Meridianului, Simpozioane interjudețene, ample acțiuni cultural - științifice și de popularizare - Gala Ziariștilor (pentru județul Vaslui) și a fost invitat la Craiova, Baia Mare, Iași, Târgoviște, București, Râmnicu-Vâlcea, Timișoara etc.

„Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani.”

Traian Băsescu

*Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,
Președintele României 2004 - 2014
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 6)*

2. Acțiuni unicat în istoria Vasluiului și nu numai:
Festivalul național Fantastic Dance (1993, Vaslui) + Chișinău, 2 ediții, Festival pentru copii Tip-top-minitop, 2 ediții, Gala ziariștilor, 2 ediții, Omagiu Cărții Vasluiene (2013, 2015, 2017),

februarie 2015—, Simpozioane interjudețene în județele Iași-Vaslui-Bacău-Galați ș.a. **Asociația Creatorilor Vasluieni Vaslui: I. 1971; II. 1999.** Promotor al Curentului Cultural Informațional Vasluian. Reprezintă România la 2 decembrie 2001 la Internaționala Ecologistă; Întâlnire și convorbiri oficiale cu Iosckha Fischer, ministrul de externe german. A avut rol unic de influență asupra destinului unor mari personalități contemporane, Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Dumitru Buzatu, Daniela Oatu, Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Adrian Porumboiu, Traian Nicola, Dan Ravaru, Val Andriescu etc., etc.

„Dl Dumitru V. Marin se grăbește să trăiască din plin, cu demnitate cât și ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mișcare, multiplicând faptele bune.[...] Ca și mai înainte, se bucură de mult succes și sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire științifică - e un eminent savant, doctor în filologie.”

*Mircea Snegur,
primul Președinte al Republicii Moldova*

3. Romancier: Zăpada pe flori de cireș (1999 și 2014 - Ed. a II-a revăzută și adăugită), și proze scurte în diferite reviste, printre care „Baaadul Literar” (Bârlad) Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica, ș.a.

„Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este destul de apreciat...”

*Acad. Răzvan Theodorescu,
București*

(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 162)

4. Monografist:

– **Liceul „Mihail Kogălniceanu”** (1990), monografie la Centenar.

– „Unison Radio Vaslui continuă...” (2000), prezentare mass-media.

– **MERIDIANUL - istorie a presei locale și a Curentului Cultural - Informațional**, 416 p. (2009); Premiată de UZPR.

– **Festivalul Național al Umorului „C-tin Tănase”**, 218 p. (2010), monografie culturală;

- **GIURGIOANA - Bacău, Sat, Biserică, Oameni**, 170 p. (2011), monografie.

...77...Noduri culturale și răspunsuri amicale,Iași,2018,397 pag.

101 vasluieni pentru 100 de ani,,Pim, Iași,2019,412 pag.

Liceeni la Podu..Bacău,Pim,Iași, 2019,204 pag.

111 valori naționale pentru Vaslui, Pim,Iași 2019,512 pag.

„D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâtia alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a avut cu ce), este un iubitor al Bârladului, este un întreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite[...] ne-am întâlnit pe tărâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești”

*Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist (m.18.02.2020).
(prin telefon, luni, 28 martie 2011)
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 180)*

5. Contribuții științifice:

- **Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico - literare**, 172 p. (2013): D. Cantemir, V. Alecsandri, I.L.

Caragiale, M. Eminescu, T. Pamfile, N. Stănescu, V. Silvestru, Gr. Vieru etc. - monografie și dicționar.

- „Meridianul: Filă din Istoria Presei locale și naționale” (2009), extras.

- **PRIMA CLASĂ... / PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI**, 330 p. (2014);

- D.V. Marin, „**Noi perspective asupra operei lui Ștefan Zeletin**” (coordonatori Ionuț Horeanu, Horia Pătrașcu) Ed. Junimea, Iași, 2014.

- D.V. Marin, **Mihai Eminescu, în starea lui de azi**, Iași, 2017.

- Numeroase Editoriale și articole din Meridianul Cultural Românesc și Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău.

„Lui Dumitru Marin, tecucean ca și mine, cu urări de succes în munca sa științifică”

*Academician Iorgu Iordan,
MEMORII, (1977)
ianuarie 1977*

Editorialist: Editoriale, articole, eseuri, Pim, Iași, 2018, 184 p.

6. Istorie culturală:

– **TV.V. - 15... explozia**, 556 p. (2006), istorie, cultură, roman picaresc;

– **Tv.V. - Vaslui - România - Europa**, 256 p. (2011), istorie, mijloace mass-media, autoritate.

– **25 - TV.V. (Istorie și cultură)**, 322 p. (2015), volum aniversativ despre Grupul de Presă și apariția TV.V.

– **75 D.V. Marin – Istorie, cultură, jurnalism**, Pim 2016, 166 p.

– **...77... Noduri culturale și semne amicale**, Pim, Iași, 2018, 398 p.

– **101 vasluieni, pentru 100 de ani**,/Valori identitare, Pim, Iași, 2019, 402 pag.

– **111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui**, 2019, 512 p..

”Stimate domnule Marin [...] doresc să îmi exprim satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Româнии democratice.”

Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996, 2000 – 2004

7. Istoria învățământului:

– „*Evoluția învățământului vasluian până la 1859*” (1980), extras + volum;

– „*170 de ani de învățământ public la Vaslui*” (2011), extras. Numeroase simpozioane în județele Moldovei.

– **ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN** - Eșantion din învățământul românesc (I), ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.

– Sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău.

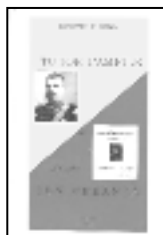
– Zeci de articole în Meridianul Cultural Românesc.

„...meritul ctitorului acestui mozaic cultural, profesorul doctor Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereții, vigoriei și creativității pe care această străveche cultură o dovedește.. Distribuția ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, și nu numai el, considera că ar fi misiunea istorică a românismului.”

*dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

8. Etnografie și folclor:

- **Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”**, (etnofolcloristică) 294 p. (1998), curentul arhivistic; *„contribuie la recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu”*... - Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români” (p. 65).

- *„Considerații privind cântecul popular”*

(1974), extras; primul studiu de gen.

– „Importanța Revistei „ION CREANGĂ” în folclorul românesc”, teză doctorat (1998), ample noutăți și documente inedite.

– **OFIȚERUL FOLCLORIST**, Medalion istorico-literar, M.C.R., *anIII, nr. 1 (9), 2017, p123-124.*

– Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin/ destine istorice, Pim, Iași, 2017, 184 p.

– „Curentul Cultural - Informațional” (serial 2011 - 2016 în ziarul Meridianul);

– Articole, reportaje, editoriale în principale ziare și reviste ale vremii.

„Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, Zăpadă pe flori de cireș), întemeietor al unui trust de presă, Cvintet TE-

RA (cuprinzând televiziune, radio, ziar)... Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperțiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară...”

*Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar*

9. Reportaje și memorii de călătorie:

– **Editoriale valabile din vremuri regretabile**, 258 p. (2013), texte variate, considerații socio - economice; Premiată de UZPR în 2014.

– **„Spirale” internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei**, 208 p. - (2013), vultele muncii de jurnalist;

– **PRIMARI, ca niște oameni acolo, și ei**, 338 p. (2014).
Interviuri cu 50 de primari ieșeni.

– **Ceaușescu -... - Băsescu - Mitterand - Snegur - Iliescu - Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I, - evocări de reporter** - 188 p. (2014). Interviuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, capi ai bisericii.

„Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V.

MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulți ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică extrem de consistentă.

Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetății Vasluiului și, în general, ale județului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton și la afirmarea unor personalități culturale locale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a tuturor.”

*dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

10. Editor: - Tudor Pamfile - Basme (1976);

– Ziarul **Meridianul** (1996 →), Teleradioeveniment (1993/94)

– T.V.V., **Unison Radio Bârlad** și **www.tvv.ro** (1990 →)

– **Revista Meridianul Cultural Românesc** (8 febr. 2015→) - director-fondator, editor, critic literar;

– **Revista Onyx** - revistă de literatură, civilizație și atitudine, director, editor, redactor. (2014)

„Mare mi-a fost bucuria când m-a anunțat că intenționează să scoată o revistă intitulată „Meridianul Cultural Românesc”, ceea ce s-a și întâmplat începând cu anul 2015, [...], cu o tematică interesantă, captivantă și diversificată, aflându-mă

și eu printre autorii articolelor de biologie. Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate marcantă a Culturii românești, un om de aleasă ținută intelectuală, o figură reprezentativă a ziariștilor vasluieni și români, un scriitor cunoscut și apreciat pentru întreaga sa activitate editorial.”

15 martie 2016

*Academician Constantin Toma
Profesor la Facultatea de Biologie*

11. Constructorul și îndrumătorul!

Onești, 1971

- Construirea școlilor din Stejarii-Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și stadionul local,

- Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui,

- Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuiei lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani - Vaslui. A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii,

București, 1973.

- Sprijin la turnarea filmului Ștefan cel Mare – Vaslui

- Introducerea Cataloagelor alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui,

- Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului)

- Ca antrenor, formarea echipei de fotbal jr. Moldosin-Vaslui, arbitru de fotbal între 1974 – 1979.

- Concurant, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962. În toate cazurile și conducătorul echipelor.

- Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, din jud. Iași și Vaslui.

- Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2019.

– A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel” 74 (15 ani), cel mai reprezentativ (Cenacul „Asociația Creatorilor Vasluieni” (A.C.V.), 1966 și după 1989.

– A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, întorși numai cu Locul I. A lansat poeți și scriitori de valoare națională.

– A fost organizator la Festivalul Umorului „C. Tănase” Vaslui, primele 3 ediții (1970 - 1974), a organizat 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor, Vaslui, 1971, 1972, 1973; a organizat 2 ediții ale Festivalului Național de dans modern Fantastic Dance, 1993, 1994; printre organizatorii Festivalului Obiceiurilor la Vaslui, la începuturi; a inițiat și organizat Gala ziariștilor profesioniști, 2 ediții, și 2 „județene” Cupa TVV la fotbal; Festivalul Tip-top minitop, două ediții; foarte multe Simpozioane interjudețene; a organizat și condus 4 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu Cărții Vasluiene” (2013, 2015, 2017, 2018). A scos 3 reviste, 2 ziare, 2 posturi de radio și 1 TV (și online); 31 de cărți tipărite.

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării spunea: „Încearcă să fii un om de valoare și mai puțin un om de succes“

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc și eu, un adevărat om de valoare culturală! Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI, Director-Fondator al Revistei “MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC” – în lb germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN”

*Georg Barth, 22.02.2017
Passau, landul Bavariei, Germania*

12. Important om politic în jud. Vaslui, 1989 - 2016: președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui, 18 ani, a Partidului Verde în prezent; **Consilier județean 5 mandate**, Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 –).

„L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj. Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea... Bun organizator, activ și integrat în comunitate...”

*Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 7)*

13. Acțiuni culturale interjudețene și naționale:

- Interviu la Televiziunea Canadiană, B.B.C., Televiziunea Națională din Chișinău, Captalan, Tele 7 abc, Deutsche Welle, Vocea Americii etc.

- Pagini speciale în „Evenimentul Zilei”, alte articole în „Deșteptarea”, „Ziarul de Bacău”, „Tecuceanul”, „Booklook”, „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” ș.a.

- Acțiuni culturale 2014: **Omagiu Cărții Vasluiene** - Vineri, 25 octombrie 2013; Simpozioane Interjudețene: **Românești** - Miercuri, 15 ianuarie 2014; **Hârlău** - Joi, 23 ianuarie 2014; **Prisăcani** - Joi, 30 ianuarie 2014; **Bârnova** - Miercuri, 27 februarie 2014; **Bârlad** - Joi, 13 martie 2014; **Iași** - Colegiul „Costache Negruzzi”, Luni, 7 aprilie 2014; **Ivești** - Luni, 21 aprilie 2014; **Podu - Turcului** - Joi, 29 mai 2014; **Iași** - Vineri, 30 mai 2014, Univ. „Al. I. Cuza” (Ștefan Zeletin); **Prisăcani - 22 - 24 august 2014; Ciortești - 29 și 30 august 2014; Lungani - Marți, 23 septembrie 2014 altele în 2015-2016; Bacău** - Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu”, Vineri, 10 octombrie 2014; **Țepu - Galați**, Duminică, 26 octombrie 2014; **Sat Frumușelu, com. Glăvănești, jud. Bacău** - Sâmbătă, 8 noiembrie 2014; **Băcani - Vaslui**, (28.11.2015), **Omagiu Cărții Vasluiene, Ediția a II-a** - Luni, 26 octombrie 2015. **Colegiul Național „Costache**

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Cornelii Bichineț

Negruzzi” Iași - 29 ianuarie 2016 („Iași - Meridiane Culturale”); **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu”** - Vineri 15 ianuarie 2016 („Simpozion „Mihai Eminescu în liceele vasluiene!”). Orele 10:00, 13:00, 16:00 - Întâlniri cu redactorii Grupului de presă, ALPI și scriitori din Bacău. **Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău** - vineri, 1 aprilie 2016 (Simpozion Interjudețean - Lansare Revista M.C.R. nr. 5, volumul „Învățămint și merit vasluian”, „25 - TV.V. - Istorie și cultură”). Joi, 21 aprilie 2016, **Simpozion Național „D.V. Marin și contemporaneitatea” - Vaslui. „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE, ed. a III-a, vineri, 5.05.2017, Centrul Cultural „Alexandra Nechita”, Simpozion Național (partic.din Bacău, Iași, București, Slobozia, jud. Vaslui).**

Aniversarea Meridianului... la 20 de ani, 26-27 sept. 2016, la Vaslui (Biblioteca Județeană), Iași (Colegiul Național NEGRUZZI), Vaslui, Liceul Ștefan Procopiu (oct. 2016). Lansare M.C.R. la Iași (Lic. Negruzzi, C.C.D. ș.a.), 2016, 2017, Bacău, Bârlad, Huși, Vaslui, 2018, sept. Vaslui.

LANSAREA M.C.R. în adunări publice, cu mii de participanți, Băcani, Bogdănești, Bălțați (Iași), Lungani (Iași) Duda Epureni, Vaslui și alte 8 localități, în 2018.

Lansări repetate la ALPI, Iași.

„MERIDIANE CULTURALE LA IAȘI - Luni, 27.03.2017 s-a desfășurat la Iași, la Casa Corpului Didactic, lansarea numărului (comasat) 7-8 din Revista deja celebră, **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, revistă care apare, prin străduința exclusivă a directorului grupului de presă **CVINTET TE-RA**, prof. dr. DUMITRU V. MARIN. Revista**

beneficiază de un colectiv redacțional ales: profesori, oameni de cultură și știință.

*Încep cu gândurile noastre de gratitudine pentru efortul de a veni la Iași, pentru atmosfera culturală creată, prin prezența scriitorilor și oamenilor de cultură în mijlocul elevilor, aflați în **SĂPTĂMÂNA ALTFEL**, participanți la manifestare, dar mai ales prin poarta deschisă pentru tinerele talente din diversele școli ieșene implicate.*

Spre deosebire de evenimentele exclusive dedicate Colegiului Național “Costache Negruzzi”, au venit la manifestarea, organizată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic “Spiru Haret” Iași: “Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări”, profesor - coordonator Alina Teodora Vartolomei, Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi”, coordonator bibliotecar Oana Epure, Școala gimnazială “Ion Creangă”, coordonator profesor Alina Fîntînaru, Școala Normală “Vasile Lupu”. Am admirat, așadar, elevii îndrăgostiți de poezie, de la clasa a VII a, liceu, pe care nimeni nu i-a obligat să se implice! Au făcut-o de bună voie! Câștigul a fost în totalitate al acestor copii!

Scriitorii prezenți au făcut o atmosferă de zile mari,. Prof. dr. Dumitru V. MARIN a prezentat, modest, propria activitate, elevii receptând mesajul prin care munca te susține în viață iar din punct de vedere patriotic, apărarea Limbii Române, în țară și străinătate, poate deveni o deviză de viață!

„Să știți că aveți o șansă nemaipomenită să participați la un eveniment cultural. Dați-mi voie să vă spun că mă simt ca și dumneavoastră elev. Să nu creadă cineva că noi, cei prezenți aici, suntem „bătrâni”. Nu! Noi suntem tot tineri, dar unii de mai multă vreme. Cel mai tânăr

dintre noi este profesorul Mircea Varvara, fostul meu profesor de acum mulți ani. Când l-am anunțat astăzi, a zis: „Domnule, vin!” Mulțumesc domnule profesor, pentru că, prin prezența dumneavoastră alături de mine, aici, mă simt la vârsta celor tineri, din aceasta sală. Printre altele, țin să vă spun că noi trăim o vreme în care se petrece așa o transformare a limbii române încât ea va dispărea. Academicianul Eugen Simion spunea că în vreo 200-300 de ani, vor mai exista două sau trei limbi pe pământ. Eu spun că în mai puțin de 30 de ani va fi așa o modificare de nu ne vom înțelege între noi. Scrie și în ziarul Meridianul că Mihail Sadoveanu, acum 100 de ani, se mai înțelegea cu românii lui dar nu s-ar înțelege cu noi nicicum pentru că opera lui a devenit operă de arhivă, nu este funcțională la ora actuală ca model de limbă. Unii vorbim de poezii actuali, alții de scriitorii actuali dar ne place, mie cel puțin îmi place, să vorbim despre scriitorii care apără limba română, pentru că de când este limba română, de 2000 de ani, niciodată nu au fost mijloace de influențare așa de agresive ca

cele de astăzi. Altădată, noi românii aveam un cuvânt care ne caracteriza: „Bă, mergi acasă? - Îhî” Îhî era acceptul. „Acum, ești bine? - Ok” prin urmare sunt multe, multe exemple care arată că limbajul din calculator, dacă nu-l știi, nu știi o brumă de engleză, nu ai ce căuta pe-acolo. Asistăm și la pericolul dispariției poporului român, din care peste 3 milioane au șters-o peste granițe și deși în mintea lor există materie cenușie ,eu am niște elevi de-ai mei poeți - buni poeți, s-au dus să măture prin Roma și prin alte părți. Noi încercăm prin revista **MERIDIANUL CULTURAL**

ROMÂNESC să diminuăm acest pericol. Revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** se duce în 23 de capitale europene, în vreo 250 de locuri din România și recordul pe care de asemenea îl invoc, avem 73 de scriitori din străinătate și în total 292 de colaboratori. În vecii vecilor n-o să mai întâlnești așa ceva. Orice revistă din țara Românească se chinuie între 20 și 40.” a spus prof. dr. Dumitru V. MARIN.

Comandorul de aviație, MIHAI BATOG BUJENIȚĂ, a vorbit despre misiunea deloc ușoară, dar cu multă noblețe sufletească, de a scrie o revistă, de a o lansa în paisprezece țări și ne-a invitat la ședințele Cenaclului “Păstorel”, invitație pe care o vom onora. „Onorat auditoriu ca să scoți o revistă trebuie să fii nebun. Unii din acei frumoși nebuni, nu prin ei înșiși ci prin faptele lor este domnul profesor. Ai de luptat cu tot felul de adversități, invidii, răutăți, tot ce umple paharul mâhnirii noastre, în această lume. Îți vor trebui bani ca să scoți revista, timp,

muncă, asiduitate dar mai ales, niște oameni pe care să-i convingi, cei care fac parte din colegiile de redacție, pe care să-i convingi că tu vrei, poți și meriți. Ei bine, în acest sens domnul Marin a cucerit. E destul de dificil totuși să aduni un colectiv de oameni de valoare. Aici sunt și profesori doctori universitari și doctori în științe, oameni cu titluri, cu profesii deosebite cu toate onorurile pe care societatea le dă celui care produce ceva. Nu mă voi lăuda ce titluri am eu, pentru că sunt cu mult în urma domnului Marin, vă va spune el și o parte dintre ale lui sunt și ale mele. Nu uitați să râdeți. Râsul nu îngrașă, nu are E-uri, vă menține tonusul, vă menține înălțimea spirituală la care fiecare dintre noi trebuie să fie. Ignorăm în bună măsură problemele care ne pot afecta. De aceea, eu, vă invit întotdeauna la Căminul nostru. În fiecare duminică, la ora 10, la Biblioteca Județeană. Ne-au venit niște moșnegi acolo și ne simțim ferice pentru că în primul rând comunicăm. Este foarte importantă comunicarea pe care am redus-o cu toții la eternul „like”, „share”. Oameni buni, comunicarea este între oameni, prin cuvânt, prin expresia figurii.” a spus Mihai Batog BUJENIȚĂ.

Au recitat, la manifestare, poetul VASILE LARCO și actorul EMIL GNATENCO, oameni de o sensibilitate de nedescris, dăruieți de Dumnezeu cu transmiterea mesajului poetic, rupt de realitatea cotidiană, mesaj care te înalță și transpune într-o lume mai bună. Vă mulțumim!

Printre alți participanți de seamă au fost poeta și pictorița Viorica Bordanu, soții Valentina și Valeriu Lupu și profesorul Mircea Varvara.

Eleva NAOMI RANGHIUC a citit din propriile creații. Pregătită de profesor Alina Fîntînaru, de la Școala gimnazială Ion Creangă din Iași ne-a făcut să vedem că misiunea de dascăl se împlinește dacă elevii noștri sunt receptivi, deschiși ideilor frumoase, ca Naomi.

Elevul PĂDURARIU ȘTEFAN RADU, pregătit de dna bibliotecară Oana Epure, de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" a citit din propriile creații transpunându-și ideile prin care receptează lumea în care trăiește iar elevele Liceului "Mihai Eminescu", COMANDATU CLEMENTINA și HRESTIC MARIA LUIZA au recitat din

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.

Activitatea s-a încheiat cu elevul ALEXANDRU

URSACHE, pregătit de profesor CLAUDIA MARTINICĂ, care ne-a cântat și încântat cu un cântec românesc pe care regret că nu îl pot expune în aceste rânduri decât ca dăruire la cel mai mare potențial pe care îl poate avea un copil de 9 ani. Îl felicităm și sperăm să-l vedem pe marile scene ale orașului cât mai curând.

Cuvântul meu de mulțumire îi este adresat dlui director al Casei Corpului Didactic "Spiru Haret" Iași, SILVIU IORDACHE, pentru facilitarea întâlnirii unor generații diferite întru același scop: Dragostea pentru Limba Română!

Vă mulțumim tuturor și urăm Revistei Internaționale MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC cât mai multe și frumoase numere!

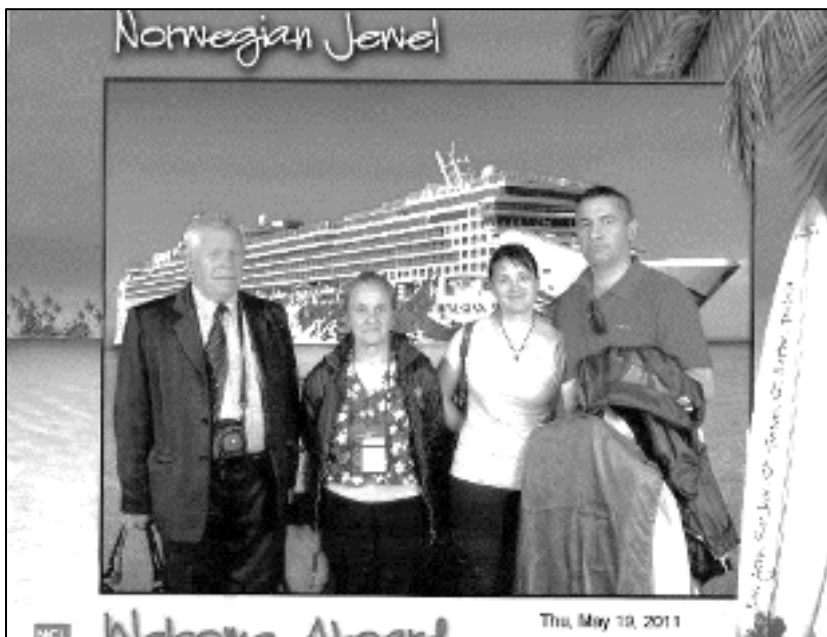
*A consemnat,
Prof. dr. Monica Luminița COZMEI"
Articol apărut în ziarul Meridianul
de joi 30 martie 2017*

*„Un om fără odihnă și fără
astâmpăr, pe care l-am cunoscut în
anii de după Revoluția din 1989, unul
dintre cei condamnați să
construiască.”*

*jurnalist, Alexandru Mironov,
scriitor, fost ministru
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 73)*

14. Reprezentări internaționale, Depart. Tournenne

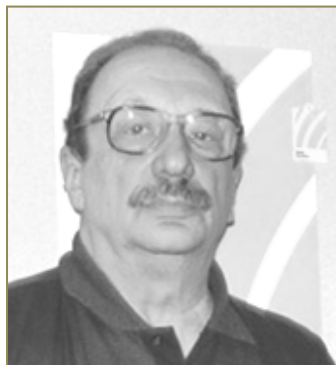

(Reprez. grupului de la Miclești, jud. Vaslui, interviu cu Prefectul, manifestare Cult. la Casa de cultură din Neuille Pompierre de lângă orașul Tour), Strassbourg (1999,cu grupul, primit de Secret.gen al Comisiei Europene, Marie

Trautman,interviu și dineu oferit in sala de festivități a Primăriei din Strassbourg) Budapesta (2dec.2001, Internaționala Ecologistă, președintele delegației ecologiste românești. Tratatative de 2 ore cu președintele ecologist german și Ministru de Externe, Ioscha Fischer, Hotel Budapesta), Montreal (Invitat al Televiziunii Canadiene), Chișinău (Participant-invitat la Congresul ecologiștilor de către președintele Ioan Dedi, Discuții ample la Ministerul Culturii cu Ion Ungureanu, Stabilirea legăturii cu Nicolae Dabija, președ. Uniunii Scriitorilor din Moldova, materiale de presă și protocoale semnate, Uniunea Ziariștilor din Balcani (Timișoara, printre inițiatori și primii semnatori), Transnistria (Tighina, Dubăsari, Soroca, în timpul luptelor declanșate după vizita lui Ion Iliescu și Adrian Năstase, urmate de autoproclamarea Independenței Republicii Transnistriene. Interviu cu președintele Igor Smirnov).

Relație de prietenie specială cu Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur de mai multe ori intervievat.

Filmări și transmisii în direct din 32 de țări. Recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 76 de scriitori străini. Prezență activă în mediul VIRTUAL.

„Dumitru Marin, a avut prioritate în mass-media vasluiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță”

*prof. dr. Mihai Miron
aprilie 2016*

15. Referințe:

- **MARIN 70 - Volum omagial**, 210 p. (2011);
- **MARIN D. V. - Opera în câmpul critic și valoric**, 202 p. (2013).
 - Iordan Datcu - **Dicționarul etnologilor români**, Ed. SAECULUM I.O., București, 1998: MARIN, Dumitru V., pp. 65 - 66;
 - **Istoria Jurnalismului din România în date**, *Enciclopedia cronologică*, ed. Polirom, Volum coordonat de Marian Petcu (pag. 514, 655, 902, 910, 930, 936, 945, 965 și 1002).
 - **Enciclopedia Personalităților din România**, ed. a V-a, 2010, Hubners Who is Who, p. 790.
 - **Personalități băcăuane**, vol. VII, Cornel Galben, 2014 pag. 142-149;
 - Alte dicționare ale personalităților în județele Vaslui, Galați, Bacău, total **13**. Alte reviste și ziare.
 - Biblioteca județeană Vaslui: **Biobibliografie „DUMITRU V. MARIN la 70 de ani”** (2011);
 - Biblioteca județeană Bacău - Catalog internațional - **Geografie spirituală; D.V.Marin**.
 - Vasile Ghica - „Nasc și la Tecuci oameni”. (Tecuci), Dicționar personalități (2008).
 - **Monografia Popricani, jud. Iași - 18 noiembrie 2013**.
 - **MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU** (virtual, 2014).
 - **75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism)**, **Volum omagial**, ed. PIM, Iași, 2016.
 - Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Dumitru V. Marin - Om, operă, prezență** - Ed. PIM, Iași, 2015 (92 pag. - reeditare 72 pag.).
 - Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Operă și viață pentru Vaslui - România/ Dumitru V. Marin** - Ed. PIM, Iași, 2015 (52 pag.).

– B. Negoescu, (Benone Neagoe) **Tinerete fără bătrânețe**, Revista UZPR, nr.3/vară, 2016, p.25.

– **Supliment omagial literar – artistic, cu amici / La mulți ani, D.V.M -75, Pim,2016, 80 pag.**

– Articole omagiale și de analiză în Meridianul Iași-Vaslui-Bacău, în M.C.R., Deșteptarea - Bacău, BZI Iași.

– **C. Galben, Personalități băcăuane, DUMITRU V. MARIN**, Ateneu, nr.561, an 53, mai 2016, p.23, 2016

– **Ioan Dănilă, Limba ce-o vorbim...**, Deșteptarea, an XXVI, nr.7615/29.04.2016

– Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, în multe ediții, începând cu 1996, 26 septembrie.

– Ion N. OPREA **Dumitru V. Marin, DVM, de la un timp DVMZ – 75**, Luceafărul, Anul 8 - 2016, 27 aprilie, 2016.

– Materiale omagiale în M.C.R, Meridianul și alte publicații.

– Constantin Chirica, **Măcărești**, file de istorie, ed..Samia, Iași, 2013, 248 pag.

– 111 Valori naționale pentru Vaslui, Ed. PIM, Iași, 2019, 512 p.

– **Recorduri, recorduri, numai ...recordurile, pentru memoria istoriei**, pliant, 3000 ex.,2018.

„...prin grația netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă și bogată la extrem.”

*Cu amicitie,
Adrian Grauenfels, ASILR – Israel*

16. Distincții:

- **Ordinul Ziariștilor „aur” de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare.**

- **Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui și diverse culte religioase.**

Primul Cetățean de onoare al comunei **Podu-Turcului, județul Bacău** (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei **Prisăcani, județul Iași** (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei **Țepu, județul Galați** (30 septembrie 2014).

- Membru al *Ligii Scriitorilor din România*, și *Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România*.

„Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit și în privința asta.[...]

*Av. Daniel Marin - Cernat,
(întemeietor TVV și „Unison Radio”, fiul mijlociu
București, 29.03.2011
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)*

FILM: *„A fost sau n-a fost”* (filmul lui Corneliu Porumboiu, consacrat lui D.V.M., an 2006), premiat la Cannes ș.a., ș.a.î

NOTĂ:

„D.V. Marin reprezintă astăzi, peste ½ secol de istorie trăită – vorbită – scrisă, de după 1968 (când s-a înființat județul). Mereu a fost într-un plan prezent, martor și actant la tot ce s-a înfăptuit în municipiul, județul Vaslui sau chiar în Moldova românească. El însuși ne-a lăsat multe volume de istorie culturală, lucrări științifice sau de înaltă jurnalistică. În peste 6 decenii, prezența lui a fost mereu remarcabilă... Omul și opera sunt déjà intrați într-un patrimoniu.

Mărturiile sale sunt unice și, acum, imposibil de cuantificat exact.”

**AL. IONESCU –
Laureat al Academiei Române
(15 iulie, 2018)**

ICONOGRAFIE

Dumitru V. MARIN
Anul de debut
03.10.1957, Cl. a IX-a

TVV – Prima emisiune
24 decembrie 1990

Dumitru V. MARIN
03.08.1999

Dumitru V. MARIN
Văzut de Gheorghe Alupouci

**În fața lui Francois Mitterand –
18 febr. 1991, Iași**

**30 aug. 1991,
Rep. Moldova - Chișinău,
Interviu cu preș. Mircea Snegur**

**Cu preș. Ion Iliescu,
1990, la Vălenii de Munte**

**Nov. 1996 –
Prima vizită a președintelui
Emil Constantinescu**

**Vaslui, mai 2004 - cu președintele
Emil Constantinescu**

**Dumitru V. Marin, Emil
Constantinescu, Dan Albescu
2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera
electorală**

**Interviu cu Ion Rațiu,
la Vaslui, 1992**

**D.V. Marin - Traian Băsescu
În acțiune... în campanie electorală
noiembrie 2004**

**Octombrie 2007, Vaslui –
interviu cu Teodor Stolojan,
președinte PD-L**

**2008, Primul ministru
Călin Popescu Țăriceanu,
în direct la TVV**

**Cu Jonathan Scheele,
în Studioul TV Vaslui,
15 nov. 2005**

**Interviu cu poeta Ana
Blandiana – 10 martie 1994**

Dumitru V. Măria și Primul
ministru Nicolae Văcăroiu - 1992

2009, interviu cu ministrul
Economiei, Varujan Vosganian

iunie 1992 - cu scriitorul Mircea
Radu Iacoban

1992 - Cu Seta Popescu și
Alexandra Argheș

Cu primul ministru, Adrian Năstase în
Studio TV Văcăi, 2004

sept. 1993 - interviu cu Anghel
Răduță, scriitor internațional

2009 - Interviu cu cântăreața
Matilda Pascal Cojocarița

2 iunie 2007, Vaslui - Cu Prințesa
Margareta și Prințul consort Radu Tudor

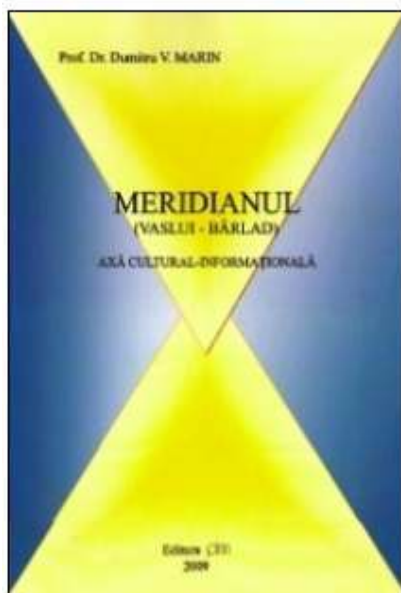
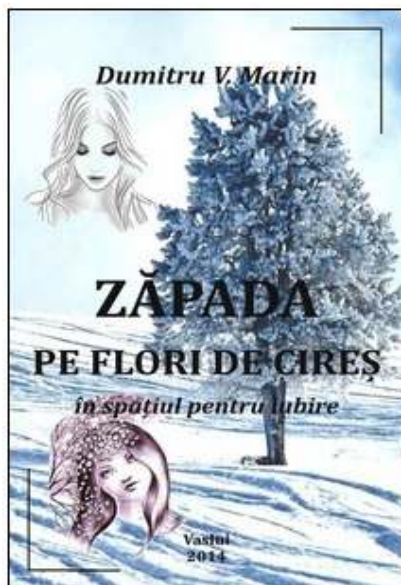

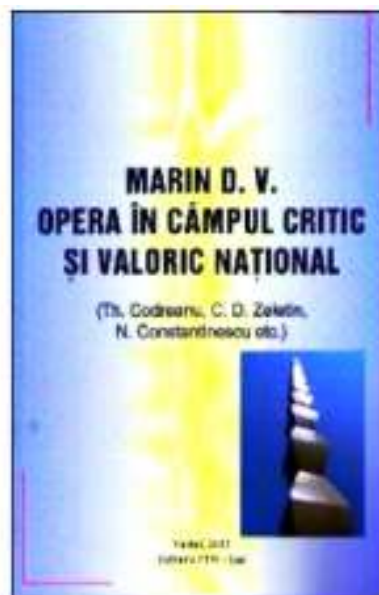
9 iulie 2007, Târgu Frumos - Vaslui - Interviu cu
Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurentiu Streza

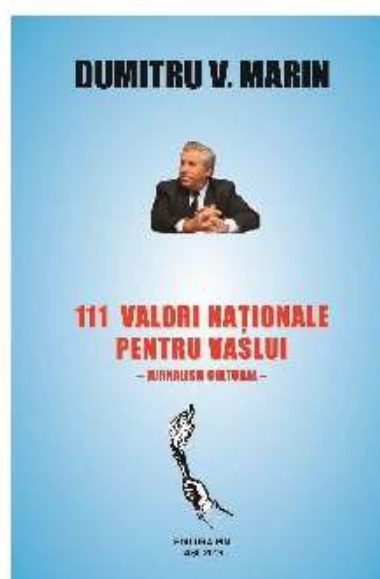

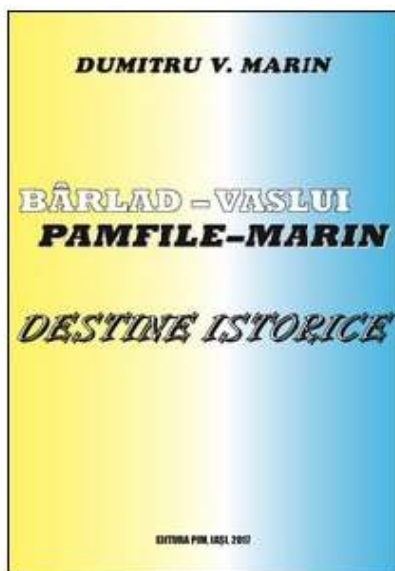
2009 - interviu cu președintele CJ
Vaslui, Vasile Mihalachi

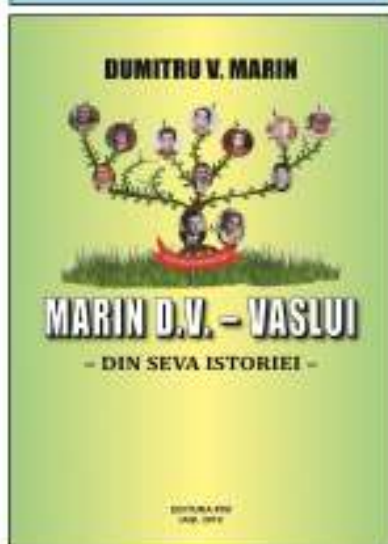
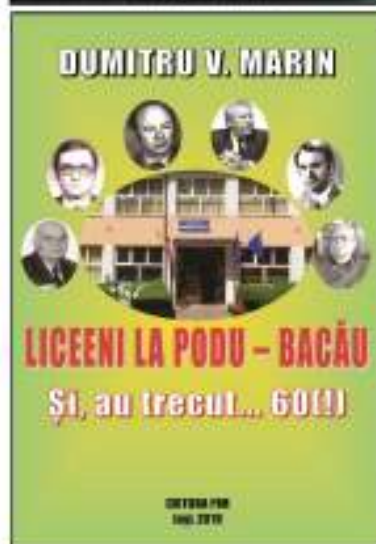
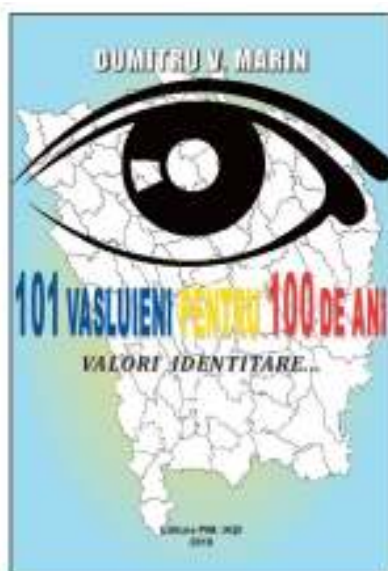

Cu toată siguranța: D.V. Marin este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, pentru că:

1. Are o longevitate activă de excepție, peste 62 de ani în presă (debut: Steagul Roșu, 1957);

2. A realizat singurul grup de presă, simultan cu Televiziune, Radio (2 posturi), ziar **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău** și revista internațională **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, aceasta, doar după 5 ani, în 20 numere, având 571 de colaboratori din toată lumea;

3. A publicat 38 de cărți, în mare majoritate de istorie culturală, a ridicat monumentul „**77... Noduri culturale și semne amicale**”, Iași, 2018, 398 pag.;

4. A reușit 3 recorduri mondiale (interviuri cu 9 șefi de stat, 14 prim miniștri, revistă dinspre jurnalismul cultural (difuzată în 4 continente, 32 de țări), la care se adaugă interviuri cu Papa Ioan Paul al II-lea, Înalte fețe bisericești, în frunte cu patriarhii Teoctist, Daniel, mitropoliți, episcopi, preoți. Ar trebui să se adauge sutele de manifestări cu public din județele Moldovei, Simpozioanele naționale „**Omagiu cărții și culturii vasluiene**” și multe altele (v. Pliantul „**Recorduri, Recorduri, Recorduri... numai recordurile**);

5. A realizat o veritabilă școală de presă (când așa ceva nu exista) pentru că peste 500 de persoane au învățat câte ceva la noi (vârfuri: Pârvoiu, Sîmpetru, Striblea), tot ce există în județ s-a școlit aici;

6. A fost un actor politic important în județul Vaslui, timp de 30 de ani șef de partid-ecologist, în variante și perioade, candidat la Primărie, Consiliul Județean, Parlament (ambele camere);

7. A fost cumpătat și în deplină legalitate om de afaceri, și, spune că „nu sunt bogat dar nu sunt sărac”;

8. A întreținut atmosferă și relații afectiv-culturale cu peste 480 de personalități din țară și de peste hotare (vezi, vol. **„111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui – Jurnalism cultural”** (2019, 512 p.), mai ales după 1990, când a înființat primul post privat de televiziune din România, Licența 001/TV. „Pe mulți i-am făcut eu oameni, pe foarte mulți i-am ajutat și stimulat cu imaginea TV – radio – presă scrisă, să devină ceea ce sunt în 2019”

9. Singurul „Mecena” din județul Vaslui;

10. Are destui dușmani care să-l denigreze, inclusiv pentru emblema județului Vaslui, **„101 vasluieni pentru 100 de ani”** (Iași, 2019, 404 pag.), ori **111 valori naționale pentru Vaslui**, Iași, Pim, 2019, 512 pag.

„Eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată”

(D.V.M.)

REZUMAT

O cărticică pentru mai târziu nu poate lăsa atât de multe argumente despre rolul fiecăruia în mobilizarea culturală ori socială a populației din zonă, pentru că ar trebui să pomenim de sutele de participanți de la lansările lui Pricop, de alte multe sute de participanți la regalurile culturale ale lui Mâcnea, de miile de oameni participanți la sărbătorile TVV, Unisonului, ziarului, M.C.R., în piața publică sau în biblioteci din județele Moldovei. N-ar trebui să ometem întâlnirile foarte multe ale ing.dr. Toader Dima cu sătenii din mai toate localitățile de pe Lunca Prutului. Au fost tematici diferite, realizări și mai diferite, dar, esențialul, cu rezultate educative, intelectuale și... disciplinare definitive, într-o perioadă foarte frământată din istoria țării: trecerea de la socialism la orânduirea capitalistă.

Până la urmă, noi încercăm să prezentăm succint niște personalități, în ideea trezirii plusului de interes care să conducă la întocmirea unor monografii dezvoltate pentru fiecare. Pentru că, toți, bine-merită!

Pentru memoria istoriei cultural – sociale existența acestei rare, mari și cuprinzătoare prietenii personale se impune a fi făcută cunoscută. Poate fi unicat, poate fi model, poate fi urmată de altă generație.

SUMMARY

A booklet for later cannot leave so many arguments about the role of each in the cultural or social mobilization of a population in the area, because it should be mentioned by the hundreds of participants of the launch of Pricop, for other changes to participate in cultural regalia. of Măcnea, by the thousands of people participating in the TVV, Unison, newspaper, MCR holidays, in the public market or in libraries in the counties of Moldova. We should not miss the many meetings of ing.dr. Toader Dima with the villagers from most of all the local places on the Prut River. There were different themes, achievements and more, but, essential, with definitive educational, intellectual and ... disciplinary results, which are very well found in the country in the history of the country: the passing of socialism or the capitalist order.

After all, we try to introduce some personal persons briefly, in the idea of awakening the extra care of interests to lead the return of monographs developed for each. Because everyone is well worth it!

For cultural historical memory - the social existence is rare, large and comprehensive for the friends of the staff, it is necessary to have a known knowledge. It can be unique, it can be a model, it can be followed by other generations.

RÉSUMÉ

Un livret pour plus tard ne peut pas laisser autant d'arguments sur le rôle de chacun dans la mobilisation culturelle ou sociale d'une population de la région, car il faut le mentionner par les centaines de participants au lancement de Pricop, pour que d'autres changements participent à la tenue culturelle. de Mâcnea, par les milliers de personnes participant à la TVV, à l'unisson, au journal, aux vacances MCR, au marché public ou dans les bibliothèques des comtés de Moldavie. Nous ne devons pas manquer les nombreuses réunions de ing.dr. Toader Dima avec les villageois de la plupart des endroits locaux sur la rivière Prut. Il y avait différents thèmes, réalisations et plus, mais, essentiels, avec des résultats éducatifs, intellectuels et ... disciplinaires définitifs, qui se retrouvent très bien dans le pays dans l'histoire du pays: le passage du socialisme ou de l'ordre capitaliste.

Après tout, nous essayons de présenter brièvement quelques personnes personnelles, dans l'idée d'éveiller le soin supplémentaire des intérêts pour mener le retour des monographies élaborées pour chacun. Parce que tout le monde en vaut la peine!

Pour la mémoire historique culturelle - l'existence sociale est rare, vaste et complète pour les amis du personnel, il est nécessaire d'avoir une connaissance connue. Elle peut être unique, elle peut être un modèle, elle peut être suivie par d'autres générations.

SOMMARIO

Un opuscolo per dopo non può lasciare così tanti argomenti sul ruolo di ciascuno nella mobilitazione culturale o sociale di una popolazione nella zona, perché dovrebbe essere menzionato dalle centinaia di partecipanti al lancio di Pricop, affinché altri cambiamenti partecipino a regalie culturali. di Mâcnea, dalle migliaia di persone che partecipano alla TVV, all'unisono, ai giornali, alle festività dell'MCR, nel mercato pubblico o nelle biblioteche delle contee della Moldavia. Non dovremmo perdere i numerosi incontri di ing.dr. Toader Dima con gli abitanti del villaggio provenienti da gran parte dei luoghi locali sul fiume Prut. C'erano diversi temi, risultati e altro, ma, essenziale, con risultati educativi, intellettuali e ... disciplinari definitivi, che si trovano molto bene nel paese nella storia del paese: il passaggio del socialismo o dell'ordine capitalista.

Dopo tutto, cerchiamo di introdurre brevemente alcune persone personali, nell'idea di risvegliare la cura extra degli interessi per guidare il ritorno delle monografie sviluppate per ciascuno. Perché ne vale la pena!

Per la memoria storica culturale - l'esistenza sociale è rara, ampia e completa per gli amici dello staff, è necessario avere una conoscenza conosciuta. Può essere unico, può essere un modello, può essere seguito da altre generazioni.

DE ACELAȘI AUTOR

Operă tipărită (selecții):

- **Considerații privind cântecul popular...**
(1974) – studiu etnofolcloric, 18 pag.
- **Basme de Tudor Pamfile**, ediție îngrijită de **D.V.M.**, editura Junimea, Iași (1976), 124 pag.
- **Evoluția învățământului vasluian până în 1859** (1980) – **Istoria învățământului**. 8 pag.
- **Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie la Centenar** (1990)
- **Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”** – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
- **Unison Radio Vaslui continuă...** – prezentare media (2000)
- **TV.V – 15... explozia** – „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 p. (2006)
- **Zăpada pe flori de cireș** – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
- **Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional**, 416 p. (2009)
- **Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”** – istorie culturală – 218 p. (2010)
- **TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură** – 256 p. (2011)

– **Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică... – monografie**, 169 p. (2011)

– **Editoriale valabile din vremuri regretabile – culegere** – 258 p. (2013)

– **Cu Eminescu, dascăl de suflet** – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)

– **Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.)** – opinii, editoriale – 202 p. (2013)

– **„Spirale ” internaționale – Vasluieni pe spițe din roata istoriei** – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)

– **Primarii, ca niște oameni acolo, și ei** – Jud. Iași – 338 p. (2014)

– **Ceașescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter)**, Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.

– **Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului**, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)

– **Marin D.V. contemporanul nostru** (virtual, 2014)

– **25 – TV. V – Istorie și cultură**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)

– **Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I)**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)

- **77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism)** – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
- **Viața „pe portative”... în 16 note**, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
- **Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice**, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
- **...77 Noduri culturale și semne amicale**, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
- **Editoriale, articole, eseuri** Ed. PIM, Iași, 184 p (2018).
- **101 Vasluieni pentru 100 de ani**, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)
- **Liceeni la Podu – Bacău**, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
- **Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei –**, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
- **111 Valori naționale pentru Vaslui –** Ed. PIM, Iași, 512 p (2019)
- **Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!)**, Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019).
- **Ediția a II-a**, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020).
- **Marile prietenii de pe Valea Prutului – Marin-Mâcnea-Dima-Pricop-Tudosie**, Ed PIM, Iași, 210 p. (2020)

Pe acest pământ:

Mintea e pentru genii,

Metafora pentru talent,

Dragostea pentru aleși;

Ura pentru toată lumea!

(D.V.M.)

Cuprins

UN FEL DE... INTRODUCERE...	3
1. De peste 5 decenii oamenii aceștia se cunosc.....	3
2. a. Niveluri de cultură cu pupicuri groase	7
2. b. Nivelurile culturale la Vaslui.....	10
c. Și, ce?.....	15
Resuscitarea spiritului comunist în cultura vasluiană	20
Îndrăznețul domn Marin	28
Unul... contra multora	30
O idee cerută.....	38
Poate că liantul dintre toți (și mulți alții), a fost jurnalistul.....	45
1. RECORDURILE LUI D.V. MARIN.....	47
2. IOAN MÂCNEA	53
Ioan Mâcnea... Vetrișanul!.....	55
Unic la Vetrișoaia, pe Valea Prutului!.....	57
84... Ioan Mâcnea... 84.....	60
Vizită la Vetrișoaia	68
3. BEREZENII LUI TOADER DIMA	73
Om și primar în Berezeni.....	76
„Recitalul” de la Berezeni, jud.Vaslui.....	80
Mereu pe baricade.....	87
4. ION GHEORGHE PRICOP, SCRITOR DE MARE SUPRAFATĂ.	96

El fiind hebdomadarul...	97
Pricop se dezlănțuie – interviu matinal.....	105
Disparația lui Ion Gh. Pricop – o mare pierdere culturală ..	113
5. AVRAM D. TUDOSIE, UN ACADEMICIAN AOȘR., OM DE MARE IMPORTANȚĂ CULTURALĂ.....	117
Speranța ca certitudine.....	119
Serialul Academicianului Tudosie: Un destin „cultural” unic: Dumitru V. Marin	123
Oameni cu adevărat:.....	138
Avram D. Tudosie, un împătimit.....	138
Profesor, doctor, inginer, Avram D. TUDOSIE, membru de onoare al Academiei Oamenilor de Știință din România.....	140
Scrisoare... la aniversare.....	143
Dragă Prietene, Dumitru V. Marin	143
D. Tudosie	146
LANSARE 1, ...2, CHIAȚ 3	151
DE FINAL.....	155
ADDENDA.....	157
Opera – Tablou sintetic – Dumitru V. Marin.....	159
ICONOGRAFIE	187
REZUMAT	199
DE ACELAȘI AUTOR.....	203
CUPRINS.....	207

***„Și Gloria se obține pe rând, oricâți ar bate la
porțile ei. Puțini contemporani o vor recunoaște și
mulți mușcă veninos din ea!***

Copita „recunoscătoare”... este inevitabilă!

E trist când Gloria vine, totuși, mult prea târziu!”

(D.V.M.)

- Mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, debut 1958;
- Deschizător de drumuri... și îndrumător în presa locală și moldoveană;
- Director și editor de reviste: 1. *ONYX* (Revistă de literatură, civilizație și atitudine, Anul III, nr. 11 - 12 (27 - 28) - nov. - dec. 2014); 2. *Meridianul Cultural Românesc* (Revistă trimestrială, 2015→).

– Editor: *Văstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996 →).

Operă tipărită (selecții):

- Considerații privind cântecul popular... (1974) – studiu etnologic
- Basme de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D.V.M., editura Junimea, Iași (1976)
- Evoluția învățământului vasluian până în 1859 (1980)
- Istoria învățământului
- Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie la Centenar (1990)
- Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă” – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
- Unison Radio Vaslui continuă... – prezentare media (2000)
- TV.V – 15... explozia – „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 p. (2006)
- Zăpada pe flori de cireș – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
- Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional, 416 p. (2009)
- Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase” – istorie culturală – 218 p. (2010)
- TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură – 256 p. (2011)
- Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică... – monografie, 169 p. (2011)
- Editoriale valabile din vremuri regretabile – culegere – 258 p. (2013)
- Cu Eminescu, dascăl de suflet – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)
- Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.) – opinii, editoriale – 202 p. (2013)
- „Spirale ” internationale – Vasluieni pe spite din roata istoriei – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)
- Primarii, ca niște oameni acolo, și ei – Jud. Iași – 338 p. (2014)
- Ceaușescu – ... – Bănescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu
- Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)
- Marin D.V. contemporanul nostru (virtual, 2014)
- 25 – TV. V – Istorie și cultură, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- 77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism) – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
- Viața „pe portative”... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
- Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
- ...77 Noduri culturale și semne amicale, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
- Editoriale, articole, eseuri Ed. PIM, Iași, 184 p (2018)
- 101 Vasluieni pentru 100 de ani, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)
- Liceeni la Podu – Bacău, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
- Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
- 111 Valori naționale pentru Vaslui – Ed. PIM, Iași, 512 p (2019)
- Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!), Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020)
- Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului – Marin – Măcnea – Dima – Pricop – Tudosie – Un cvintet de mare și aleasă valoare social-culturală, Ed. PIM, Iași, 188 p. (2020)

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu ... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică autoritate morală, recunoscute. Afirm că a avut harul de A FACE!”

Prof. Dr. Emil Constantinescu, Președintele României, 1996 – 2000